

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Παρασκευή 11 Οκτωβρίου 1996

Αθήνα, σήμερα στις 11 Οκτωβρίου 1996, ημέρα Παρασκευή και ώρα 19.10', συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή, σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Προέδρου κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω, ότι ύστερα από τους σεισμούς, και τις ζημιές που προκάλεσαν στην Κύπρο, απέστειλα, εκ μέρους του Ελληνικού Κοινοβουλίου προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας μήνυμα, με το οποίο εκφράζω τα αισθήματα λύπης και το ενδιαφέρον του Κοινοβουλίου για τον Κυπριακό Ελληνισμό.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως.

Πρώτος θα λάβει το λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Μιλτιάδης Έβερτ και όποιος άλλος Αρχηγός Κόμματος επιθυμεί και στη συνέχεια θα λάβουν το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι ή όσοι θα έχουν εγγραφεί να μιλήσουν.

Σας υπενθυμίζω τη χθεσινή μου πρόταση: Εκτός από τις αγορεύσεις των Αρχηγών των Κομμάτων, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, καθώς και τις τυχόν παρεμβάσεις, ομιλίες, που θα γίνουν από την πλευρά της Κυβερνήσεως, θα λάβει το λόγο ένας κύκλος ομιλητών από έναν Βουλευτή από κάθε Κόμμα, για να διευκολυνθούν, όπως υπογράμμισα, τα μικρότερα Κόμματα. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει κύκλος ομιλητών με τη συμμετοχή τεσσάρων Βουλευτών από το Π.Α.ΣΟ.Κ. και τεσσάρων από τη Νέα Δημοκρατία. Αν ομιλεί Υπουργός, θα παίρνει τη θέση του Βουλευτού του Π.Α.ΣΟ.Κ. και ανά ένας Βουλευτής από τα μικρότερα Κόμματα, τα οποία μου έχουν δώσει ήδη τον κατάλογο των ομιλητών τους για την περίπτωση αυτή. Στη συνέχεια το Προεδρείο θα καταρτίσει πίνακα ομιλητών, σύμφωνα με τον κατάλογο του ηλεκτρονικού συστήματος εγγραφής και θα υπάρξει εναλλαγή ομιλητών.

Το Σάββατο το πρωί θα κάνουμε εμβόλιμη συνεδρίαση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τι ώρα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στις 11.00' μέχρι 15.00', θα διακόψουμε για δυο ώρες και θα συνεχίσουμε το απόγευμα.

Η Βουλή συμφωνεί επ' αυτών;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Βουλή συμφωνεί

ομοφώνως επί της προτάσεως που ανέπτυξα.

Εφ' όσον συμφωνήσαμε, έρχομαι στο θέμα της εγγραφής των ομιλητών. Θα σας παρακαλέσω, για να μην υπάρξει εμπλοκή στο σύστημα όταν μπαίνουν πολλές κάρτες μαζί στις υποδοχές, να περιμένετε να σας ανακοινώσω τότε μπορείτε να εγγραφείτε. Αυτήν τη δυνατότητα την έχετε στη διάρκεια των τριών πρώτων ομιλητών. Μετά τον κ. Έβερτ θα ακολουθήσουν δυο ακόμη ομιλητές και στο διάστημα αυτό μπορείτε να εγγραφείτε.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μιλτιάδης Έβερτ έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχω δώσει το λόγο στον Πρόεδρό σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Τον έχω ζητήσει από την αρχή, κύριε Πρόεδρε, αλλά δεν με προσέξατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορείτε τώρα να αρχίσετε να εγγράφεστε.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αποτέλεσμα της αυριανής ψηφοφορίας σας είναι ήδη γνωστό και είναι γνωστό και στον κάθε πολίτη, διότι είναι δεδομένο ότι στην ψηφοφορία για τις προγραμματικές δηλώσεις οι Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως ψηφίζουν υπέρ και οι Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως καταψηφίζουν.

Το ενδιαφέρον, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στρέφεται κάπου αλλού: Στο μήνυμα που θα μπορέσει να δώσει όλη η Βουλή μαζί, αλλά και χωριστά η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση και προς τον Ελληνικό Λαό και προς το εξωτερικό.

Η Βουλή, ο Λαός, αλλά και κάθε ένας πολίτης μεμονωμένα, αναμένουν από την τριήμερη συζήτηση να διατυπωθούν αποσαφηνισμένες θέσεις της Κυβερνήσεως. Και όλοι αντιλαμβανόμεθα ότι σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, είναι απαραίτητη η σαφήνεια των θέσεων. Είναι ανάγκη να υπάρξουν συγκεκριμένες θέσεις, να εγκαταλείψουμε τον ξύλινο λόγο, ο οποίος είναι γνωστός σε όλους μας, να πούμε πέρα ως πέρα την αλήθεια, να περάσουμε από τη ρεαλιστική ουτοπία του κ. Σημίτη στο τι πρέπει να γίνει και στο τι γίνεται, να δούμε το τι θα κάνουμε και πώς θα το κάνουμε.

Είναι αλήθεια, πράγματι, ότι απλώς και μόνο η σαφήνεια ή η ασάφεια των θέσεων, που θα ακουστούν αυτές τις τρεις μέρες και που ακούστηκαν και χθες των προγραμματικών δηλώσεων, μπορεί να επηρεάσει αποτελεσματικά, μπορεί να επηρεάσει σημαντικά το πολιτικό, το κοινωνικό και το οικονομικό κλίμα.

Το ερώτημα το οποίο τίθεται είναι, τι πέτυχε ο Πρωθυπουργός

γός με αυτά τα οποία είπε χθες. Πιστεύουμε ότι έδωσε τη δυνατότητα στον πολίτη να προγραμματίσει τη ζωή του, να δει το αύριο, να δει πώς θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τα προβλήματά του; Στέλνουμε άραγε μέσα από τις προγραμματικές δηλώσεις τα αναγκαία εθνικά μηνύματα προς το εξωτερικό; Μπορεί πλέον σήμερα να αισθάνεται ενημερωμένος ο πολίτης;

Θέτω, λοιπόν, αυτό το ερώτημα προς κάθε έναν από εσάς: Πιστεύετε ότι με τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβερνήσεως αποσαφηνίσθηκε χθες το πολιτικό τοπίο; Και μία πιο ευθεία ερώτηση: Σήμερα, μετά από είκοσι τέσσερις ώρες, θυμάται τι ακριβώς είπε χθες ο Πρωθυπουργός, ο αγρότης που βλέπει τη γη του και το εισόδημά του να καταστρέφεται από την υπερδiónκωση του κόστους παραγωγής και διαθέσεως; Πήρε καμία συγκεκριμένη απάντηση χθες, για το πώς θα γίνει ανταγωνιστική η παραγωγική διαδικασία; Ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας, που απειλείται με πτώχευση, λόγω της υφέσεως της οικονομίας και των άδικων δήθεν αντικειμενικών κριτηρίων; Πήρε κανένα μήνυμα για το πώς θα επιβιώσει αύριο; Ο άνεργος νέος πήρε κανένα ρεαλιστικό μήνυμα, ότι αύριο θα μπορέσει, υπάρχει ελπίδα να βρει δουλειά; Ο συνταξιούχος και κυρίως ο συνταξιούχος του ΟΓΑ, έλαβε καμία συγκεκριμένη απάντηση στο αγωνιώδες του ερώτημα, πώς θα μπορέσει να επιβιώσει;

Όλοι αυτοί, βέβαια, πήραν μία αόριστη δήλωση για κοινωνική δικαιοσύνη. Όμως, οι πολίτες άκουσαν στην πραγματικότητα χθες, με τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, μόνο ουτοπίες, τίποτε το συγκεκριμένο, κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο.

Είναι βέβαιο από τις προγραμματικές δηλώσεις, διότι αυτό είναι το γενικό συμπέρασμα, ότι ένα μεγάλο τμήμα του Ελληνικού Λαού θα πληρώσει ακόμη βαρύτερα του χρόνου και τα επόμενα χρόνια το τίμημα της μονόπλευρης λιτότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όσα σημεία της ομιλίας του ο Πρωθυπουργός μίλησε για συγκεκριμένους στόχους, δεν ανέφερε σε καμία περίπτωση συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης. Σας καλώ να αναγνώσετε σήμερα με ηρεμία τις προγραμματικές δηλώσεις και να μου πείτε μία ημερομηνία, που να υπάρχει μέσα στο πρόγραμμα των κυβερνητικών δηλώσεων, πότε θα γίνει τι και πώς θα γίνει. Πουθενά δεν είπε ημερομηνία και πουθενά, επίσης, δεν αναφέρθηκε σ' ένα συγκεκριμένο ποσό. Έτσι, μπορεί κανείς εύκολα να πει ότι οι προγραμματικές δηλώσεις, στην πραγματικότητα, υπήρξαν απρογραμμάτιστες.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημασία δεν έχει τι είπε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός με τις προγραμματικές δηλώσεις. Σημασία πολύ μεγαλύτερη έχουν αυτά που απέκρυψε, αυτά τα οποία δεν μας είπε χθες, αυτά τα οποία εσκεμμένα απέκρυψε από το Λαό και τη Βουλή. Ακούσαμε προγραμματικές δηλώσεις της απόκρυψης.

Είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλους μας γνωστό ότι προθέσεις χωρίς συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και στοχοδιάγραμμα, παραπλέμπουν εκ των πραγμάτων στις καλές ενδιαιήσεις. Και αυτή είναι στην πραγματικότητα η εμπειρία του Ελληνικού Λαού. Με αόριστες και αφηρημένες έννοιες, ασφαλώς δε λύνονται τα προβλήματα του Ελληνικού Λαού. Αυτό που είναι βέβαιο από την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων, είναι ότι και πάλι επιχειρείται να κυβερνηθεί ο Τόπος με απλές διαχειριστικές μεθόδους, με απλά, μεμονωμένα, αποσπασματικά μέτρα σε κάθε τομέα.

Οι προγραμματικές δηλώσεις δεν περιείχαν ριζοσπαστικές προτάσεις, βαθείς τομές, ρήξεις, που είναι αναγκαίες στην κοινωνία, αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Δεν αντελήφθη ο Πρωθυπουργός, όπως δυστυχώς πολλοί δεν έχουν αντιληφθεί στην Ελλάδα, ότι ο Τόπος αυτός δεν μπορεί να κυβερνηθεί με απλές διαχειριστικές μεθόδους και ότι χρειάζονται ρήξεις, χρειάζονται τομές μέσα στην κοινωνία. Και οποιαδήποτε κυβέρνηση συνεχίσει να επιχειρεί, είτε δική σας είτε δική μας, να κυβερνήσει τον Τόπο με απλή διαχείριση, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Ποιες υπήρξαν δηλαδή, τελικά, οι συγκεκριμένες

μεταρρυθμιστικές δεσμεύσεις της Κυβερνήσεως για τον περιορισμό του σπάταλου και αδηφάγου κράτους; Ποιες υπήρξαν οι καινοτομίες στον τομέα της παιδείας; Ποιες υπήρξαν οι συγκεκριμένες προτάσεις για τη χάραξη μιας ενιαίας εθνικής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής; Ποιες ήταν τελικά οι γραμμές της κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα της υγείας και της κοινωνικής πρόνοιας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προγραμματικές δηλώσεις της Κυβερνήσεως χθες, πιστεύω ότι υπήρξαν αποκαλυπτικές. Βρίσκουμε μπροστά μας την Κυβέρνηση, που αφήσαμε τελικά πίσω μας προ των εκλογών, την Κυβέρνηση της κοινωνικής αδικίας και των φόρων, την Κυβέρνηση των υποχωρήσεων και των υπαναχωρήσεων, την Κυβέρνηση της συγκάλυψης των μεγάλων προβλημάτων που απασχολούν τον Τόπο.

Ο κύριος Πρωθυπουργός εξήντησε χθες στην ομιλία του, τις περισσότερες σελίδες που ανέγνωσε, σε διαπιστώσεις, σε αοριστολογίες και σε υπονοούμενα. Ούτε σε ομιλίες στο παρελθόν δεν ακούστηκαν τόσα πολλά υπονοούμενα, διφορούμενα, τα οποία ο καθένας από μας θα μπορούσε να τα πάρει από τη μία ή από την άλλη πλευρά. Και όπως δήλωσα χθες στα δίκτυα της τηλεόρασης μετά την ομιλία του Πρωθυπουργού, ποτέ στο παρελθόν δεν χρειάστηκε τόση πολλή ώρα, πάνω από μιάμιση ώρα, για να μη λεχθεί τελικώς τίποτα.

Και τα ερωτήματα προκύπτουν αβίαστα. Τι δεν είπε τελικά ο Πρωθυπουργός για τα εξωτερικά θέματα; Όχι, τι είπε, αλλά τι δε μας είπε, τι απέκρυψε, πού και γιατί και πώς δε δεσμεύτηκε για τα οικονομικά. Κενά και ασάφεις υπήρχαν, προπάντων οι αναφορές του Πρωθυπουργού στα εθνικά μας θέματα. Και αυτά είναι συμπτώματα, θα πω και ύποπτα, αλλά και ανησυχητικά. Πολύ περισσότερο όταν είναι διάχυτη αντίληψη σε όλον τον Ελληνικό Λαό και σε όλους μας, ανεξάρτητα σε ποιο Κόμμα βρισκόμαστε, ότι κάτι συμβαίνει στα εθνικά μας θέματα, όταν ήδη εκδηλώνονται αντιφατικές συμπεριφορές συναρμοδίων Υπουργών, όταν η ίδια η Κυβέρνηση με τις πράξεις του παρελθόντος δεν επιτρέπει εμπιστοσύνη στους χειρισμούς του μέλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εξωτερική πολιτική των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά τα τρία τελευταία χρόνια απέτυχε παταγωδώς και στους 3 βασικούς τομείς των διεθνών μας σχέσεων. Και θα μου επιτρέψετε εδώ, να μην επιτρέψουμε εμείς, τουλάχιστον, στην Κυβέρνηση να θεωρήσει ότι προέρχεται από μία παρθενογένεση, διότι και ο Πρωθυπουργός και οι περισσότεροι Υπουργοί υπήρξαν Υπουργοί των τριών τελευταίων ετών, αν και θέλησε εσκεμμένα να το ξεχάσει χθες ο κ. Σημίτης και να αποποιηθεί των ευθυνών των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της τελευταίας τριετίας.

Απέτυχε, λοιπόν, η Κυβέρνηση στους τρεις βασικούς τομείς εξωτερικής πολιτικής.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν προώθησε σχεδόν καμία από τις θέσεις και τις επιδιώξεις μας. Απέναντι στο τουρκικό πρόβλημα στάθηκε με υποχωρήσεις, εισέπραξε προκλήσεις, νέες διεκδικήσεις, ένταση και τελικά κατάληψη ελληνικού εδάφους. Στο Σκοπιανό εγκατέλειψε με το "μικρό πακέτο" το θέμα του ονόματος.

Η Κυβέρνηση διέπραξε τεράστια σφάλματα στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής.

Πρώτον, μπορεί να μην ήσασταν ούτε Υπουργός Εξωτερικών ούτε τότε Πρωθυπουργός, αλλά ανοίξατε το δρόμο για την τελωνειακή ένωση της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αironτας το ελληνικό βέτο. Και το κάνετε αυτό το πράγμα, χωρίς να έχετε εξασφαλίσει τουλάχιστον ούτε μία συμπεριφορά εκ μέρους της Τουρκίας ότι δε θα είναι από εκεί και πέρα προκλητική. Ούτε μία διαβεβαίωση πήρατε, ότι θα συμβάλλει η τουρκοκυπριακή πλευρά σε μία δυνατότητα εξευρέσεως μιας βιώσιμης και δίκαιης λύσης στο Κυπριακό.

Δεύτερον, προχωρήσατε σε συμφωνία με τα Σκόπια για το "μικρό πακέτο", που δεν συμπεριλάμβανε το όνομα. Στερήσατε έτσι την Ελλάδα από ένα μεγάλο διαπραγματευτικό όπλο και αφαιρέσατε και από τα ίδια τα Σκόπια το βασικό κίνητρο

για να προσέλθει σε μία ένπιμη συνεννόηση.

Ανέφερε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι για το Σκοπιανό είναι σε εξέλιξη αυτήν τη στιγμή ένας γύρος διαπραγματεύσεων. Κατά λέξη αυτό είπε και τίποτα άλλο. Καμία ενημέρωση. Είναι, όμως, φανερό, πως η πολιτική της Κυβέρνησης δεν είναι σε αυτά που είπε, αλλά είναι σ' αυτά που δεν μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, σ' αυτά τα οποία απέκρυψε. Η δε πληροφόρηση όλων μας προέρχεται από τον Τύπο, δυστυχώς. Ακούμε τώρα ότι συζητούνται διάφορες λύσεις, όπως αυτή της τριπλής ονομασίας και όλοι αντιλαμβάνομεθα πόσο τραγελαφική θα είναι μία τέτοια λύση, γιατί ασφαλώς δεν θα αποτελέσει λύση. Αδιέξοδο θα αποτελέσει.

Διαβάζουμε, επίσης, ότι υπάρχουν και αναζητούνται διάφορες φόρμουλες, όπως π.χ. η επιρρίψη του θέματος του ονόματος στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Φόρμουλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκρως επικίνδυνη. Μία φόρμουλα που μαρτυρεί τον Πόντιο Πιλάτο, αλλά που τελικώς θα την πληρώσει το Έθνος, θα την πληρώσει ο Λαός.

Κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε υποχρέωση, είτε σήμερα είτε αύριο, πριν από την ψηφοφορία, να αποσαφηνίσετε τι από όλα αυτά συμβαίνει και να διαψεύσετε, να συγκεκριμενοποιήσετε τις θέψεις σας στο θέμα των Σκοπιών.

Τρίτον, αποδεχθήκατε στο πρώτο σας ταξίδι την Ευρώπη των πολλαπλών ταχυτήτων, χωρίς να έχετε εξασφαλίσει βασικές εθνικές επιδιώξεις της Πατρίδας μας.

Δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι είναι δυνατόν να προχωρήσει η Ευρώπη, ενδεχομένως χωρίς πολλαπλές ταχύτητες, αλλά δεν είχε κανένα λόγο η Ελλάδα, πρώτη χώρα να δώσει μια διαβεβαίωση ότι δέχεται μια τέτοια δυνατότητα, όταν δεν έχει πετύχει καμία εξασφάλιση εκ μέρους της Ε.Ε. για τα εθνικά της δίκαια μέσα στην Ευρώπη, όπως π.χ. η δημιουργία ενός αυτόματου αμυντικού μηχανισμού κάλυψης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής η θέση μας πάντοτε υπήρξε ξεκάθαρη. Θα τηρήσουμε, όπως πάντα, υπεύθυνη εθνική στάση. Πιστεύουμε ειλικρινά στην ανάγκη χάραξης μιας ενιαίας, μακροπρόθεσμης, εθνικής στρατηγικής πολιτικής, μιας πολιτικής που να στηρίζεται πρώτον, στο αραγές μέτωπο -και το έχουμε αποδείξει από το παρελθόν- δεύτερον, σε ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, τρίτον, σε ενισχυμένα διεθνή ερείσματα.

Και επιμένουμε, όπως και στο παρελθόν -και πιστεύω ότι πολλά Κόμματα πλέον μέσα από τη Βουλή έχουν την ίδια άποψη- ότι πρέπει να γίνει υπό την Προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας, Συμβούλιο σε επίπεδο Αρχηγών των Κομμάτων το ταχύτερο δυνατό. Επιμένουμε στη σύσταση ενός Εθνικού Συμβουλίου εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής. Επιμένουμε, τελικά, στη χάραξη μιας ενιαίας εθνικής εξωτερικής πολιτικής, που είναι επιβεβλημένη περισσότο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα από κάθε άλλη φορά.

Είναι αναγκαίο να γίνει τώρα που οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, χωρίς να φταίει η Ελλάδα, βρίσκονται σε φάση έντασης και οξύτητος, τώρα που εκδηλώνονται πρωτοβουλίες και που εγκαίνιαζονται τριγωνικές επαφές, που γίνεται διάλογος για πακέτα επίλυσης των εθνικών θεμάτων, τώρα που το Κυπριακό έχει εισέλθει σε μια κρίσιμη φάση, τώρα που συζητείται η πορεία, το μέλλον της Ευρώπης, που θα επηρεάσει την ζωή της Ελλάδας για πολλές δεκαετίες, τώρα που υπάρχει αυτή η γνωστή ρευστότητα στην ευρύτερη περιοχή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική της Τουρκίας είναι δεδομένη. Μακροπρόθεσμος στόχος της είναι η ανατροπή του status quo στο Αιγαίο και η εγκαθίδρυση καθεστώτος συγκυριαρχίας.

Ας μην έχουμε καμία αμφιβολία γι' αυτό. Αυτή η εξωτερική πολιτική εκδηλώνεται με μέθοδο, εδώ και πολλές δεκαετίες. Η Άγκυρα βέβαια, κατά διάφορες περιόδους και καιρούς, αυξάνει ή μειώνει την έντασή της, ανάλογα με το πώς εκπιά τη διεθνή συγκυρία, τις εσωτερικές της πολιτικές ανάγκες και τη δύναμη αντιστάσεως που παρουσιάζει ο Ελληνικός Λαός, η Ελλάδα. Ο στόχος, όμως, είμαστε όλοι πεπεισμένοι, ότι πάντοτε είναι ο

ίδιος.

Εμείς, όλοι οι Έλληνες, επιδιώκουμε την ομαλοποίηση των σχέσεών μας με την Τουρκία. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι είναι συμφέρον και για τον Ελληνικό και για τον Τουρκικό λαό, να βρεθούν λύσεις στα προβλήματα που μας απασχολούν και ότι τελικά μπορεί να επιβιώσει ο Ελληνικός και ο Τουρκικός λαός, μέσα από ένα κλίμα φιλίας και καλής γειτονίας.

Ο διάλογος, όμως, εάν ποτέ πραγματοποιηθεί, πρέπει να στηρίζεται σε τρεις βασικές προϋποθέσεις και πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι πάνω σ' αυτό το θέμα.

Πρώτον, δεν μπορεί να αποτελέσει σε καμιά περίπτωση αντικείμενο διαλόγου η εδαφική ακεραιότητα και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Πατρίδας μας.

Δεύτερον, η βάση της οποιασδήποτε μορφής του διαλόγου πρέπει να στηρίζεται στο Διεθνές Δίκαιο και τις Διεθνείς Συμβάσεις.

Τρίτον και βασικότερο, ο διάλογος δεν μπορεί να γίνεται κάτω από την απειλή οποιασδήποτε μορφής βίας ή χρήσης βίας.

Η Κυβέρνηση οφείλει και σ' αυτόν τον τομέα να ξεκαθαρίσει πλήρως τις θέσεις της. Έως πρόσφατα η Κυβέρνηση δήλωνε, ότι έχει αποδεχθεί το διάλογο βήμα προς βήμα. Αυτές ήταν οι συγκεκριμένες δηλώσεις του Πρωθυπουργού στην Ουάσιγκτον. Και διευκρίνισε μάλιστα, ότι το πρώτο βήμα θα μπορούσε να ήταν η προσφυγή της Τουρκίας στη Χάγη για το θέμα των Ίμια.

Χθες ο Πρωθυπουργός δεν είπε τίποτε απολύτως γι' αυτό. Το αποσιώπησε. Και το ερώτημα που ανακύπτει είναι, γιατί αποσιώπησε ένα τόσο σοβαρό θέμα. Τι προσπάθησε ή όχι τελικά να μας πει ο ίδιος ή να αποκρύψει.

Επαναλαμβάνουμε, όμως, ότι αυτή η διαδικασία, η διαδικασία δηλαδή της προσπάθειας αντιμετώπισης των προβλημάτων βήμα προς βήμα είναι ολισθηρή και επικίνδυνη. Διότι όταν ξεκινάς το πρώτο βήμα, χωρίς να ξέρεις ποιο είναι το δεύτερο, ποιο είναι το τρίτο, ποιο είναι το τέταρτο, τότε μπορεί να κάνεις -και είναι βέβαιο ότι θα κάνεις- ένα μεγάλο άλμα προς το άγνωστο. Και το άγνωστο, όταν έχεις να κάνεις με την Τουρκία, είναι πράγματι πολύ επικίνδυνο. Σ' αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει ο κίνδυνος, όταν διαπιστώσεις το αδιέξοδο των συνομιλιών την επομένη των συνομιλιών, να βρεθείς σε μια κατάσταση, η οποία είναι πολύ οξύτερη απ' αυτήν που ξεκίνησες προ της διαδικασίας των συνομιλιών.

Φάνηκε, όμως, χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορεί να συντελείται μια άλλη διαφοροποίηση της κυβερνητικής πολιτικής. Είπε ο κ. Σημίτης και διαβάω κατά λέξη: "Εάν η Τουρκία θεωρεί ότι υπάρχουν διαφορές, υπάρχει ανοικτή η θύρα του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης στο οποίο μπορεί να προσφύγει".

Η Ελλάδα, όμως, μέχρι σήμερα, βάσει της πάγιας πολιτικής της, αναγνωρίζει μόνο μια διαφορά, τη διαφορά της υφαλοκρηπίδας. Ποιες είναι οι άλλες διαφορές; Μετά τα γεγονότα των Ίμια η Κυβέρνηση υπέδειξε στην Τουρκία να προσφύγει στη Χάγη γι' αυτή την διαδικασία. Από εκεί και πέρα, τι γίνεται; Τι υπονοεί ο κύριος Πρωθυπουργός; Πρόκειται απλά και μόνο για ένα απόπημα λεκτικό, αν και γινόταν ανάνηψη των δηλώσεων, ή έχει αναλάβει δεσμεύσεις; Έχει και εδώ υποχρέωση ο κ. Σημίτης να μας πει όλη την αλήθεια, εδώ και τώρα, και να διευκρινίσει. Είτε να αποδεχθεί είτε να διαψεύσει. Εμείς θα τον πιστέψουμε. Και μια και συζητούμε για τα όσα είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, προ μηνών η Κυβέρνηση ζήτησε διευκρινίσεις από την Τουρκία για την εκ μέρους της διεκδίκηση εκατό νησιδίων και βραχονησίδων. Πήρε η Κυβέρνηση καμία απάντηση; Και αν ναι, γιατί την αποκρύπτει από τον Ελληνικό Λαό; Αν όχι, πώς αντέδρασε στην τουρκική πρόκληση; Οφείλει εδώ και τώρα ο κύριος Πρωθυπουργός, πριν να ολοκληρωθεί η συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων, να μας πει τελικά τι απ' όλα έχει συμβεί. Μας περιφρόνησε η Τουρκία. Δε μας απήντησε η Τουρκία; Και ποια ήταν η αντίδρασή της; Πήραμε απάντηση; Και ποια ήταν η απάντησή της. Το θέμα είναι σοβαρό, διότι εδώ αμφισβητήθηκαν όχι μόνο τα Ίμια, αμφισβητήθηκαν εκατό νησίδες και βραχονησίδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ήδη γνωστό, ότι ετοιμάζονται αμερικανικές πρωτοβουλίες για το Κυπριακό και τα ελληνοτουρκικά -αυτό είναι γνωστό σε όλους μας- και ότι η Κυβέρνηση έχει ήδη αρχίσει προκαταρκτικές επαφές σε διάφορα επίπεδα. Ο κύριος Πρωθυπουργός, όμως, δε θέλησε να μας πει ούτε μια λέξη πάνω σ' αυτό το θέμα.

Γιατί άραγε; Δεν αναρωτηθήκατε; Δεν πρέπει ο κύριος Πρωθυπουργός, κλείνοντας τη συζήτηση, να διευκρινίζει κάτι επιτέλους στην Αίθουσα; Περιμένουμε και σ' αυτό το σημείο μία απάντηση. Ζητούμε ενημέρωση της Βουλής και του Ελληνικού Λαού για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Οι δικές μας θέσεις είναι απολύτως ξεκάθαρες. Η υποστήριξή μας προς το δίκαιο αγώνα των αδελφών μας Κυπρίων είναι ομόθυμη. Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει την πολιτική της Κύπρου, που αποβλέπει στη δραστηριοποίηση της διαδικασίας των Ηνωμένων Εθνών, για να βρεθεί επιτέλους μία δίκαιη και βιώσιμη λύση.

Στο πλαίσιο αυτό, η εξαγγελθείσα αμερικανική πρωτοβουλία μπορεί να έχει θετική συμβολή, εάν πράγματι στρέψει το βάρος της προς εκείνη που πλευρά η οποία αδικεί κατάφωρα στην Κύπρο, εκείνη που έχει κάνει την κατάληψη στην Κύπρο, δηλαδή την Τουρκία.

Στο μεταξύ, υποστηρίζουμε ομόθυμα τις προσπάθειες της Κύπρου για την ενίσχυση της αμυντικής της θωράκισης, αφού όλες οι κυπριακές προτάσεις για τον αποκλεισμό δεν έχουν γίνει αποδεκτές και αφού ο "ΑΤΤΙΛΑΣ" ακόμη παραμένει στην Κύπρο.

Παράλληλα, δίνουμε για άλλη μια φορά τη διαβεβαίωση, ότι κάθε απόπειρα προέλασης Τούρκων στο ελεύθερο έδαφος της Κύπρου αποτελεί για την Ελλάδα αιτία πολέμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προστασία των εθνικών μας δικαίων και διασφάλισης της ειρήνης επιτάσσουν άμεση ενίσχυση της αποτρεπτικής μας ικανότητας. Γι' αυτόν το σκοπό, πιστεύω ειλικρινά, ότι είναι λάθος αν επιτρέψουμε στην άλλη πλευρά να έχει επιδιώξεις και προσδοκίες, εάν αφήσουμε αποδυναμωμένο το εσωτερικό μας μέτωπο, εάν ολιγωρήσουμε μπροστά στις μεγάλες ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων.

Μόλις πρόσφατα διάβασα στις εφημερίδες και πληροφορήθηκα όλοι, ότι έχει θέσει η Τουρκία σε εφαρμογή ένα μεγάλο εξοπλιστικό αμυντικό πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα "μαμούθ". Εμείς περιμένουμε από τον περασμένο Φεβρουάριο από το ΚΥΣΕΑ να πάρει κατευθύνσεις, να πάρει αποφάσεις. Τέσσερις αναβολές έχουμε μετρήσει μέχρι σήμερα. Ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός ήταν και πάλι ασαφής. Και θα υπενθυμίσω -σε όσους βρισκόσασταν σ' αυτήν την Αίθουσα πέρυσι στη συζήτηση του Προϋπολογισμού- ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ως μέλος τότε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως Βουλευτής, είχε ζητήσει από τον κ. Αρσένη τη μείωση των αμυντικών δαπανών. Επανέλαβε και πάλι υποσχέσεις για κάποιο νέο μισθολόγιο των Ενόπλων Δυνάμεων. Σκόπημα δε, ξέχασε να αναφερθεί στο σχέδιο που είχε δοθεί στη δημοσιότητα την προηγούμενη των εκλογών. Συγκεκριμένο σίγμα και στον τομέα αυτόν δεν υπήρξε.

Ως προς την ευρωπαϊκή προοπτική, η θέση της Νέας Δημοκρατίας υπήρξε σαφέστατη. Δηλαδή υπήρξε με το Κόμμα της μεγάλης αυτής εθνικής επιλογής. Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα της Ομοσπονδιακής Ενοποίησης της Ευρώπης, όπου κάθε κράτος-μέλος θα διατηρεί αλώβητη την ιστορική του προσωπικότητα, με μία εξωτερική ενιαία πολιτική και πολιτική άμυνας με κοινά και από κοινού προστατευόμενα εξωτερικά σύνορα, με τη δημιουργία ενός αυτόματου μηχανισμού αμυντικής πολιτικής, με την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη χάραξη μιας κοινωνικής πολιτικής εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η Νέα Δημοκρατία -και το γνωρίζετε όλοι πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι- υπήρξε κατ'εξοχήν το Ευρωπαϊκό Κόμμα. Υπήρξε το κόμμα των μεγάλων εθνικών επιλογών. Είμαστε εκείνο το Κόμμα το οποίο υπό την ηγεσία του Καραμανλή ενέταξε τη Χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν όλοι σας αντιδρούσατε. Θα συνεχίσουμε συνεπώς κάθε προσπάθεια για την Ομοσπονδιακή Ενοποίηση της Ευρώπης και χαϊρόμαστε που σήμερα όλοι μαζί με μικρές ή μεγαλύτερες διαφορές

πορευόμαστε, πλην του Κομμουνιστικού Κόμματος, προς την ίδια κατεύθυνση.

Και έρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα οικονομικά. Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός περιέγραψε, πράγματι, με μελανά χρώματα την πραγματικότητα της οικονομίας. Τώρα, μετεκλογικά, είδε την πραγματικότητα ο κύριος Πρωθυπουργός; Σήμερα τη θυμήθηκε;

Μίλησε για την απόσταση, το χάσμα όπως είπε που μας χωρίζει από τις χώρες της Ευρώπης -δύο ολόκληρες σελίδες του κειμένου του αναφέρονται σ' αυτό το χάσμα- για τον υψηλό πληθωρισμό, τα μεγάλα ελλείμματα, το τεράστιο χρέος, για τις κοινωνικές ανισότητες, για την παραοικονομία, για την αδυναμία της Διοίκησης, για τις αυθαίρετες δυνάμεις. Αλλά δεν είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ποιος φέρει αυτήν την ευθύνη. Γιατί υπήρξε αυτή η απόκρουση; Γιατί τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, αντί να έχουμε σύγκλιση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, είχαμε στην πραγματικότητα απόκλιση; Γιατί το 1981 υπήρχαν περισσότερες προϋποθέσεις, οι οποίες αναζητούνται σήμερα από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και σήμερα δεν υπάρχουν; Ποιος τελικά κυβέρνησε αυτόν τον Τόπο τα δώδεκα από τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια; Και του θυμίζουμε και θυμίζουμε σε όλους σας, ότι το 1981 οι περισσότεροι οικονομικοί δείκτες, πλην του πληθωρισμού, ήταν εναρμονισμένοι με εκείνους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Σήμερα δεν είναι. Τότε το χρέος ήταν ασήμαντο. Ήταν το 30% του ΑΕΠ και σήμερα έχει φθάσει στο 120%. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός ισχυρίστηκε χθες, ότι η οικονομία της Χώρας εισήλθε στην τροχιά της ανάπτυξης μόλις κατά το 1996, όταν δηλαδή ανέλαβε ο ίδιος την πρωθυπουργία. Βεβαίως, τέτοια εξέλιξη δεν υπάρχει. Υπάρχει απλά και μόνο η ομολογία της ευθύνης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η δική σας ευθύνη.

Τι έγινε τα προηγούμενα τρία χρόνια; Σεις δεν κυβερνούσατε; Τους τελευταίους έξι μήνες υπήρξε η ανάπτυξη; Και γιατί, κύριε Σημίτη, δεν τολμήσατε να πείτε την αλήθεια προεκλογικά στον Ελληνικό Λαό και την λέτε μετεκλογικά, να διαστείλετε τελικά τη θέση σας από τα δυσόμοια χρόνια που βρισκόταν στην εξουσία ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Άργησε, όμως, πολύ ο κύριος Πρωθυπουργός στις διαπιστώσεις αυτές. Και είναι προφανές ο λόγος που τις αναπτύσσει τώρα. Προεκλογικά βεβαίως ελέγοντο ακριβώς τα αντίθετα. Στις 8 Σεπτεμβρίου, κατά τη συνέντευξη του κυρίου Πρωθυπουργού στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, διαβεβαίωνε τον Ελληνικό Λαό, ότι όλα πάνε καλά, ότι κανένα νέο μέτρο δε χρειάζεται. "Έχουμε κάνει σαφέστατο" -λέγατε, κύριε Πρωθυπουργέ- "ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα νέων μέτρων, νέων ενεργειών. Η οικονομία ακολουθεί μία ανοδική πορεία, οι δείκτες δείχνουν ότι σταθεροποιείται η οικονομία και γ' αυτό δεν είναι απαραίτητο να υπάρχουν νέες κινήσεις". Δεν πρόκειται να υπάρξουν ως εκ τούτου νέα μέτρα το Σεπτέμβριο. Αυτό λέγατε τότε.

Τι μας είπατε χθες; Τα λέγατε βέβαια, κύριε Πρωθυπουργέ, με απόλυτο τρόπο και με κατηγορηματικότητα. Τι άλλαξε σε λιγότερο από ένα μήνα; Είναι σαν να προήλθε από παρθενογένεση αυτή η Κυβέρνηση, σαν να ήταν ανπιλοτέυση μέχρι προχθές και από την επομένη των εκλογών παρέλαβε την καμένη γη. Και εάν έχετε καμένη γη, από πού την παραλάβατε; Από τον ίδιο σας τον εαυτό.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Και αμέσως ήλθε και το δικαιολογητικό. Θυμάστε τις καλύτερες μέρες του 1985, την επομένη των εκλογών με το πάγωμα των μισθών, των ημερομισθίων και την υποτίμηση του νομίσματος; Έπρεπε να αναζητηθεί τώρα και η νέα φόρμουλα, η νέα ομπρέλα, το νέο δικαιολογητικό. Και ποιο είναι αυτό; Η ταχύτερη σύγκλιση που ζητάει η Ιταλία, η Ισπανία και ακολουθεί η Πορτογαλία!

Μα ποιον κοροϊδεύετε; Για όνομα του Θεού! Τόσο πολύ υποβαθμίζουμε το κύρος του Κοινοβουλίου, αλλά και τον Ελληνικό Λαό; Είναι δυνατόν να λέμε ότι απεφάσισαν ξαφνικά οι Ισπανοί, οι Ιταλοί και οι Πορτογάλοι, να επισπεύσουν τις διαδικασίες και ως εκ τούτου πρέπει να επισπεύσουμε και

εμείς τις διαδικασίες, για την εναρμόνιση σε σχέση με το Μάαστριχτ και γι' αυτόν το λόγο καλείται ο Ελληνικός Λαός σε νέες θυσίες; Ποιός είναι δυνατόν να πιστέψω ποτέ αυτό το αιτιολογικό; Και αν είναι αλήθεια, γιατί δεν το λέγατε προεκλογικά; Το διαπιστώσατε μέσα στις τριάντα μέρες μετά τις εκλογές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αδύνατον να παρακολουθήσει πλέον κανείς τις αντιφάσεις και τις αυτοδιαψεύσεις. Χρειάζεται πράγματι πολύ μεγάλη καχυποψία για να διακρίνει κανείς τις πραγματικές προθέσεις της Κυβερνήσεως. Φάνηκε πάντως μία σκέψη που δώσατε για την Τοπική Αυτοδιοίκηση: Το δικαίωμα της επιβολής νέων φόρων. Υπήρξε Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ, Δήμαρχος Αθηναίων και πιστεύω στο θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Χθες, όμως, υπήρξατε πολύ αφηρημένοι. Δώσατε την εικόνα, ότι ενδεχομένως θα υπάρξουν νέα τέλη, νέοι δημοτικοί φόροι, για να απαλλαγείτε εσείς από το βάρος της καλύψεως των δαπανών, όπως έχετε υποχρέωση από το νόμο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Περίεργως, παρέλειψε στις προγραμματικές δηλώσεις να αναγγώσει ο Πρωθυπουργός κάθε αναφορά στη βιομηχανία και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Μας είπε λεπτομέρειες για τα πάντα. Καμία, όμως, αναφορά δεν έγινε στη βιομηχανία, στη βιοτεχνία και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Όταν διάβασα σήμερα το πρωί τις προγραμματικές δηλώσεις, είδα ότι στο κείμενό τους ήταν γραμμένα, αλλά δεν αναγνώστηκαν μέσα στη Βουλή. Και αυτά τα Πρακτικά παραμένουν μέσα στη Βουλή.

Γιατί; Δεν έχει σημασία ο δευτερογενής τομέας; Δεν έχει σημασία η μικρομεσαία επιχείρηση;

Αναφερόμενος ο Πρωθυπουργός χθες στον ΟΓΑ, έδειξε, ότι αγνοεί πως αποτελεί ταμείο κυρίας ασφάλισης ο ΟΓΑ, όπως τον ίδρυσε ο Καραμανλής. Προφανώς κάτι άλλο θέλησε να μας πει. Αυτό που θέλησε να μας πει, είναι αυτό που απέκρυψε. Το νομοσχέδιο το οποίο κυκλοφορείται, όπου θα κληθούν πλέον οι αγρότες να συνεισφέρουν όχι 40.000 δραχμές το χρόνο, αλλά 80.000 δραχμές το χρόνο, για να μπορεί να αυξάνει τη σύνταξη του ΟΓΑ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανέλαβε ο κύριος Πρωθυπουργός πολλές φορές αόριστες έννοιες και ασαφείς μεγαλοστομίες.

Μίλησε για μία ισχυρή Ελλάδα της κοινωνικής δικαιοσύνης και για εξυγίανση. Ποιος μπορεί να διαφωνεί με την εξυγίανση, με μία ισχυρή Ελλάδα και για μία Ελλάδα της κοινωνικής δικαιοσύνης; Προφανώς κανένας από μας! Και βέβαια όχι εμείς! Δε θα γίνει, όμως, ισχυρότερη η Ελλάδα μέσα από την καταστροφή των ιδίων των Ελλήνων. Δεν γίνεται δικαιότερη η κατανομή των φόρων, ασφαλώς, με τα άδικα αντικειμενικά κριτήρια. Δεν έχει καμία σχέση με την κοινωνική δικαιοσύνη η σχεδιαζόμενη φοροληστρική επιδρομή.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός πολλές φορές στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν νέοι φόροι. Το θυμάσθε όλοι αυτό; Τώρα είναι διάχυτη η πεποίθηση, ότι ετοιμάζεται μία ληστρική φορολογική επιδρομή, που όμοιά της δεν έχει γνωρίσει ο Τόπος. Και βέβαια εσείς μπορείτε να επιμένετε, ότι δε θα νομοθετήσετε καινούριους φόρους.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πρέπει να τα αφήσετε αυτά. Διότι δεν υπάρχουν τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παλαιοί και νέοι φόροι. Υπάρχουν περισσότεροι ή λιγότεροι φόροι. Μεγαλύτερη ή μικρότερη αφαίμαξη από το Δημόσιο του Έλληνα πολίτη. Το μόνο που φαίνεται να απασχολεί από την πρώτη κιόλας στιγμή είναι ακριβώς αυτό: Η αύξηση των φόρων.

Μία Κυβέρνηση που θα χαρακτηρίζεται και χαρακτηρίζεται από εισπρακτική μανία. Πρώτη σας έγνοια είναι, πώς θα πάρετε περισσότερα. Για το τι θα δώσετε δεν έγινε απολύτως καμία κουβέντα, παρά μόνο ασαφείς, αοριστολογίες και κούφια λόγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, ότι δε θα επιβάλει καινούριους φόρους. Πώς, όμως, θα αυξήσετε αυτούς που υπάρχουν; Αυτό

είναι το ζητούμενο.

Ποιους θα αυξήσετε. Ποιοι και πόσο θα πληρώσουν περισσότερο.

Ήδη δόθηκαν τα στοιχεία των εθνικών λογαριασμών και του Υπουργείου Οικονομικών για τα έτη 1994 και 1995, όπου φαίνεται ότι οι φόροι που πλήρωσαν οι συνταξιούχοι αυξήθηκαν μέσα σ' αυτήν τη διετία κατά 28% και οι φόροι που πλήρωσαν οι μισθωτοί κατά 30%. Και ενώ το εισόδημά τους αυξήθηκε 11%, οι φόροι αυξήθηκαν κατά 25%. Και έλεγε προεκλογικά ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι δεν επιβλήθηκαν νέοι φόροι.

Μήπως διά της πατάξεως της φοροδιαφυγής αυξήθηκε τόσο πολύ η εισπρακτική δυνατότητα του Υπουργείου Οικονομικών, όταν αυξήθηκαν οι φόροι των μισθωτών και των ημερομισθίων κατά 30%; Αυτοί έκλεβαν;

Παρακολουθούμε, από την επομένη της ορκωμοσίας, σενάρια και πλάνα μιας ανελέητης φοροεπιδρομής, για προγραμματισμένη άνοδο των αντικειμενικών αξιών ώστε να αποφέρουν ακόμα περισσότερους φόρους. Ακούμε για τερτίπια στη φορολογική κλίμακα. Ο ένας Υπουργός προτείνει να υπάρξει φορολογία των κρατικών ομολόγων και ο άλλος το απορρίπτει. Διαδίδεται από κυβερνητικούς κύκλους και γράφεται από τις εφημερίδες που σας υποστηρίζουν, ότι μεθοδεύετε βαρύτατη φορολογία. Καθημερινά μεγάλοι τίτλοι των εδήσεων των εφημερίδων λένε ότι υπάρχουν νέοι φόροι. Και κάθε φορά εναλλάσσονται τα σενάρια. Δεν υπήρξε ούτε μια φορά μια διάψευση!

Ποια είναι η ανησυχία που δημιουργείται στον Ελληνικό Λαό και ποια είναι η ανησυχία που δημιουργείται στην αγορά; Εάν δεν έχει η Κυβέρνηση καμία πρόθεση, μια πρόθεση που της αποδίδεται, οφείλει ο κύριος Πρωθυπουργός να την διαψεύσει εδώ και τώρα. Εδώ και τώρα, επαναλαμβάνω, πριν από την ψηφοφορία. Να δηλώσει υπεύθυνα, απλά και συγκεκριμένα τι πρόκειται να κάνει. Προγραμματικές δηλώσεις με αοριστολογίες στα θέματα της φορολογικής επιδρομής, που επαπειλείται, δεν μπορεί να υπάρξουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω επανειλημμένα τονίσει, ότι ο ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν περιορίζεται στην άσκηση της κριτικής. Και αυτό το εννοώ. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση οφείλει να κάνει προτάσεις και να παίρνει και θέσεις. Και αυτός ο ρόλος της είναι εξ ίσου σημαντικός, όπως και της άσκησης αντιπολιτεύσεως.

Συνεπώς θα συνεχίσουμε να κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Θα καταθέσουμε ακόμα και προτάσεις νόμου, όπου θα υπάρχει ακριβής κοστολόγηση της κάθε πρότασης. Θα κάνουμε προτάσεις, για τη μείωση της σπατάλης του αδηφάγου και διεφθαρμένου κράτους. Το δημόσιο έλλειμμα μπορεί -και το πιστεύουμε βαθύτατα- να μειωθεί, από τη μείωση των δαπανών και όχι από την αύξηση νέων φορολογιών.

Και αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά, με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τεράστια διαφορά!

Δεύτερον, για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και τη διαφάνεια.

Τρίτον, για την προστασία του πολίτη. Και χάρηκα που άκουσα ένα συγκεκριμένο μέτρο, που υπήρξε πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, για τη δημιουργία κράτους αξιοκρατίας, τη δημιουργία αποκεντρωμένου κράτους.

Τέταρτον, για την αύξηση του εθνικού εισοδήματος, με ρυθμούς πάνω από 4% το χρόνο.

Είπατε στις προγραμματικές σας δηλώσεις ότι θα υπάρχει ανάπτυξη και ανάκαμψη πλέον. Μα ανάπτυξη και ανάκαμψη με ρυθμούς 2,2% διότι αυτοί είναι οι ρυθμοί που εδώ και τρία χρόνια έχετε προτείνει στην Ευρώπη, δεν μπορεί να υπάρξει. Και σας είπαμε από πέρσι, ότι είναι ανάγκη να αναθεωρήσετε το πρόγραμμα συγκλίσεως της Ελλάδος προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι μια μονομερής ενέργεια, την οποία οφείλετε να κάνετε.

Πώς είναι δυνατόν, συνεπώς, να ομιλείτε για ανάπτυξη με ρυθμούς 2,2%, όταν η Ευρώπη τρέχει με ρυθμούς 3,3%; Τότε πράγματι θα πραγματοποιηθεί απόκλιση, αντί να επιτυγχάνεται η σύγκλιση, όπως είπε ο Πρωθυπουργός στις προγραμματικές

του δηλώσεις.

Θα κάνουμε προτάσεις, για την ενίσχυση του Χρηματιστηρίου. Γιατί πιστεύουμε ότι αν πρέπει να προχωρήσουμε σε αποκρατικοποιήσεις, αυτό πρέπει να γίνει με τη διαφάνεια και αυτό θα γίνει μέσω του Χρηματιστηρίου.

Πέμπτον, την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων. Δε θα τα επαναλάβουμε εδώ.

Έκτον, τη στήριξη του αγροτικού εισοδήματος, με κύρια βάση τη μείωση του κόστους παραγωγής. Μέσα στις τριάντα μέρες, όπως υποσχθήκαμε στον Ελληνικό Λαό, θα καταθέσουμε συγκεκριμένη πρόταση για αυτά τα οποία υποσχθήκαμε προεκλογικά. Και ως έρθει η Κυβέρνηση να τα καταψηφίσει.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επτά, την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος με την κατάργηση των δήθεν αντικειμενικών κριτηρίων.

Οκτώ, την ενίσχυση της περιφέρειας και ιδιαίτερα των παραμεθωρίων περιοχών. Και εδώ θα καταθέσουμε εντός τριάντα ημερών πρόταση νόμου.

Εννέα, τη στήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης.

Δέκα, την ενίσχυση εκείνων των τομέων της οικονομίας που παρουσιάζουν συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Ακούσατε χθες να λέγεται τίποτα για τον τουρισμό και τη ναυτιλία, δύο τομείς υπηρεσιών κατεξοχήν ανταγωνιστικών, από τους οποίους μπορεί να καλυφθεί το ισοζύγιο πληρωμών; Καμία δήλωση. Τίποτα. Και ασφαλώς όλοι αυτοί οι μεγάλοι κλάδοι περίμεναν από τις προγραμματικές σας δηλώσεις κάποια τοποθέτηση.

Ξέρετε τι έγραφε σήμερα το ΡΟΙΤΕΡ, το διεθνές αυτό πρακτορείο; Έγραφε ότι απογοήτευση δημιούργησε στις διεθνείς χρηματαγορές η ομιλία του κ. Σημίτη. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτή είναι και η αγωνία μας, διότι αυτή η απογοήτευση δε θίγει μόνο την Κυβέρνηση. Θίγει τον Ελληνικό Λαό.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είμαστε έτοιμοι να στηρίξουμε κάθε λογική προσπάθεια της Κυβερνήσεως. Εάν αποφασίσετε να μειώσετε τη σπατάλη του διεφθαρμένου δημόσιου τομέα, εάν προχωρήσετε στον περιορισμό του κράτους με την προώθηση αποκρατικοποιήσεων με διαφανείς διαδικασίες, εάν είστε έτοιμοι και αποφασισμένοι να ξεφύγετε από τις κάθε μορφής εξαρτήσεις και να δρομολογήσετε κάτω από το άπλετο φως, με καθαρές συμφωνίες τα μεγάλα έργα, εάν επιστρατεύσετε τις δυνάμεις του Τόπου για να απορροφήσετε και να αξιοποιήσετε τα κοινοτικά κονδύλια, τα οποία χάνει σήμερα η Πατρίδα μας, θα βοηθήσουμε. Εκεί, όμως, που δε θα βοηθήσουμε και δε θα σταθούμε σε καμία περίπτωση σύμφωνοι, είναι στη φοροληστρική επιδρομή, η οποία πάει να ξεκινήσει, στη μονόπλευρη λιτότητα εις βάρος του Ελληνικού Λαού. Εκεί θα μας βρείτε κάθετα αντίθετους από την πρώτη στιγμή, από αύριο, από τη Δευτέρα.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερη έμφαση θέλω να σταθώ και στον τομέα της Παιδείας. Η Ελλάδα πράγματι -και το είπε και αυτό ο Πρωθυπουργός- δε θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τον 21ο αιώνα εάν δε δώσει προτεραιότητα και εκσυγχρονισμό στην Παιδεία. Η Παιδεία είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Πατρίδα μας. Πρέπει να είναι ο πρωταρχικός στόχος για κάθε κυβερνητική πολιτική.

Η μεγαλοσύνη ενός λαού σήμερα δεν μετρείται ούτε με τη γεωγραφική έκταση ούτε και με το πληθυσμιακό δυναμικό. Μετρείται με το επίπεδο του πολιτισμού, μετρείται με τον υψηλό βαθμό της Παιδείας, της συνεχούς εκπαίδευσης και της συνεχούς μετεκπαίδευσης.

Όπως όλοι αντιλαμβανόμαστε, ολόκληρος ο κόσμος αλλάζει με μία μοναδική ταχύτητα σε μία νέα εποχή με κύρια χαρακτηριστικά τη γνώση, την τεχνολογία και την παγκοσμιότητα. Είναι προφανές ότι την εποχή αυτή θα την κερδίσουν αυτοί που θα δώσουν έμφαση στην Παιδεία. Είναι φανερό ότι εμείς οι Έλληνες μπορούμε να την κερδίσουμε αυτήν τη νέα εποχή, να κερδίσουμε αυτήν τη μεγάλη μάχη.

Είναι θλιβερό ότι ο κλασικισμός, η παράδοσή μας, η ιστορία μας δεν έχει πλέον τίποτα να κάνει με τη σημερινή Ελλάδα. Πρέπει να ξαναδέσουμε αυτό το ιστορικό παρελθόν με τη σημερινή κοινωνία, με τον σημερινό και τον αυριανό Έλληνα. Παρόλα αυτά, δεν έχουμε κάνει απολύτως τίποτα. Αντίθετα μάλιστα, με την πολιτική δράση και την αδράνεια υπονομεύουμε το μέλλον της Πατρίδας μας, υπονομεύουμε το μέλλον των παιδιών μας και πιστεύω ότι αυτό είναι ένα γενικευμένο έγκλημα, για το οποίο φέρουμε όλοι ευθύνη.

Η αναγκαιότητα των θεσμικών μεταβολών, που προτείνει εδώ και τρία χρόνια η Νέα Δημοκρατία επιβεβαιώθηκε κατά τον πλέον θλιβερό τρόπο στη διάρκεια του τελευταίου μηνός κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Πιστεύω ότι ήταν απαράδεκτη η αύξηση του αριθμού των εισακτέων στα Πανεπιστήμια στο μέσον της προεκλογικής περιόδου, χωρίς στοιχειώδη προετοιμασία και συνεννόηση με τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Αυτό αποτελεί στίγμα, διότι παίζαμε με την αγωνία των νέων ανθρώπων. Όχι αυτών μόνο που θα εισαχθούν, αλλά και όλων των άλλων που περίμεναν ότι κάτι τελικά θα συμβεί.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας):Ντροπή!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):Η σύγχυση, δεύτερον, που δημιουργήθηκε με την επανεξέταση του εθνικού απολυτηρίου καλύπτει και δείχνει την αδιαφορία και την ανευθυνότητα της πολιτικής.

Τέταρτον, το γεγονός ότι το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας μαζί με το Υπουργείο Βιομηχανίας υπήρξαν οι πρωτοπόροι στην αδυναμία απορροφήσεως των Κοινοτικών κονδυλίων. Είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι κλείνουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, διότι δεν ευρέθησαν 7 δις. από την αρχή του έτους. Τέσσερις φορές έχουν κληθεί οι Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων -είσαστε και ακαδημαϊκός και καθηγητής- τρεις φορές από τον κ. Παπανδρέου, μία φορά από τον κ. Σημίτη και τους είπατε: "Ναι, θα τα πάρετε τα χρήματα". Και κλείνουν τα Πανεπιστήμια, τελειώνει ο χρόνος και τα χρήματα αυτά δεν έχουν δοθεί.

Δεν πρόκειται να κουράσω εκ νέου, επαναλαμβάνοντας τις προτάσεις μας για τον τομέα της Παιδείας. Αυτό όμως το οποίο θα διεκδικήσουμε για την Παιδεία, για τους νέους ανθρώπους, είναι η θεσμοθέτηση Εθνικής Επιτροπής για την Παιδεία, δεύτερον, η αύξηση των κονδυλίων για την Παιδεία στο 5% του ακαθαρίστου εγχωρίου προϊόντος. Και τρίτον, η ανάδειξη ως εθνικού στόχου, της συνεχούς εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης, όχι μόνο των νέων ανθρώπων, αλλά και όλου του Ελληνικού Λαού, διότι τότε θα μπορέσουμε πράγματι να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του νέου αιώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ψέμματα εδώ τελείωσαν. Η περίοδος χάριτος για την Κυβέρνηση εκ μέρους της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης δεν υπάρχει και πρέπει να το καταλάβετε καλά αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν υπάρχουν περιθώρια για την οικονομία. Δεν επιδέχονται ακροβατικές κινήσεις στα εθνικά μας θέματα. Οι κίνδυνοι σε όλους τους τομείς είναι μεγάλοι και γίνονται ακόμη μεγαλύτεροι όταν αγνοούνται οι εθνικοί κίνδυνοι.

Η πολιτική, την οποία υπαινίχθη με αφηρημένες έννοιες, με γενικές προγραμματικές τοποθετήσεις η Κυβέρνηση, οδηγεί στο αδιέξοδο. Τα μέτρα που σχεδιάζετε, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να οδηγήσουν σε λύσεις. Αντίθετα μάλιστα, πιστεύουμε ότι θα δημιουργήσουν πολλαπλά προβλήματα στον οικονομικό και τον κοινωνικό τομέα. Και υπάρχει κίνδυνος πλέον, πέρα από οικονομικά προβλήματα, να δημιουργηθεί και ένα τεράστιο κοινωνικό αδιέξοδο, να δημιουργηθεί δηλαδή μια κοινωνική έκρηξη, την οποία κανένας στο μέλλον δεν θα μπορεί να συγκρατήσει. Και αντιλαμβάνεσθε, ότι είσατε απολύτως υπεύθυνοι και ότι αυτή η ευθύνη θα σας παρακολουθήσει. Η Νέα Δημοκρατία είναι έτοιμη και αποφασισμένη να στηρίξει κάθε σωστή κίνηση. Θα αναλάβουμε το λεγόμενο "πολιτικό κόστος" και όταν θα χρειασθεί θα ψηφίσουμε και νομοσχέδια της Κυβέρνησης. Αλλά και θα αντισταθούμε με αποφασιστικότητα και με δύναμη σε μεθοδεύσεις και μέτρα, που οδηγούν σε αδιέξοδο.

Εμείς δεν εμπιστευόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε τα λόγια, ούτε τα ασαφή και νεφελώδη σχεδιαγράμματα της Κυβέρνησης. Είμαστε αντίθετοι σε όσα εμφανίζονται ότι προωθούνται με μυστικοπάθεια και θα έλεγα σε ορισμένες περιπτώσεις και με κοινωνική αναληγσία όσον αφορά τους φόρους, τα αντικειμενικά κριτήρια, την αδυναμία της στήριξης της υπαίθρου, την αδυναμία της στήριξης του κόστους του αγρότη.

Είμαστε ανήσυχoi. Δε φέρατε λύσεις. Οδηγείτε τη Χώρα σε νέα προβλήματα. Μέσα από την ασάφεια και την αοριστολογία που χρησιμοποιήσατε, ένα και μόνο έγινε σαφές: 'Ότι είσθε μία Κυβέρνηση των υποχωρήσεων, μία Κυβέρνηση των φόρων.

Τα όσα μας διάβασε ο κύριος Πρωθυπουργός ασφαλώς δεν ήταν προγραμματικές δηλώσεις, ήταν προγραμματικές συγκαλύψεις, προγραμματίστες δηλώσεις.

Για όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως καταλαβαίνετε -επί της ουσίας, όχι για λόγους τυπικούς- καταψηφίζουμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης και σας προειδοποιούμε: Εγκαταλείψτε τη διαχειριστική αντίληψη, απελευθερωθείτε από τις εξαρτήσεις, ακούστε τον κόσμο, γιατί αύριο θα είναι πολύ αργά. Ευχαριστώ.

(Ζωνρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Έβερτ επανέλαβε τους ισχυρισμούς τους οποίους είχε προεκλογικά πει και ακολούθησε την ίδια τακτική: Κινδυνολογίες ότι οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι, οι συνταξιούχοι δεν επιβιώνουν. Καταγγελίες για δήθεν αποδοχή της Ευρώπης των πολλών ταχυτήτων, για δήθεν εγκατάλειψη των εθνικών θέσεων. Διαστρεβλώσεις γεγονότων, εννοιών, αριθμών, πραγματικών περιστατικών. Ανέφερε π.χ. ότι αυτός ανεκάλυψε την ύπαρξη σχεδίου νόμου για τον ΟΓΑ, ενώ αυτό είναι γνωστό και αναφέρθηκε συγκεκριμένα από εμένα στις προγραμματικές δηλώσεις. Φαντασιώσεις ότι μπορούμε να προχωρήσουμε σε μονομερή αναθεώρηση του προγράμματος σύγκλισης.

Για όλα αυτά έχει αποφανθεί ο Ελληνικός Λαός. Έχει αποφανθεί πρόσφατα ποιός μιλά πειστικά, έχει αποφανθεί σε ποια κατεύθυνση θέλουμε να πορευθούμε ως Χώρα. Ας προσαρμοσθεί σ' αυτό ο κ. Έβερτ, ας το λάβει υπόψη του και ας μιλήσει εποικοδομητικά. Χρειάζεται να μιλήσει η Αντιπολίτευση εποικοδομητικά. Και εποικοδομητικά σημαίνει να μιλήσει χωρίς κινδυνολογίες, χωρίς φαντασιώσεις, να μιλήσει επί της ουσίας και να μη σχεδιάζει έναν κόσμο τον οποίο παρουσιάζει όπως αυτή θέλει και ένα κόσμο ο οποίος δεν ανταποκρίνεται στα πράγματα.

Η ομιλία του κ. Έβερτ μου θύμισε τη γνωστή παροιμία "όσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια".

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδης Έβερτ έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Είναι απάντηση Πρωθυπουργού αυτό, το "όσα δεν φτάνει η αλεπού, τα κάνει κρεμαστάρια".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κυρίες συνάδελφε, μη διακόπτετε.

Ορίστε, κυρίες Πρόεδρε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, είναι θλιβερό το γεγονός ότι νεοεκλεγείς Πρόεδρος υποβαθμίζει το κύρος του Κοινοβουλίου με όσα είπε και ιδιαίτερα με την τελευταία του φράση.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Δεν ξέρω εάν η ομιλία μου είχε κινδυνολογίες, εάν είχε ανακρίβειες. Εκείνο το οποίο είναι βέβαιο, είναι ότι η δική σας ομιλία βοήθησε τη δική μου ομιλία. Να υποστηρίξω αυτά τα οποία είπα. Γιατί εάν ήσασαν σαφείς, κυρίες Πρωθυπουργέ, τότε δε θα δίνετε τη δυνατότητα σε μένα και σε όλους τους άλλους αγορητές της Αντιπολίτευσης να έχουν σκέψεις γι' αυτά

τα οποία πράγματι είσατε διατεθειμένος να κάνετε.

Είπατε ότι ο Ελληνικός Λαός σας ψήφισε. Δεν ξέρω, εάν είχε διαβάσει τις προγραμματικές σας δηλώσεις, εάν θα σας είχε ψηφίσει, κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Του αποκρύψατε την αλήθεια. Θα έπρεπε να είχατε έρθει εδώ στην Αίθουσα αυτή και να πείτε: Προεκλογικά υποσχέθηκα αυτά τα συγκεκριμένα μέτρα και έρχομαι τώρα να σας πω συγκεκριμένα, ότι το πρώτο μέτρο θα εφαρμοσθεί μέχρι την τάδε του μηνός και να δώσετε ένα στοχοδιάγραμμα και ένα χρονοδιάγραμμα. Αντί να αποσαφηνίσετε, θολώσατε την κατάσταση και δημιουργήσατε μία εικόνα σύγχυσης. Και είναι μία εικόνα σύγχυσης, την οποία δεν υποστηρίζω μόνο εγώ. Είναι εικόνα σύγχυσης την οποία υποστηρίζει όλος ο Τύπος.

Υποστηρίζει και ο Τύπος, ακόμα εκείνος ο οποίος σας υπεστήριξε μετά μανίας προεκλογικά. Και σήμερα έρχονται και λένε, πού ήταν η σαφήνεια των δηλώσεων, πού ήταν τα συγκεκριμένα μέτρα; Ένα νεφελώδες κείμενο, το οποίο δεν ήξερες από πού ξεκινάει και πού καταλήγει.

Σας έθεσα το ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σας ερωτώ και πάλι: Πείτε μου, τί θυμόσατε από τις συγκεκριμένες χθεσινές δηλώσεις του Πρωθυπουργού; Δεν έμεινε τίποτα. Ήταν τόσο η βαρεμάρα, που και εσείς δεν διαβάσατε όλες τις προγραμματικές σας δηλώσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό είναι πρωτόγνωρο μέσα στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσον αφορά τον ΟΓΑ, πράγματι, συμφωνούμε ότι υπάρχει αυτό το σχέδιο και πράγματι, αυτό το σχέδιο προβλέπει ότι ο αγρότης θα πληρώνει, από 40.000 δραχμές, πλέον 80.000 δραχμές για να έχει επικουρική ασφάλιση. Αυτό όμως το αποκρύψατε προεκλογικά. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κα Αλέκα Παπαρήγα έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, παρακολούθησα το επιχείρημα που επικαλεσθήκατε και στις προγραμματικές δηλώσεις σας και στη δευτερολογία σας ότι ο Ελληνικός Λαός δια της ψήφου έχει μιλήσει, επόμενα δεν έχουμε λόγο να σας επικρίνουμε, δεν έχουμε λόγο να σας κρίνουμε, δεν μπορούμε να προτείνουμε, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Είναι πως το κάνετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Μήπως θέλετε να φύγουμε και από τη Βουλή και να μην πάrouμε μέρος;

Όμως, κυρίες Πρόεδρε της Κυβέρνησης, σημειώστε. Ο Λαός σας έδωσε το 41,55%. Δεν έχετε την έγκριση της λαϊκής πλειοψηφίας. Έχετε κοινοβουλευτική πλειοψηφία, χάρις στον καλπονοθευτικό νόμο που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία. Εσείς τότε τον καταψηφίσατε. Τον διατηρείτε και σήμερα. Δεν έχετε, λοιπόν, την έγκριση της λαϊκής πλειοψηφίας και δεν μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε, έτσι και αλλιώς.

Βεβαίως και με την ευκαιρία, εμείς την απλή αναλογική θα την διεκδικήσουμε και θα παλέψουμε γι' αυτήν. Έχει για μας ιδιαίτερη σημασία. Δεν θα την παζαρέψουμε με τίποτα άλλο. Αυτοτελώς θα την παλέψουμε. Βεβαίως, δεν την θεωρούμε ταυτόχρονα και πανάκεια. Μαζί με την απλή αναλογική θα παλεύουμε για να μπορεί, όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος του εκλογικού σώματος, να ψηφίζει και να εκφράζει άβιαστα τη θέλησή του στις εκλογές και όχι μόνο. Κυρίως καθημερινά στον τόπο δουλειάς και στον τόπο κατοικίας.

Αναλάβετε τη διακυβέρνηση για άλλη μια φορά σε μια περίοδο που το "καζάνι βράζει" σε ολόκληρη την Ευρώπη. Σε όλη την Ευρώπη προετοιμάζονται και αναπτύσσονται κινητοποιήσεις. Και μάλιστα, στη χώρα της πρώτης ταχύτητας που ονειρεύεστε να πάμε και εμείς, στη Γερμανία. Συσσωρεύεται πείρα. Βεβαίως, μπορεί αυτοί οι αγώνες να μην επαρκούν και δεν επαρκούν για να αλλάξει η φορά των πραγμάτων. Ωστόσο,

συγκεντρώνονται, δυνάμεις, πλουτίζει η πείρα των εργαζομένων και έχει πλουτισθεί αρκετά η πείρα τους, τόσο από τη φιλελεύθερη διαχείριση, τη σοσιαλδημοκρατική και τώρα τελευταία αρχίζει και συγκεντρώνεται κάποια πείρα από την "κεντροαριστερική αριστερή διαχείριση" της Ιταλίας και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκτός από αυτή.

Εμείς, για άλλη μια φορά, θα υπογραμμίσουμε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος έξω από τη στρατηγική της μελετημένης, προγραμματισμένης σύγκρουσης με τις επιλογές του μονοπωλιακού κεφαλαίου και ό,τι συνεπάγεται αυτή η σύγκρουση. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ.)

Με αυτήν την έννοια, οι λαοί, πραγματικά, πέρα από αποχρώσεις και διαφοροποιήσεις, έχουν να επιλέξουν ανάμεσα σε δύο δρόμους.

Ή θα συμβιβαστούν μ' αυτήν την πολιτική, που κυριαρχεί απ' άκρης σ' άκρη στην Ευρώπη και στην Ελλάδα και θα σκύψουν το κεφάλι, ή θα αντισταθούν και θα αντεπιτεθούν και θα συγκρουστούν τελικά μ' αυτήν την πολιτική. Τρίτο δρόμο, τουλάχιστον εμείς, δεν ξέρουμε και δεν υπάρχει έξω απ' αυτήν τη σύγκρουση. Βεβαίως θα μου πείτε ότι αυτή η σύγκρουση έχει κινδύνους. Αλλά κοιτάξτε να δείτε, ο μονόδρομος της υποταγής έχει πολύ περισσότερους κινδύνους από το μονόδρομο της αντίστασης. Αυτό το έχει δείξει και η πείρα. Άλλωστε, όλη η ιστορία της ανθρωπότητας έχει δείξει ότι δεν υπάρχει απελευθερωτικός ή ανατρεπτικός συνολικά αγώνας που να μη συνοδεύεται από τα κηρύγματα της κινδυνολογίας "μην αγωνίζεστε για κάτι καλύτερο γιατί θα έρθει το χάος" ή "οι θυσίες που θα απαιτηθούν θα είναι τόσο μεγάλες που καλύτερα σκύψτε το κεφάλι και υποφέρετε".

Η θεωρία του μονοδρόμου σε άλλες εποχές σήμαινε διαιώνιση της τουρκικής σκλαβιάς, της γερμανοφασιστικής κατοχής ή της εφτάχρονης χούντας. Και είμαστε βέβαιοι ότι ο Ελληνικός Λαός δεν αντιπροσωπεύεται με αυτά τα δήθεν ρεαλιστικά συνθήματα του ραγιαδισμού της υποτέλειας.

Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν συμφωνούμε απόλυτα με τις παρατηρήσεις που έγιναν χθες και από πολιτικούς αρχηγούς, αλλά και εδώ από τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι οι προγραμματικές σας δηλώσεις ήταν γενικές ασαφείς και αόριστες. Βεβαίως, ο τρόπος που εκθέσατε τις σαφείς κατά τα άλλα απόψεις σας, ήταν τέτοιος. Αλλά εδώ που τα λέμε δεν έχετε και εσείς την αποκλειστική ευθύνη. Απ' άκρη σ' άκρη δυστυχώς και σε αυτή τη Βουλή και γενικότερα, κυριαρχεί αυτή η σύγχρονη κοινοτική γλώσσα που έχει τα χαρακτηριστικά της παράταξης μιας σειράς άχρωμων και άοσμων όρων και φράσεων. Επιτρέψτε μου να πω ότι έχουμε πια συνηθίσει και μπορούμε να ερμηνεύουμε αυτήν τη νερόβραστη γλώσσα των κοινοτικών κειμένων.

Επίσης είναι χαρακτηριστικό αυτής της κοινοτικής αντίληψης και πρακτικής να υπάρχουν χρονοδιαγράμματα μόνο όσον αφορά τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Εκεί υπάρχουν χρονοδιαγράμματα για το 1996, για το 1997, για το 2001. Χρονοδιαγράμματα όμως για τη λιτότητα δεν πρόκειται να υπάρξουν, διότι θα είναι διαρκείας. Λοιπόν, δεν καταλαβαίνω γιατί οι πολιτικοί αρχηγοί, γιατί οι δημοσιογράφοι αναρωτιούνται για την περίφημη ασάφεια και για την έλλειψη χρονοδιαγραμμάτων. Τουλάχιστον στοιχειώδη πείρα, αν έχουμε, μπορούμε να την αποκτήσουμε.

Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ θεωρούμε, ότι έχετε στόχους και συνολικά η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Στόχος σας είναι να ανεβάσετε παραγωγικά την παραγωγικότητα και την αποδοτικότητα της Κυβέρνησής σας αλλά σε ανπλαικά μέτρα και σε στάση άνευ προηγουμένου υποτέλειας. Και τους μόνους εκσυγχρονισμούς που θα κάνετε -και εδώ θα έχετε τη συναίνεση της Πλειοψηφίας της Βουλής- θα είναι ο εκσυγχρονισμός των μηχανισμών της εξαπάτησης και χειραγώγησης της κοινής γνώμης, της εξαγοράς και αλλοίωσης συνειδήσεων. Εδώ πραγματικά παίρνετε άριστα. Επαναλαμβάνω όμως, ότι εξουσιοδότηση εν λευκώ από το λαό για ανπλαικά μέτρα δεν έχετε. Και στο κάτω κάτω ο λαός

και την άλλη μέρα από τις εκλογές έχει δικαίωμα να αρνηθεί και την ψήφο του. Ή θέλετε δηλαδή το λαό τέσσερα χρόνια στο ψυγείο;

Είπατε, επίσης, μία μεγάλη αλήθεια στην προγραμματική σας ομιλία, που κατά τη γνώμη μου και τίποτα άλλο σαφές να μην υπήρχε στο κείμενο αρκεί αυτό. Είπατε, ότι το βασικό χαρακτηριστικό της πολιτικής που κυριαρχεί στην Ευρώπη και στην Ελλάδα και την οποία βεβαίως υπηρετείτε, είναι η "παγκόσμια ελευθερία κίνησης του κεφαλαίου". Δεν χρειάζεται μετάφραση σε αυτήν τη θέση. Άλλωστε, αυτή η θέση αποτελεί και σκοπό της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης του προγράμματος σύγκλισης. Είναι, αν θέλετε, η αρχή πάνω στην οποία ιδρύθηκε, οικοδομήθηκε και αναπτύχθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι σε τελευταία ανάλυση ο σκοπός υπαρχής της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει άλλο σκοπό παρά να διασφαλίζει την πλήρη και απρόσκοπτη ελευθερία κίνησης των κεφαλαίων. Το ευρωπαϊκό μονοπωλιακό κεφάλαιο αυτό επιχειρεί, το ίδιο που κάνει άλλωστε και το αμερικάνικο και το γι�πωνέζικο. Προσπαθεί να καθαρίσει πλήρως το έδαφος και από οποιονδήποτε περιορισμό, στην ελεύθερη διακίνησή του. Θέλει να καταρρίψει και τα τελευταία ετοιμόρροπα κάστρα κάποιων περιορισμών που διατηρήθηκαν και κυρίως, εργατικών λαϊκών κατακτήσεων. Να είναι ασύδοτο, να εκμεταλλεύεται, να υποτάσσει, να επενδύει όπου και όπως θέλει, ελεύθερο να πραγματοποιεί ακόμα και τοπικούς πολέμους. Ελεύθερο να αλλάζει τα σύνορα και αυτό είναι και το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εκσυγχρονισμού.

Εμείς λέμε στον Ελληνικό Λαό, ότι δεν πρέπει καθόλου να φοβάται, να μη δίδει καμία σημασία στην κινδυνολογία, αν θα εκπληρώσουμε ή όχι τους στόχους του προγράμματος σύγκλισης. Ο κίνδυνος, ο μεγάλος κίνδυνος, που έχει ν' αντιμετωπίσει ο Ελληνικός Λαός, είναι αν πετύχει η Ελληνική Κυβέρνηση και η πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου να πιαστούν οι στόχοι σύγκλισης. Τότε τα βάσανα του Ελληνικού Λαού θα είναι όχι μόνο πολύ μεγαλύτερα, αλλά θα έχει υποθηκευτεί το μέλλον της ευημερίας του για πάρα πολλά χρόνια. Σε όποια ταχύτητα και αν μπει η Ελλάδα, είτε μπει στην πρώτη, είτε στη δεύτερη, είτε στην τρίτη, ο Ελληνικός Λαός δεν έχει να κερδίσει τίποτα, θα χάνει. Δηλαδή τι κερδίζει ο Γερμανός εργάτης, ο Γάλλος, ο Σουηδός, που μάλιστα ζούσε σε μία χώρα, που ήταν το παράδειγμα του καπιταλιστικού κοινωνικού κράτους; Γιατί οι Γερμανοί εργάτες απεργούν; Δεν ξέρουν το συμφέρον τους; Δεν είναι σ' αυτήν τη μητροπολιτική χώρα, στη χώρα της πρώτης ταχύτητας;

Και σας ρωτάω το εξής. Ποιος δεν πιστεύει ή ποιος έχει την αυταπάτη ότι μόλις πραγματοποιηθούν αυτοί οι στόχοι της σύγκλισης, δεν θα μπουν καινούριοι στόχοι και πάλι θα κληθούν οι λαοί για θυσίες, ή ότι δεν θα μας πουν πάλι "τώρα που πετύχατε τους στόχους της σύγκλισης και μπήκατε στην πρώτη ταχύτητα, ξαναθυσιαστείτε διπλά και τριπλά, να μη χάσουμε τα κεκτημένα"; Φαύλος κύκλος είναι.

Βεβαίως υπάρχουν και ορισμένα Κόμματα και εδώ στη Βουλή -το έχω ακούσει και από στελέχη του Συνασπισμού- που υποστηρίζουν ότι υπάρχει και ο φιλολαϊκός δρόμος για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Κάτι τέτοιο υποστηρίζει και ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Έβερετ. Ρωτάμε, καλοπροαίρετα πραγματικά. Όταν οι σκοποί ενός πολιτικού προγράμματος, ενός πολιτικού οργανισμού είναι ανπλαικοί, πώς είναι δυνατόν τα μέσα να είναι φιλολαϊκά, πολύ περισσότερο ισχύει για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που καθορίζει τα μέσα, με τα οποία θα πραγματοποιηθούν οι στόχοι της σύγκλισης. Δεν λέει μόνο "να πετύχετε αυτούς τους στόχους", αλλά καθορίζει και τα μέσα. Καθορίζει τι θα πουληθεί, τι θα ξεπουληθεί, τι θα καλλιεργούμε, ή και πως θα καλλιεργούμε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ξέρετε ότι η ΑΕΒΑ και τα λιπάσματα της Δραπετσώνας τραβήχτηκαν στα δικαστήρια, γιατί κάτι από την πίεση των λαϊκών κινητοποιήσεων τα επιχορηγήσατε; Μη μου πείτε λοιπόν ότι υπάρχει φιλολαϊκός ελληνικός δρόμος για το Μάαστριχτ όπου και συμμορφώνεσαι με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα προγράμματά της και κερδίζεις! Ή θα συμμορφώνεσαι και θα κερδίζεις το μεγάλο κεφάλαιο, ή θα αντιστέκεσαι

και θα κερδίζει προοδευτικά ο Λαός. Όλο πρόστιμα και ποινές είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα, καθορίζει και τα μέσα. Και ας μην πούμε ότι φταίει μόνο η ΠΑΣΟΚική ή η Νεοδημοκρατική διαχείριση. Βεβαίως φαίνεται. Αλλά φταίνει, γιατί ακριβώς ευθυγραμμίζονται με την Ε.Ε. και με τους άλλους φιλικούς δήθεν διεθνείς οργανισμούς.

Εμείς ξέρετε πώς ερμηνεύουμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης; Τις ερμηνεύουμε ως εξής: Ότι το 1997 θα είναι έτος εισαγωγής στην εποχή νέας φτώχειας, νέας πνευματικής και πολιτιστικής βαρβαρότητας. Θα μου πείτε "καλά, βάζεις όρκο ότι δεν θα δοθούν πουθενά αυξήσεις;" Και όπου τις δώσετε, θα είναι στην ουσία σαν αυτό το ΕΚΑΣ των συνταξιούχων, για ένα πακέτο τσιγάρα, για ένα γιαούρτι την ημέρα. Και θα τα πάρετε μετά με άλλους τρόπους. Οι "έχοντες και κατέχοντες", που λέτε εσείς, για μας είναι οι πολυεθνικές, οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, οι εφοπλιστές, οι ιδιοκτήτες κατασκευαστικών εταιριών και ισχυρών εκδοτικών συγκροτημάτων. Αυτοί είναι που θα αποκομίσουν καινούρια κέρδη.

Θα το πω και αυτό: Σήμα κατατεθέν των ημερών μας είναι η κατάληψη της διοίκησης του Αγίου Όρους από το γνωστό Σταύρο Ψυχάρη για λογαριασμό του κ. Χρήστου Λαμπράκη. Χρειάζονται σχόλια; Μήπως πρέπει να ευχηθούμε στον κ. Λαμπράκη και Πρωθυπουργό;

Το 1997 θα μπει λουκέτο σε εκατοντάδες νέες επιχειρήσεις. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε στη Βουλή πάνω από 30 εργοστάσια έχουν κλείσει και οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε απόγνωση και αγωνίζονται και προσπαθούν να οργανώσουν κινητοποιήσεις. Δυστυχώς δεν έχουν τη συμπαράσταση ούτε των άλλων Κομμάτων, ούτε ενός μεγάλου μέρους της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος.

Θα βγουν στο σφυρί σημαντικοί τομείς της ελληνικής οικονομίας, όσοι έχουν απομείνει. Άκουσα τον κ. Έμπερτ που είπε προηγούμενα, ότι εν πάση περιπτώσει θα χειροκροτήσει την Κυβέρνηση αν κτυπήσει αυτόν το φαύλο, ανήθικο -δεν θυμάμαι πώς το είπε ακριβώς- διεφθαρμένο κρατικό τομέα. Εμείς δεν είμαστε υπερασπιστές αυτού του κρατικού τομέα που δημιούργησαν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, αλλά νομίζω ότι δεν θα πω τίποτε καινούριο όταν ρωτήσω, δηλαδή, ο ισχυρός ιδιωτικός τομέας είναι αδιάφθορος αθώς και αμόλυντος; Εκεί δεν γίνονται ρεμούλες; Δεν υπάρχει εκεί βρώμικος πόλεμος και ανταγωνισμός, δεν υπάρχουν εκεί μίζες, δεν υπάρχουν κλίκες και ομάδες;

Βοά ο κόσμος παγκόσμια πίσω από τις μεγάλες πολυεθνικές που έχουν τα παραρτήματά τους και στην Ελλάδα, υπάρχουν και τα οργανωμένα κυκλώματα του εγκλήματος, του κοινού ποινικού εγκλήματος, των ναρκωτικών και του λαθρεμπορίου όπλων. Μη μιλάμε λοιπόν για το φαύλο και διεφθαρμένο κράτος και για τον καθαρό και αμόλυντο ιδιωτικό τομέα, που σημειώτεον και αυτόν τον πληρώνουν οι εργαζόμενοι. Δεν πληρώνουν μόνο τα ελλείμματα που δημιουργεί η πολιτική σας, αλλά πληρώνουν διπλά και τριπλά και γεμίζουν τις τσέπες και τα ταμεία των ισχυρών ιδιωτών.

Θα επιταχυνθεί επίσης το ξεθεμελίωμα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος και της πάλας ποτέ έστω ανεπαρκούς ενιαίας δημόσιας εκπαίδευσης. Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί σύμφωνα με τις προεκλογικές, αλλά και τις μετεκλογικές διαβεβαιώσεις της Κυβέρνησης μετατρέπονται σε φιλόπτηχα ταμεία, σε ταμεία υπέρ απόρων κορασίδων, όπως κάποτε τα ξέραμε.

Και τέλος η Κυβέρνηση το 1997, ή για να το πούμε αλλιώς μετά τις αμερικάνικες εκλογές, δεν θα δώσει πολλά, θα τα δώσει όλα και στις ΗΠΑ και στη Γερμανία, όσον αφορά το Αιγαίο, το Κυπριακό και τα προβλήματα που αφορούν την Ελλάδα και έχουν σχέση με την όλη στρατηγική στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Άλλωστε η πρώτη μετεκλογική επίσημη δήλωση της Κυβέρνησης δια στόματος κ. Γεωργίου Παπανδρέου Υφυπουργού Εξωτερικών, ήταν ότι δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι τα αμερικάνικα συμφέροντα μπορεί να συγκρούονται με εθνικά συμφέροντα στην περιοχή μας. Τι άλλο χρειάζεται δηλαδή να ειπωθεί; Το "ευχαριστώ" στις ΗΠΑ

είναι διαρκείας.

Εμείς, λοιπόν, προβλέπουμε τα εξής πράγματα: Θα μπουν νέοι φόροι με νέα μορφή και με νέο όνομα. Επιγραμματικά αναφέρω, ότι ο κ. Παπαδόπουλος, Υπουργός του νέου Υπερυπουργείου Αποκέντρωσης είναι ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Θα βάλει "αποκεντρωμένους" φόρους μέσω βέβαια της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που τη χρησιμοποιείτε διότι εκεί αισθάνεστε και λίγο πιο ασφαλείς καθώς έχει προκύψει κατά ένα μεγάλο μέρος από κεντροαριστερή συνεργασία το 1994 με το Συνασπισμό. Αισθάνεστε εκεί τα νώτα σας πιο ισχυρά.

Δεύτερον, οι αυξήσεις φόρου στις μικρές επιχειρήσεις με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια θα είναι 300%. Θα εισπράξετε νέους φόρους από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Ήδη τάξετε στους δημόσιους υπαλλήλους, διάφορες αυξήσεις πείνας που θα τις πάρετε πίσω με τη μη τιμαριθμοποίηση. Θα επιβάλετε νέα χαράτσια. Έχετε επιβάλει και θα τα επαυξήσετε. Οι σπουδαστές π.χ. των ΙΕΚ του ΟΑΕΔ καλούνται να πληρώσουν εξήντα πέντε χιλιάδες δρχ. το χρόνο για διδάκτρα. Δηλαδή οι γονείς τους πληρώνουν διπλά. Ξέρουμε ότι οι εργαζόμενοι πληρώνουν τον ΟΑΕΔ.

Δεύτερον, έχει δρομολογηθεί διαδικασία αύξησης των νοσηλίων. Οι φοιτητές στις εστίες έχουν αρχίσει να πληρώνουν νοίκια και τροφεία. Σε λίγο θα πληρώνουν και συγγράμματα. Καλούνται οι γονείς και οι ασφαλιστικοί οργανισμοί να πληρώσουν ένα μικρό στην αρχή ποσό το χρόνο για να δημιουργηθούν υπηρεσίες σχολικής ιατρικής με ανύπαρκτη υποδομή. Θα μου πείτε τόσο σοβαρό είναι να πληρώνουν οι γονείς χιλίες ή δύο χιλιάδες το χρόνο; Κοιτάξτε, την αρχή θέλετε να κάνετε. Στην αρχή χιλίες, του χρόνου δέκα χιλιάδες δρχ. και μετά είκοσι χιλιάδες. Απλώς, θέλετε να ανοίξετε την πόρτα της πληρωμής. Δεν είναι το χιλιάριο που το είχατε τόσο πολύ ανάγκη.

Δεν είναι λοιπόν όλα αυτά μορφές αρπαγής χρημάτων που αντικαθιστούν τους επίσημους και ανοιχτούς φόρους; Υπάρχει η καραμέλα των φοροαπαλλαγών. Εμείς προβλέπουμε, ότι οι φοροαπαλλαγές που θα αφαιρεθούν, θα είναι αυτές που έχουν κοινωνικό χαρακτήρα.

Με την ευκαιρία, σας καταγγέλλουμε για το όργιο εξύβρισης των εργαζομένων που έχετε εξαπολύσει και άμεσα, αλλά κυρίως διοχετεύοντας μια σειρά πληροφορίες και μια σειρά πραγματικών στοιχείων στα ΜΜΕ. Και οι δημοσιογράφοι, είτε είναι ανενήμεροι ή ορισμένοι, είτε παίζουν το παιχνίδι σας και συμμετέχουν πολύ καλά σ' αυτό.

Δίνετε στη δημοσιότητα στοιχεία για το επίδομα γαλοπούλας, για το επίδομα καυσοξύλων, για τις εκπτώσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ, για όσους εργάζονται εκεί, καθώς και για τα επιδόματα πλαστών εφημεριών και ψεύτικων υπερωριών. Σας ρωτώ λοιπόν, εσείς δεν καθιερώσατε αυτά τα επιδόματα; Μόνοι τους οι εργαζόμενοι αποφάσισαν γι' αυτά τα επιδόματα; Ένα τέτοιο όργιο επιδομάτων έχουμε από το 1983-1984 που τα καθιερώσατε για να εξαγοράσετε τη σιωπή κατηγοριών εργαζομένων και για να διασπάσετε την ενότητά τους, ιδιαίτερα στο δημόσιο τομέα και να διαλύσετε το συνδικαλιστικό κίνημα.

Υπάρχουν εδώ συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ στην Αίθουσα -δεν ξέρω αν τώρα είναι εδώ, συνηθίζουν να βγαίνουν έξω- που τώρα είναι πολιτευτές και Υπουργοί και που θα θυμούνται ότι οι κομμουνιστές-συνδικαλιστές, συγκρούονταν μ' αυτήν την τακτική της επιδοματολογίας. Μας έλεγαν δογματικούς, γιατί θέλουμε τάχα να εξαθλιωθεί ο δημόσιος υπάλληλος και δεν υποχωρούμε, προτιμάμε τάχα εξαθλιωμένους τους εργαζομένους για να κάνουν την επανάσταση. Έτσι λέγατε. Πάντως, τα επιδόματα εσείς τα καθιερώσατε και τώρα βγαίνετε αφ' υψηλού και φορτώνετε με ευθύνες τους εργαζόμενους που βέβαια έχουν ευθύνες γιατί παρασύρθηκαν. Λέτε ότι θα τα καταργήσετε. Ξέρετε γιατί γίνεται όλη αυτή η φιλολογία; Γιατί δεν είστε διατεθειμένοι να καταργήσετε τις φοροαπαλλαγές που αφορούν το μεγάλο κεφάλαιο. Όχι μόνο δεν πρόκειται να τις καταργήσετε, αλλά κάνετε και καινούριες παροχές και πιο συγκεκριμένα π.χ. φοροαπαλλαγές στην περίπτωση του Μετρό, του Αεροδρομίου των Σπάτων, χαρί-

σατε τα χρέη στο ΙΚΑ, καθώς και τους τόκους υπερημερίας στον Λάτση και Βαρδινογιάννη. Στην προηγούμενη Βουλή, χάρισατε αρκετά στον εφοπλιστή Καρρά. Όλα αυτά είναι συγκεκριμένα. Δεξιά και αριστερά διοχετεύετε την άποψη ότι σεις θα φορολογήσετε όχι τους φτωχούς, αλλά εκείνους που έχουν ετήσιο εισόδημα επτά εκατομμύρια και πάνω. Σκόπιμα χρησιμοποιείτε αυτό το όριο για να δείξετε ότι διαφορετική γραμμή στην ελληνική κοινωνία είναι αυτοί που έχουν εισόδημα έως επτά εκατομμύρια και εκείνοι που έχουν ετήσιο εισόδημα πάνω από επτά εκατομμύρια. Δηλαδή, όποιος έχει επτά εκατομμύρια το χρόνο και έχει να σπουδάσει παιδιά και να τα στείλει στα φροντιστήρια, έτσι όπως έχετε κάνει την Παιδεία, είναι πλούσιος; Ξεχνάτε ότι υπάρχουν βιομήχανοι, εφοπλιστές, μεγαλοεκδότες, άλλοι επιχειρηματίες ξένοι και ντόπιοι που βγάζουν εδώ στην Ελλάδα επτά εκατομμύρια το δευτερόλεπτο ή την ώρα ή την ημέρα; Με αυτούς να τα βάλετε πριν απ' όλα και αναλογικά. Βεβαίως όλοι πρέπει να προσφέρουν, αλλά εδώ δεν υπάρχει ούτε δικαιοσύνη, ούτε αναλογικότητα.

Εμείς, λοιπόν, σας κάνουμε συγκεκριμένες υποδείξεις και ζητάμε να ξεκινήσουμε από την κατάργηση των εξής συγκεκριμένων φοροαπαλλαγών. Βέβαια, μπορεί να είναι κουραστικό, αλλά θα αναφέρω ορισμένες ενδεικτικά, για να μην υπάρχει εντύπωση ότι μιλάμε γενικά και αφηρημένα.

Ο ν.2238/94 άρθρο 103 όπου "απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων τα κέρδη που πραγματοποιούνται από την εκμετάλλευση πλοίων υπό ξένη σημαία και αεροσκαφών αλλοδαπών εταιρειών". Ο ν.2238/94 επίσης, στο ίδιο άρθρο, το 103, "απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων οι εταιρείες επενδύσεων, χαρτοφυλακίου και αμοιβαίων κεφαλαίων", δηλαδή ομόλογα, μετοχές μέσω Χρηματιστηρίου και βέβαια όλα αυτά, γίνονται με πρόσχημα την ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς. Ο ν.1211 στο άρθρο 8, αναφέρεται σε διάφορες απαλλαγές, που από εκεί αντλεί και τις διάφορες απαλλαγές η ΠΕΤΡΟΛΑ.

Νόμος 4171/61. Υπάρχει και ένας άλλος νόμος, που αναφέρεται στην απαλλαγή ξένων τεχνικών εταιρειών. Νόμος 27/75, μείωση φόρων κατά 50% για τα κρουαζιερόπλοια. Νόμος 2238/94.

Υπάρχουν, επίσης, και μια σειρά νόμοι και φοροαπαλλαγές που εμπεριέχονται σε μεγαλύτερους νόμους -αυτά μπορούμε όλα να τα καταθέσουμε.

Ξεκινήστε από εκεί και βλέπουμε και όλα τα άλλα, τι χρειάζεται να καταργηθεί και τι όχι. Βεβαίως, δεν έχουμε εμείς κανένα πρόβλημα να καταργηθούν και οι φοροαπαλλαγές στους Βουλευτές και όπου αλλού χρειάζεται, αλλά εκεί που πραγματικά χρειάζεται και όχι για συγκάλυψη της αસυδοσίας που έχετε επιτρέψει στο μεγάλο κεφάλαιο.

Με την ευκαιρία, όσον αφορά το θέμα, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που παρέλειψα μιλώντας για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Θα ήθελα να επαναφέρω το θέμα του δημοψηφίσματος για τη συνθήκη του Μάαστριχτ. Και μη μου πείτε ότι "έγιναν εκλογές". Και στην Ευρώπη γίνονται εκλογές, αλλά γίνονται και δημοψηφίσματα ξεχωριστά.

Ζητάμε, λοιπόν, να γίνει ξεχωριστή συζήτηση στη Βουλή με δική σας ευθύνη για τη Διακυβερνητική και εδώ να τοποθετηθεί το κάθε Κόμμα πως βλέπει το δημοψήφισμα και γιατί το θέλει.

Με την ευκαιρία, η διαφορά μας μαζί σας, και με τα άλλα κόμματα δεν είναι μόνο στο ότι εμείς θέλουμε την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και σεις δεν την θέλετε -μακάρι να ήταν αυτή η διαφορά μας- αλλά η διαφορά μας είναι ότι εσείς είσατε υπέρ της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ εμείς είμαστε αντίθετοι.

Όσον αφορά το θέμα της ανεργίας, της εισοδηματικής πολιτικής και των εργασιακών σχέσεων, είμαστε ριζικά αντίθετοι με τις βασικές επιλογές που περιέχονται στη Λευκή Βίβλο που αποτελεί ένα Ευαγγέλιο για τα περισσότερα κόμματα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Είμαστε, λοιπόν, ριζικά αντίθετοι με την αποσύνδεση του ύψους των μισθών εργασίας από το πραγματικό κόστος ζωής. Ένα από τα πρώτα νομοσχέδια που θα ζητήσουμε να συζητηθεί είναι η

θεσμοθέτηση της ΑΤΑ παντού και στις αμοιβές και στις συντάξεις και στη φορολογική κλίμακα.

Είμαστε ριζικά αντίθετοι στο νόμο της Κυβέρνησης, αυτόν που προεκλογικά ψήφισε η Βουλή, το νόμο του κ. Γιαννόπουλου, που μετατρέπει την απασχόληση σε ευκαιριακή και μερική και τον εργάτη -υπάλληλο σε ενοικιαζόμενο εργάτη -υπάλληλο.

Υποσχεθήκατε ότι θα εξασφαλίσετε πενήντα πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας σε νέους ανθρώπους. Στην πραγματικότητα και αν τις εξασφαλίσετε, θα είναι πενήντα πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας μερικής, εποχιακής απασχόλησης. Επίσης, ο νέος άνθρωπος θα πρέπει να δεχθεί να δουλέψει με όρους πολύ χειρότερους απ' ό,τι δούλευε ο πατέρας και ο παππούς του. Επιπλέον, θα πληρώσετε την εργοδοσία τρεις ήμισι χιλιάδες δραχμές την ημέρα για να πάρει τον εργαζόμενο. Δηλαδή, τελικά ο άνεργος πληρώνει τον εργοδότη για να τον απασχολήσει για εννιά μήνες, για έναν χρόνο και μετά πάλι βρίσκεται στο δρόμο.

Είμαστε αντίθετοι στη σύνδεση μισθού και αποδοτικότητας, όπως λέτε, γιατί τα κριτήρια αυτής της αποδοτικότητας τα καθορίζει και τα ρυθμίζει ο εργοδότης. Και όλοι ξέρουμε με π κριτήρια καθορίζει ο εργοδότης. Ποτέ δεν θα είναι ευχαριστημένος με την απόδοση του εργαζόμενου, ή της μεγάλης πλειοψηφίας, γιατί κάποιος θα προσπαθήσει να τους έχει δικούς του, τσιράκια του και αυτούς βέβαια θα τους αμείβει καλά.

Εμείς υποστηρίζουμε, ότι για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, αυτό που πρέπει πρώτα να γίνει, είναι να υπάρξει προστασία της εγχώριας παραγωγικής βάσης. Και όταν λέμε προστασία της εγχώριας παραγωγικής βάσης, εννοούμε να είναι προστατευμένη και από το ξένο κεφάλαιο, αλλά και από τους εγχώριους καπιταλιστές. Όταν εμείς λέμε προστασία της βιομηχανίας, δεν το εννοούμε όπως το εννοείτε και εσείς κύριοι του ΠΑΣΟΚ και εσείς κύριε Έρβετ, να προστατεύονται τα προνόμια των βιομηχάνων. Όταν μιλάμε για ναυπλία, δεν εννοούμε τους ασύδοτους εφοπλιστές, αλλά μιλάμε συνολικά για τη δραστηριότητα και τη θέση του ναυτεργατικού κόσμου.

Εμείς υποστηρίζουμε τις δημόσιες επενδύσεις, όχι βέβαια αυτές τις δημόσιες επενδύσεις που γίνονται για να εξασφαλιστεί η υποδομή στο ιδιωτικό εγχώριο και ξένο κεφάλαιο, αλλά τις δημόσιες επενδύσεις που ωφελούν την ανάπτυξη και την ανάληψη αντιμονοπωλιακών μέτρων.

Για τους άνεργους ειδικότερα, εμείς διεκδικούμε την ουσιαστική στήριξη τους, διότι η ανεργία θα υπάρξει και θα αυξηθεί. Με επιδότηση που διαρκεί μέχρις ότου εξασφαλιστεί δουλειά -δεν έχουμε ηθελημένη ανεργία-και η επιδότηση να είναι στα επίπεδα του 80% του βασικού μεροκάματου. Διασφάλιση των κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων και επιδότηση των νέων που μπαίνουν στην παραγωγή και δεν βρίσκουν δουλειά. Να διασφαλιστούν στους άνεργους και στα μέλη των οικογενειών τους τα κοινωνικά δικαιώματα και οι παροχές που δίνονται σε όσους εργάζονται. Και άλλη φορά έχω σημειώσει, ότι όταν μια γυναίκα απολύεται πάει το Σεπτέμβριο να αφήσει το παιδί στον παιδικό σταθμό, να τρώει και κανένα κομμάτι ψωμί εκεί και να βρίσκει έτσι το χρόνο να αναζητήσει δουλειά ή να κάνει όλες αυτές τις δουλειές του ποδαριού, και ο σταθμός αν δεν έχει θέση μπορεί να της πει "δεν μπορούμε να δεχθούμε το παιδί διότι είστε μη εργαζόμενη, άρα μπορείτε να κάθεστε με το παιδί σας στο σπίτι σας".

Ένα γενικότερο ζήτημα είναι η καθιέρωση ενός συνεχούς εβδομαδιαίου τριανταπενταώρου με σταθερό νομοθετημένο επτάωρο την ημέρα, χωρίς μείωση των αποδοχών και με διασφάλιση των συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Με την ευκαιρία, όταν ο κ. Πρωτόπαππας και ο κ. Κανελλόπουλος ήταν στα ηγετικά πόστα της ΓΣΕΕ, οργάνωναν συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις υπέρ αυτού του αιτήματος. Τώρα που έγιναν Υπουργοί, Υφυπουργοί και Βουλευτές, λένε ότι δεν είναι ρεαλιστικό αυτό το αίτημα. Μήπως το υποστήριζαν τότε μόνο και μόνο για να μπορέσουν να αποπροσανατολίσουν και να κοροϊδέψουν τους εργαζόμενους και να

τους πάρουν στο τέλος και την ψήφο;

Όσον αφορά το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης, στα ζητήματα της κοινωνικής πρόνοιας, κοινωνικής πολιτικής, εμείς δεν περιμένουμε τίποτε άλλο, παρά ένα μαύρο και κατάρματο πρόσωπο. Δική μας θέση είναι ότι η κοινωνική πολιτική στην Ελλάδα και παντού πρέπει να ασκείται 100% από το Δημόσιο. Κάθε άλλη λύση, σημαίνει απόσταση από την κοινωνική πολιτική, σημαίνει μη κοινωνική πολιτική. Η συγκέντρωση του πλούτου στην Ελλάδα και στην Ευρώπη είναι τεράστια. Πόροι υπάρχουν, απλώς δεσμεύονται στα χέρια μιας μειοψηφίας και ποτέ δεν υπάρχουν ταμεία γεμάτα για την κοινωνική πολιτική.

Ειδικά για τα ασφαλιστικά ταμεία, να αναλάβετε πλήρως τις ευθύνες σας και να τα χρηματοδοτήσετε. Όλα τα άλλα τα οποία λέγονται είναι εξαιρετικά επικίνδυνα. Μιλάτε για ανταποδοτικότητα. Δηλαδή, όλα τα χρόνια δεν έχουν πληρώσει οι εργαζόμενοι; Ανταποδοτικότητα υπήρχε, μόνο που οι εργαζόμενοι πάντα πλήρωναν περισσότερα από την ποιότητα και την ποσότητα των υπηρεσιών που δέχονταν.

Να σας θυμίσω. Να πάρω ένα ταμείο, π.χ. το ΙΚΑ -το ίδιο ισχύει βέβαια και για όλα τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία: Ποιο είναι οι μεγάλοι οφειλότες στο ΙΚΑ; Το διαβάσαμε στις εφημερίδες και δεν το διαψεύσατε. Το Δημόσιο, τα Υπουργεία, οι ΔΕΚΟ, οι εκδοτικές επιχειρήσεις, τα τηλεοπτικά συγκροτήματα κ.λπ.. Πότε εφαρμόστηκε η νομοθετική ρύθμιση για κάλυψη των ελλειμμάτων του ΙΚΑ από τον Κρατικό Προϋπολογισμό; Υπάρχει νόμος -δυστυχώς αυτήν τη στιγμή δεν τον θυμάμαι απ'έξω- που λέει ότι δεν μπορεί το ΙΚΑ να ασκεί κοινωνική πολιτική αν δεν υπάρχει αντίστοιχη επιχορήγηση από το Κράτος. Και, όμως, υποχρεώνετε το ΙΚΑ και στο παρελθόν και τώρα με τα ΕΚΑΣ να κάνει κοινωνική πολιτική για λογαριασμό σας -εσείς παίρνετε τη δόξα για τα ξεροκόματα- και τα πληρώνει το ΙΚΑ από την τσέπη του και δεν δίνετε φράγκο. Αντίθετα και τα πλεονάσματα έχετε πάρει και τα αποθεματικά έχετε πάρει και βεβαίως το ΙΚΑ βουλιάζει. Του φορτώσατε και τους διορισμούς και την κακοδιοίκηση. Ληστεύεται το ΙΚΑ με τις συνεχείς αυξήσεις στα φάρμακα. Και τώρα φτάσαμε στο αποκορύφωμα, την σύσταση του κλάδου κύριας ασφάλισης αγροτών και την ένταξη, τη σύνδεση με το ΙΚΑ.

Εμείς δεν είμαστε καθόλου αντίθετοι στην ενοποίηση των ταμείων, να υπάρχει ένα ενιαίο ταμείο για όλους, εξειδικευμένο βέβαια κατά περιφέρεια, κατά κλάδο κλπ. Αλλά εσείς κάνετε ενοποιήσεις από τα κάτω με κύριο στόχο να συρρικνώσετε τις παροχές και να αφαιρέσετε ακόμα παροχές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Εδώ σας βάζω το εξής ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν να τα βγάλουν πέρα και οι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και οι αγρότες με αυτά τα άρρωστα ταμεία που υπάρχουν; Με την ένταξη, τη σύνδεση του ΟΓΑ στο ΙΚΑ, θα οδηγήσετε έναν ήδη άρρωστο και υπερχρεωμένο οργανισμό να εξυπηρετήσει ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες ανθρώπους.

Υποδομή δεν υπάρχει. Τα καθαρά νοσοκομεία του ΙΚΑ είναι τέσσερα και τα Πολυϊατρεία του ΙΚΑ κατά τα 2/3 βρίσκονται στην περιοχή της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Δεν ξέρω η αγροτιά τί αξιοποίηση μπορεί να κάνει. Και τα Πολυϊατρεία και τα Κέντρα Υγείας είναι ανεπαρκώς εξοπλισμένα. Λοιπόν, όλα τα άλλα που λέτε είναι -με συγχωρείτε που θα το πω- αέρας κοπανιστός.

Εφταπλασιάζετε τις εισφορές των αγροτών. Δεν είναι 80.000 κύριε Έμπερτ. Ο αγρότης θα πληρώνει 250.000 το χρόνο, για να πάρει σύνταξη τελικά προοπτικά κατώτερη από αυτήν που θα έπαιρνε, εάν τα πράγματα έμεναν ως έχουν. Και να ξέρετε, οι γυναίκες αγρότισσες δεν πρόκειται να πάρουν σύνταξη. Ένας, λέει, θα παίρνει σύνταξη και οι γυναίκες δεν πρόκειται να πάρουν. Έχουμε δύο εκατομμύρια γυναίκες ανασφάλιστες και στην πορεία θα αυξηθούν.

Εμείς, λοιπόν, ζητάμε να αναλάβετε πλήρως τις ευθύνες σας στη χρηματοδότηση των ασφαλιστικών οργανισμών, να καταργήσετε τους αντισφαλιστικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας που σας άρεσαν και τους αφήσατε και έτρεξαν τόσα χρόνια και βεβαίως να αυξήσετε τις συντάξεις και τις

κοινωνικές παροχές. Υιοθετούμε πλήρως τα αιτήματα των οργανώσεων των συνταξιούχων και ξέρετε ποια είναι αυτά: Επανασύνδεση των κατώτερων συντάξεων του ΙΚΑ και των άλλων ταμείων με τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη, να χορηγούνται αυξήσεις που καλύπτουν τον πληθωρισμό και αφορολόγητο εισόδημα 2.000.000.

Σ' αυτό το μέτρο πρέπει να πάρετε υπόψη σας και την τρίτη ηλικία, την ιδρυματική και την εξωδρυματική περιθαλψη της τρίτης ηλικίας και όχι να δίνετε στην τηλεόραση πληροφορίες για να γυρίζονται διάφορες ταινίες πως με εθελοντική προσφορά θα λυθούν τα προβλήματα της τρίτης ηλικίας. Κύριε Σκουλάκη, σας είδα και σ' εκείνη την ταινία. Πολύ σημαντική είναι η εθελοντική προσφορά των ανθρώπων, αλλά δεν μπορεί με ξένα κόλλυβα να κάνετε εσείς κοινωνική πολιτική!

Για τους μικρομεσαίους: Είναι απάτη αυτό που λέγεται, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πρόγραμμα στήριξης των μικρομεσαίων και μάλιστα ότι για μία εξαετία 1994-1999 οι μικρομεσαίοι θα επωφεληθούν από κοινοτικές επιχορηγήσεις ύψους 300 δισ. Κατ' αρχήν για την Ευρωπαϊκή Ένωση μικρομεσαίος είναι αυτός που απασχολεί εκατό εργαζόμενους και πάνω. Εμείς στους μικρομεσαίους κατατάσσουμε τους διακοσίους πενήντα χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους, διακοσίους είκοσι χιλιάδες που απασχολούν ένα έως τέσσερα άτομα και τριάντα χιλιάδες που απασχολούν πέντε έως εννιά άτομα και που είναι πραγματικά μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Γιατί τώρα μπορεί κάποιος να απασχολεί και δέκα άτομα και να είναι θυγατρική μεγάλης επιχείρησης και να μην είναι μικρή, ούτε καν μεσαία.

Εμείς θα παλέψουμε για την κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων, για την κατάργηση των νόμων εκείνων που εμποδίζουν τις εθελοντικές συγχωνεύσεις με τη μορφή των συνεταιρισμών και όχι τις άλλες ύποπτες μορφές που εσείς προωθείτε.

Τέλος, εμείς διεκδικούμε αυτό που διεκδικούν με το δικό τους τρόπο οι μικρομεσαίοι, πλαίσιο προστασίας τους από τη δράση των πολυκαταστημάτων.

Για την αγροτιά: Λέγεται συνέχεια, "εθνική αγροτική πολιτική". Εμείς τουλάχιστον μία εθνική αγροτική πολιτική έχουμε γνωρίσει, των χωματερών και των ποσοστώσεων.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά σε τι κατάσταση είναι η κτηνοτροφία. Οι γαλακτοβιομήχανοι πλουτίζουν -τέσσερις, πέντε γαλακτοβιομηχανίες- και οι κτηνοτρόφοι πεινάνε.

Οι βαμβάκοπαραγωγοί αυτήν τη στιγμή είναι σε απόγνωση και όχι μόνο. Η αντίστροφη μέτρηση έχει ξεκινήσει για τα οπωροκηπευτικά, τα σιτηρά και την αμπελοργία. Να ξέρετε, θα γίνουν μεγάλες κινητοποιήσεις και δε θα τα καταφέρουν οι διάφοροι νομάρχες της Μαγνησίας, της Λέσβου και άλλοι, οι οποίοι προσπαθούν να διαλύουν τις συγκεντρώσεις ή παρεμβαίνουν και λένε, θα πάω εγώ, θα κάνουμε κοινωνικό διάλογο με την Κυβέρνηση, σταματήστε τις κινητοποιήσεις και όλα θα πάνε καλά.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπ. Υγείας Πρόνοιας): Που το ξέρετε εσείς;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Το ξέρουμε, γιατί ζούμε με τους αγρότες και γιατί πραγματικά πρωτοστατούμε στο να γίνουν οι κινητοποιήσεις. Τι θα πει που το ξέρουμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ, τους ομιλητές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε.): Δε ζούμε μακριά τους και ακριβώς εμείς διαλέγουμε αυτό το δρόμο, να στηρίξουμε τις πρωτοβουλίες των εργατών, των αγροτών, των μικρομεσαίων. Οι αγώνες γίνονται γιατί έχουν προβλήματα. Κανείς δεν μπορεί να υπαγορεύσει τους αγώνες. Εμείς είμαστε στην πρώτη γραμμή, θα τους ενθαρρύνουμε και θα τους στηρίζουμε. Και να ξέρετε, ότι αυτή η Βουλή δε θα την περάσει και τόσο καθαρά τα επόμενα χρόνια. Δε θα καθίσει ο Ελληνικός Λαός με απάθεια και αδράνεια, να συνεδριάζει η Βουλή και να αποφασίζει κατά πλειοψηφία αντιλαϊκά. Θα ανασυγκροτηθεί και θα αντεπιτεθεί ο Λαός!

Είπα και στην αρχή, ότι αυτό το οικοδόμημα της δημόσιας δωρεάν Παιδείας, που υπήρχε, υποτυπώδης, γιατί πάντα πλήρωνε ο γονιός, πάτε να το καταργήσετε με διάφορους τρόπους. Ανοίγετε το δρόμο με την ιδιωτικοποίηση των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι. και με την εξίσωσή τους με δεύτερης διαλογής ιδιωτικά κολέγια. Και το Σ.τ.Ε. ανοίγει το δρόμο. Τελικά, πάμε για ένα σχολείο επιχειρηματία και μια μόρφωση εμπόρευμα. Βεβαίως, θα διεκδικήσουμε το 15% στον Κρατικό Προϋπολογισμό, αλλά θα υπερασπιστούμε και το δημόσιο χαρακτήρα της Παιδείας.

Θέλω να τελειώσω με τα ζητήματα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων και το Κυπριακό. Πιο αναλυτικά, ο Ορέστης Κολοζώφ θα σταθεί σ' αυτά τα ζητήματα.

Διαπιστώνουμε το εξής πράγμα. Έχετε γλιστρήσει ήδη στο διάλογο -όλα τα άλλα που λέτε, εμείς δεν τα υπολογίζουμε- με την Τουρκία. Και εμείς μιλούσαμε πάντα υπέρ του διαλόγου και όλα τα Κόμματα, αλλά με ποια προϋπόθεση; Να υπάρχει διακήρυξη που διασφαλίζει τα κυριαρχικά δικαιώματα και το σεβασμό των δικαιωμάτων των δύο Χωρών. Έχετε ξεκινήσει το διάλογο με διαιτητή τις Η.Π.Α., όταν έχουμε πάλι πιο πίσω. Αμφισβητούνται κυριαρχικά δικαιώματα, σύνορα. Και δεν αμφισβητούνται τώρα μόνο από την Τουρκία, αμφισβητούνται και από τις Η.Π.Α. και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα μου πείτε: "Έχετε καμία δήλωση που λέει επίσημα "αμφισβήτηση των Ελληνικών συνόρων;" Όχι, τέτοια δήλωση δεν έχουμε, αλλά έχουμε το αντίθετο. Δεν έχουμε υποστήριξη των δικαιωμάτων, της δίκαιης θέσης και των δικαιωμάτων της Ελλάδας και μάλιστα από συμμάχους.

Και μη μου πείτε τώρα για την απόφαση, τη διακήρυξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, διότι εκείνη η διακήρυξη ήταν θετική μεν, αναφερόταν στο κυπριακό και στο Κυπριακό, για το Αιγαίο δεν είχαν τίποτα οι ευρωπαϊκές στην πλειοψηφία τους. Η COMMISSION πέταξε στο καλάθι των αχρήστων αυτό το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και συνεχίζει έτσι, με μία ψευδοκριτική, ομαλά τις σχέσεις της με την Τουρκία.

Λοιπόν, τα σύνορά μας αμφισβητούνται. Εσείς ο ίδιος είπατε στη συνέντευξη Τύπου που δώσατε στο Δουβλίνο ότι "η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να πάρει μέτρα για το σεβασμό των συνόρων, γιατί δε θέλει να μπερδεύεται σε διενέξεις". Δεν το κατάλαβα τότε. Το ΝΑΤΟ δεν παίρνει θέση, όταν μία χώρα-μέλος του επιτίθεται. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν παίρνει θέση. Τότε, τι θέλουμε αυτές τις "συμμαχίες"; Ούτε για τα σύνορα -αυτά που κανένας δεν πρόκειται να τα αμφισβητήσει- δεν πρόκειται να πάρουν θέση.

Έχετε, λοιπόν, ξεκινήσει έναν επικίνδυνο διάλογο. Και τέλος, έχετε ανεχθεί και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ή δεν έχει, απευθείας συνομιλίες με το Ντενκτάς και χρηματοδότηση; Δηλαδή, είναι μία μορφή διχοτόμησης de facto.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση δε μιλάει καθόλου, αν θέλετε και τυπικά, για ενιαίο κράτος. Όλο και περισσότερο γίνεται λόγος και μέσα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για Ελληνοκυπριακό και Τουρκοκυπριακό Κράτος. Στην ουσία πάμε για μία συνομοσπονδία δύο ομόσπονδων κρατών. Δέχεσθε να αντικατασταθούν τα στρατεύματα του Ο.Η.Ε. από ΝΑΤΟϊκά, από πολυεθνική δύναμη. Δηλαδή, βάζουμε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα!

Θα μου πείτε, είναι και θέμα της Κυπριακής Κυβέρνησης. Ναι, αλλά έχει λόγο και η Ελλάδα, όχι μόνο λόγω Ελληνισμού και εγγυήτριας δύναμης, αλλά και για ένα πρόσθετο λόγο, ότι η Κύπρος βρίσκεται σ' ένα πάρα πολύ ευαίσθητο σημείο.

Είναι φανερό ότι καταψηφίζουμε τις προγραμματικές δηλώσεις. Και εμείς μέσα στη Βουλή και θα προτείνουμε και θα παλεύουμε και θα αποδεικνύουμε το δικαίωμα των αιτημάτων του Ελληνικού Λαού, αλλά θα συγκεντρώνουμε και την προσοχή μας στο να μην αποφασίζει η Βουλή ερήμην του Ελληνικού Λαού, αλλά να αποφασίζει με το Λαό αγωνιζόμενο. Ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Με απειλή τελειώσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου

έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σύντομος χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας δε θα μου επέτρεπε να απαντήσω στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, αν δεν επέμενε σε ανακρίβειες, όπως αυτές που είχε εξαγγείλει από τα προεκλογικά μπαλκόνια. Είναι κρίμα, όμως, αυτό το οποίο έκανε, διότι επαναλαμβάνοντας τον -ας μου επιτραπεί η έκφραση- κακό προεκλογικό εαυτό του έξεχσε ότι με τον πολιτικό αυτό λόγο έχασε τις εκλογές ή τουλάχιστον δεν κέρδισε την εμπιστοσύνη του Ελληνικού Λαού, και επιπλέον έξεχσε ότι στο μπαλκόνι υπάρχει μονόλογος, στη Βουλή, όμως, υπάρχει αντίλογος, υπάρχει απάντηση. Και είμαι υποχρεωμένος να δώσω κάποιες απαντήσεις στις ανακρίβειες στις οποίες επιμένει ο κ. Έμπερτ.

Μίλησε για τραγική δήθεν κατάσταση της οικονομίας, την οποία δήθεν ανακαλύψαμε μετά τις εκλογές, και μίλησε για τεράστιο χάσμα που μας χωρίζει από την Ευρώπη.

Ποια είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι; Ότι υπάρχει ακόμα απόσταση από τα κριτήρια του Μάαστριχτ, είναι κάτι που ο καθένας αναγνωρίζει. Όμως, το ερώτημα είναι πάρα πολύ απλό: Πότε η απόσταση από την Ευρώπη ήταν μεγαλύτερη; Τώρα, το 1996 ή το 1993, τον τελευταίο χρόνο της Νέας Δημοκρατίας; Και εδώ οι αριθμοί είναι αμελίσκτοι.

Ήταν μεγαλύτερη η απόσταση το 1993, όταν το έλλειμμα του Κράτους ήταν 14,2% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος ή σήμερα, το 1996, που το έλλειμμα έχει πέσει στο 7,6%; Ήταν μεγαλύτερη η απόσταση το 1993 όταν ο πληθωρισμός έτρεχε με 14,4% ή σήμερα που τρέχει με 8,2%; Ήταν μεγαλύτερη, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η απόσταση από την Ευρώπη το 1993 όταν οι επενδύσεις έπεφταν, μειώνονταν με μείον 2,8%, ή είναι μεγαλύτερη σήμερα που οι επενδύσεις αυξάνονται με 11%; Ήταν μεγαλύτερη η απόσταση από την Ευρώπη το 1993, όταν υπήρχε αρνητικός ρυθμός ανάπτυξης μείον 1% ή είναι σήμερα μεγαλύτερη η απόσταση όταν έχουμε μεγαλύτερο ρυθμό από την Ευρώπη με 2,6%, τη στιγμή που η Ευρώπη έχει 1,5%;

Αυτοί είναι οι αριθμοί, αγαπητέ κύριε Έμπερτ, -ο οποίος και πάλι σήμερα απουσιάζει όταν απαντούν στις ανακρίβειές του- και νομίζω ότι αυτούς τους αριθμούς τους έχει κατανοήσει ο Ελληνικός Λαός και έχει δώσει την ενδεδειγμένη απάντηση.

Επίσης είπε μια άλλη ανακρίβεια ο κ. Έμπερτ, την οποία σχολίασε και ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι δήθεν χρειάζεται αναθεώρηση το πρόγραμμα σύγκλισης. Κατ' αρχήν να σημειώσω ότι -όπως πολύ σωστά λέχθηκε- δεν υπάρχει μονομερής αναθεώρηση.

Αλλά το ερώτημα είναι: Χρειάζεται αναθεώρηση; Γιατί να κάνουμε αναθεώρηση, εφόσον με απόλυτη συνέπεια εφαρμόζουμε το πρόγραμμα σύγκλισης σ' ό,τι αφορά το δημοσιονομικό έλλειμμα, που είναι το κεντρικό του κριτήριο και φέτος το έλλειμμα θα είναι 7,6%, όπως ακριβώς αναγράφεται στο Πρόγραμμα Σύγκλισης; Και αν υπάρχει απόκλιση από το πρόγραμμα σύγκλισης, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτή η απόκλιση είναι στο ρυθμό ανάπτυξης.

Έχει δίκιο ο κ. Έμπερτ ότι είμαστε υπερβολικά συγκρατημένοι στις προβλέψεις μας. Πράγματι, προβλέπαμε ένα πολύ χαμηλό ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, όμως, τα γεγονότα μας διέψευσαν και η ελληνική οικονομία πέτυχε, την τριετία που πέρασε και επιτυγχάνει τώρα και φέτος και του χρόνου, ρυθμούς ανάπτυξεως διπλάσιους περίπου απ' αυτούς που είχαμε προβλέψει στο Πρόγραμμα Σύγκλισης. Άρα, καμία αναθεώρηση δεν χρειάζεται. Θα επιμένουμε με σταθερότητα και συνέπεια στην εφαρμογή του προγράμματος.

Τέλος, ο κ. Έμπερτ μίλησε για κάτι το οποίο θα σχολιάσω και στη συνέχεια, για δήθεν ληστρική φορολογική επιδρομή. Θέλω να ρωτήσω τους αγαπητούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας: Γνωρίζουν ότι την τριετία που πέρασε πράγματι αυξήθηκαν τα φορολογικά έσοδα πολύ σημαντικά -και αυτό είναι μια επιτυχία της Κυβέρνησης διότι έτσι μειώθηκε το έλλειμμα- χωρίς, όμως, την προσφυγή, ουσιαστικά, σε νέες φορολογίες; Γνωρίζουν ότι αυξήθηκαν με ένταση του αγώνα, με διάφορους πράγματι τρόπους, για την πάταξη της φορο-

διαφυγής. Γνωρίζουν, επίσης, ότι την τριετία που πέρασε έγινε ένα μικρό έστω, αλλά ουσιαστικό βήμα στην κατεύθυνση της φορολογικής δικαιοσύνης.

Και τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους. Το ποσοστό των μισθωτών στο φόρο εισοδήματος μειώθηκε από 44,2% το 1994 σε 41,7% το 1996. Αντίστοιχα το ποσοστό των βιομηχάνων, των εμπόρων και των επιχειρηματιών αυξήθηκε από 20,5% το 1994 σε 24,1% το 1996.

Θα πείτε -και ίσως δικαίως- ότι είναι μικρή η πρόοδος, όμως, θα αναγνωρίσετε ότι είναι μια αναστροφή μιας μακρόχρονης πορείας, τουλάχιστον δύο δεκαετιών, όπου οι μισθωτοί πλήρωναν όλο και μεγαλύτερο μέρος του βάρους των φορολογικών εσόδων.

'Αρα, αυτή είναι η πραγματικότητα, όπως μιλούν οι αριθμοί, και θα συμβούλευα τον αξιότιμο Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως να ξεχάσει τον κακό προεκλογικό του εαυτό και να προσαρμοστεί, όπως ζήτησε ο κύριος Πρωθυπουργός, στις συνθήκες της νέας εποχής στην οποία ανήκουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η προκήρυξη και η διεξαγωγή των εκλογών σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, καθώς και η καθαρή νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαμορφώνουν θετικές συνθήκες για την αποτελεσματική άσκηση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Για πρώτη φορά δε λειτουργήσε ο εκλογικός κύκλος. Ο Επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, με τη μακρά παρουσία του στην πολιτική ζωή, γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει εκλογικός κύκλος. Όταν τα ελλείμματα, με κάθε κυβέρνηση πράγματι, αυξάνονταν πάρα πολύ σημαντικά σε περίοδο εκλογών. Το 1996 είναι ο πρώτος χρόνος, τουλάχιστον στην μεταπολίτευση, που δε συνέβη αυτό και το έλλειμμα που θα δείξουμε στο τέλος του χρόνου, θα είναι απόλυτα συνεπές με την αρχική μας πρόβλεψη και απόλυτα συνεπές με την πρόβλεψη του Προγράμματος Σύγκλισης.

Επιπλέον, έχουμε μια σαφή λαϊκή εντολή, να προχωρήσουμε. Ο Ελληνικός Λαός τέθηκε αντιμέτωπος με δύο εκ διαμέτρου αντίθετα πολιτικά προγράμματα και επέλεξε το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ένα πρόγραμμα σοβαρό, υπεύθυνο, ρεαλιστικό, το οποίο στηρίζεται στο τρίπτυχο, σταθεροποίηση, ανάπτυξη, κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο κ. Έβερτ -έχω πάλι τον πειρασμό να αναφερθώ σ' αυτόν- είπε ότι το πρακτορείο Ρώιτερ τρόμαξε από τις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού. Εγώ δε διαπίστωσα κανένα τρόπο, διότι παρακολουθώ πάρα πολύ στενά τις διεθνείς εξελίξεις και το διεθνή Τύπο. Θυμάμαι, όμως, ότι το πρακτορείο Ρώιτερ και όλοι οι διεθνείς οικονομικοί παράγοντες είχαν κατατρομάξει, σας διαβεβαιώνω, με τα εφτά περίφημα οικονομικά μέτρα του κ. Έβερτ, με τις αλόγιστες παροχές.

Αυτές τις απέρριψε ο Ελληνικός Λαός, δεν έδωσε πίστη στον κ. Έβερτ και στη Νέα Δημοκρατία, έδειξε εμπιστοσύνη στο μετρημένο, σοβαρό, ρεαλιστικό λόγο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη και όλων ημών, που στηρίξαμε στην προεκλογική εκστρατεία με συνέπεια και σοβαρότητα το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το έργο της προηγούμενης τριετίας.

Τα οικονομικά αποτελέσματα της τριετίας είναι γνωστά και δε νομίζω ότι υπάρχει κανένας λόγος να τα επαναλάβουμε. Ο πληθωρισμός έπεσε, τα επιτόκια έπεσαν, η παραγωγή αυξήθηκε, τα εισοδήματα αυξήθηκαν και γενικότερα αποκαταστάθηκαν στην ελληνική οικονομία συνθήκες σταθερότητας και ανάπτυξης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και το δημόσιο χρέος αυξήθηκε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτό το χρέος, κύριε Βαρβιτσιώτη, δεν αυξήθηκε. Σαν ποσοστό του ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος, παρέμεινε σταθερό στο 111% και όχι στο 120%, όπως ακριβώς ήταν το χρέος, το οποίο κληρονομήσαμε από τη Νέα Δημοκρατία.

Παρά, όμως, τη σημαντική πρόοδο, η οποία έχει επιτευχθεί, είναι πράγματι ακριβές -και το αναγνωρίζουμε πρώτοι εμείς- ότι παραμένει μια απόσταση από τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής

Ένωσης. Υπάρχει μια σημαντική απόσταση, που πρέπει να καλύψουμε.

Παράλληλα, το διεθνές οικονομικό περιβάλλον -τα έχουμε πει χιλιάδες φορές, όμως, είναι σωστό να επαναλαμβάνεται- έχει αλλάξει άρδην. Υπάρχει παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, υπάρχει το άνοιγμα των αγορών, υπάρχει η ένταση του ανταγωνισμού και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, πρέπει να λειτουργήσει και να αναπτυχθεί η ελληνική οικονομία. Στο πλαίσιο αυτό, στο οποίο μετέχουμε πλήρως πλέον ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανταγωνιστικότητα αποτελεί το βασικό, προσδιοριστικό παράγοντα της κοινωνικής ευημερίας.

Τώρα αντιμετωπίζουμε μια μεγάλη πρόκληση. Πριν από το τέλος του 20ου αιώνα, ξεκινά το τρίτο και τελικό στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, που θα σφραγίσει μια μεγάλη προσπάθεια των λαών της Ευρώπης, που ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '50.

Η Ελλάδα είναι προσηλωμένη στην ισότιμη συμμετοχή της, στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης και για το λόγο αυτό είναι αυτονόητο, όπως δήλωσε ήδη ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι θα συνεχίσουμε με την ίδια επιμονή, την ίδια συνέπεια και την ίδια σταθερότητα -και θα προσέθετα- και την ίδια επιτυχία, την εφαρμογή του Προγράμματος Σύγκλισης, με σκοπό την ολοκλήρωση της προσπάθειας το 1998, όπως γράφει το Πρόγραμμα Σύγκλισης και τη διεκδίκηση ισότιμης θέσης στην Ευρώπη πριν από το 2000.

Οι στόχοι του '97 είναι πράγματι φιλόδοξοι στόχοι. Το έλλειμμα του δημόσιου τομέα πρέπει να πέσει κατά 3,4 περίπου εκατοσπαιές μονάδες του ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος, ο πληθωρισμός κατά δύο περίπου μονάδες σε μέσα επίπεδα. Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι και ειδικότερα εσείς της Αντιπολιτεύσεως που αμφισβητείτε αυτήν την εξέλιξη, προβλέπεται να αυξηθεί κατά 3 έως 3,5%.

Του χρόνου, κύριοι συνάδελφοι, ίσως έχουμε διπλάσιο ρυθμό από την Ευρώπη. 'Αρα, αυτό που ξεκίνησε το 1996, η πραγματική σύγκλιση, η σμίκρυνση της απόστασης που μας χωρίζει από την Ευρώπη, θα ενταθεί το 1997 και ελπίζω, ότι μπαίνουμε πλέον σε μια μακρόχρονη διαδικασία σταδιακής επιτάχυνσης της ελληνικής οικονομίας, και εδραίωσης επιτέλους υψηλών ρυθμών ανάπτυξης σε σταθερή βάση.

'Ερχομαι στο κρίσιμο θέμα, για το οποίο έγινε πολύς λόγος από τις αγορεύσεις και του κ. Έβερτ και της κας Παπαρήγα, στο θέμα της δημοσιονομικής προσαρμογής η οποία πράγματι είναι και δύσκολη και φιλόδοξη.

Η έμφαση, αγαπητοί συνάδελφοι, δε θα δοθεί ασφαλώς στη ληστρική επιδρομή στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Έβερτ. Η έμφαση θα δοθεί στον τομέα των δαπανών, των δημοσίων δαπανών, ο οποίος θα υποστεί μεγάλες, ουσιαστικές και ριζικές παρεμβάσεις μέσα από το ουσιαστικό πάγωμα των προσλήψεων, μέσα από διάφορες κινήσεις για τη μείωση των επιχορηγήσεων και γενικότερα μέσα από την περιστολή της σπατάλης. Παράλληλα, η Κυβέρνηση βεβαιώς στον τομέα της φορολογίας θα προχωρήσει τις προσπάθειες εξορθολογισμού με κύριο άξονα την αποτελεσματικότητα και τη δικαιοσύνη, και στα πλαίσια αυτά ασφαλώς εντάσσεται η κατάργηση ορισμένων φοροαπαλλαγών, και θα έρθω σ' αυτές.

Σε κάθε περίπτωση τα θέματα αυτά θα συζητηθούν στη Βουλή με δύο νομοσχέδια που θα καταθέσουμε σύντομα, το πρώτο για τις δαπάνες, το άλλο για τις φοροαπαλλαγές και θα έχουμε πλήρως άνεση χρόνου για να τα συζητήσουμε.

'Ενας άλλος τρόπος με τον οποίο θα επιδιώξουμε τη μείωση του ελλείμματος είναι η αξιοποίηση της τεράστιας περιουσίας του κρατικού τομέα. Υπάρχουν στο Κράτος με την ευρεία έννοια, οργανισμοί, πανεπιστήμια, νοσοκομεία, τεράστιες περιουσίες οι οποίες δεν αξιοποιούνται σωστά. Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί και τα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών πολύ σύντομα θα παρουσιάσουν μια συνολική πρόταση αξιοποίησης αυτής της περιουσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα την πουλήσετε;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Παράλληλα θα συνεχίσουμε να προωθούμε την

πολιτική των επιλεκτικών ιδιωτικοποιήσεων. Έχουμε ξεκινήσει με τον ΟΤΕ, υπάρχει η Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου, υπάρχουν τρεις μικρές τράπεζες, η Τράπεζα Κρήτης, η Τράπεζα Αττικής, η Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος, υπάρχουν οι εναπομένοντες οργανισμοί, του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, καθώς και οι θυγατρικές τραπεζών. Στους τομείς αυτούς θα προχωρήσουμε με μεγάλες ταχύτητες πλέον, ακριβώς για να εξοικονομήσουμε πόρους, οι οποίοι θα συμβάλουν στη μείωση του ελλείμματος χωρίς να υπάρχει κοινωνικό ή πολιτικό ουσιαστικό κόστος. Παράλληλα, θα συγχωνεύσουμε ομοειδείς δημόσιους οργανισμούς και επιχειρήσεις, πράγμα που προβλέπεται στο νομοσχέδιο για τις κρατικές δαπάνες. Γνωρίζετε ότι υπάρχουν δημόσιοι φορείς, ίσως, δύο χιλιάδες, οι οποίοι έχουν ιδρυθεί υπό άλλες συνθήκες, εμφυλιακές ή άλλες και οι οποίοι σήμερα δεν εξυπηρετούν ουσιαστικές αναπτυξιακές ή κοινωνικές ανάγκες. Στους τομείς αυτούς θα προχωρήσουμε με θάρρος και τόλμη, θα προχωρήσουμε με συγχωνεύσεις χωρίς απολύσεις, αλλά με διαδικασίες μετατάξεων για να διασφαλιστούν και τα συμφέροντα των υπαλλήλων, οι οποίοι εργάζονται εκεί, αλλά οι οποίοι μετατασσόμενοι περιορίζουν την πίεση για νέες προσλήψεις και επιτρέπουν στην Κυβέρνηση να επιβάλει πλέον το ουσιαστικό πάγωμα, στο οποίο αναφέρθηκε.

Τέλος, η αποτελεσματικότερη διαχείριση του δημοσίου χρέους. Το δημόσιο χρέος της Χώρας είναι πάρα πολύ υψηλό ακόμα. Ασφαλώς θα μειωθεί, αλλά δε θα μειωθεί με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Αυτές οι διαδικασίες είναι μακρόχρονες και προϋποθέτουν βεβαίως τη δημιουργία σε σταθερή βάση μεγάλων πρωτογενών πλεονασμάτων. Γι' αυτό έχει σημασία να καταστήσουμε αποτελεσματικότερη τη διαχείριση του δημοσίου χρέους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πόσο μειώθηκε στην τριετία;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ.Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Το δημόσιο χρέος σε άλλες χώρες αντιμετωπίζεται με πολύ τεχνοκρατικό τρόπο από μεγάλες υπηρεσίες του θησαυροφυλακείου. Θα προχωρήσουμε και εμείς σ' αυτές τις κατευθύνσεις για να εξοικονομήσουμε σημαντικούς πόρους από τη δαπάνη τόκων, η οποία, όπως γνωρίζετε, είναι πάρα πολύ υψηλή και υπερκαλύπτει άθροισμα πολλών άλλων δημοσίων δαπανών, οι οποίες εξυπηρετούν πράγματι κοινωνικές ανάγκες.

Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για την ασκούμενη συναλλαγματική πολιτική. Δεν αναφέρθηκε στις ομιλίες, αλλά θέλω από πλευράς Κυβερνήσεως να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα.

Η ασκούμενη συναλλαγματική πολιτική, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της αντιπληθωριστικής μας πολιτικής και δεν μπορεί να μεταβληθεί. Αυτό είναι καλό να το αντιληφθούν και οι παραγωγικές τάξεις, αλλά και οι παράγοντες των αγορών χρήματος και κεφαλαίου, και να προσαρμόσουν ανάλογα τη συμπεριφορά τους. Χωρίς σταθερή και σκληρή δραχμή δεν υπάρχει ούτε ουσιαστική προστασία των πραγματικών εισοδημάτων και βεβαίως δεν υπάρχει μείωση του πληθωρισμού. Η σκληρή και σταθερή δραχμή είναι εργαλείο πολιτικής και είναι σκόπιμο όλοι οι παράγοντες της οικονομίας να το λάβουν αυτό πολύ σοβαρά υπόψη τους.

Αλλά επανερχόμενος σε αυτό το οποίο είπα, για τη δημοσιονομική προσαρμογή την οποία θα προωθήσει η Κυβέρνηση, νομίζω ότι προκύπτει απ' όλα όσα είπα, ότι δε μιλάμε για μία πολιτική μονόπλευρη ή, ας το πω έτσι, μονομερή.

Μιλάμε για ένα πλέγμα πολιτικών, με άξονα τις δημόσιες δαπάνες, το οποίο καλύπτει και τη διαχείριση του δημοσίου χρέους, καλύπτει και το θέμα των φοροαπαλλαγών, καλύπτει και την αξιοποίηση της περιουσίας, έτσι ακριβώς, ώστε να μη χρειαστεί να επιβαρύνουμε ιδιαίτερα τους φόρους, τους οποίους πληρώνει ο Ελληνικός Λαός.

Ασφαλώς πρέπει να μειώσουμε το έλλειμμα, αλλά θα εξαντλήσουμε όλες τις άλλες μεθόδους, για να αποφύγουμε οποιαδήποτε ουσιαστική επιβάρυνση στον τομέα της φορολογίας. Αυτή είναι η αγωνία της Κυβερνήσεως, γι' αυτό δε θα φειστούμε μεθόδων, και ιδιωτικοποιήσεων και αξιοποίησης

περιουσίας και περιστολής της σπατάλης, για να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους.

Η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, πέρα από την άσκηση αυτών των κλασικών πολιτικών που αναφέρονται στο δημόσιο έλλειμμα, αναφέρονται στη συναλλαγματική πολιτική, αναφέρονται στη νομισματική πολιτική, προϋποθέτει και την επίτευξη περισσότερο ανταγωνισμού στην οικονομία. Όταν λέμε ότι προσεγγίζουμε τους σκληρούς πυρήνες ελλειμμάτων και πληθωρισμού, εννοούμε ακριβώς πυρήνες που εσπιάζονται στις δομές της οικονομίας. Και οι δομές της οικονομίας ασφαλώς χρειάζονται μεγάλο ταρακούνημα, ας μου επιτραπεί η έκφραση.

Στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων συντελείται τώρα μια σημαντική αλλαγή, η οποία δεν έχει γίνει απόλυτα αντιληπτή από την κοινή γνώμη. Με το νέο νόμο, τον οποίο περάσαμε πριν από μερικούς μήνες, πρέπει να γνωρίζετε ότι οι διευθύνοντες σύμβουλοι, οι διοικητές των δημοσίων επιχειρήσεων, δεν ορίζονται πλέον με μονομερή απόφαση της Κυβερνήσεως. Διορίζονται μέσα από μια ανταγωνιστική ανοικτή διαδικασία, που περιλαμβάνει τη διεθνή προκήρυξη θέσης και μέσα από μία διαδικασία που διαχειρίζεται συνήθως ένας σύμβουλος εξωτερικός, υποδεικνύεται ο καλύτερος, τον οποίο καλείται βεβαίως να διορίσει η Κυβέρνηση.

Άρα, πάμε σε ένα καθεστώς μανάτζερς, οι οποίοι θα αμείβονται με αδρές αμοιβές, όπως στον ιδιωτικό τομέα, και θα έχουν κατοχυρωμένη θέση. Επιπλέον αυτοί οι άνθρωποι θα δεσμεύονται από τον εργοδότη, που είναι η Κυβέρνηση, με συμβόλαιο διαχείρισης, ώστε να αποδίδουν λογαριασμό και στην Κυβέρνηση και στον Ελληνικό Λαό, ο οποίος ως φορολογούμενος στήριζε ως τη στιγμή αυτή αυτές τις επιχειρήσεις. Άρα, μιλάμε για μια σημαντική τομή στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Και εδώ θα ήθελα να κάνω μία παρένθεση. Ασφαλώς, προωθούμε ιδιωτικοποιήσεις, ασφαλώς προωθούμε μετοχοποιήσεις, όχι, όμως, με τον τρόπο τον οποίο θα εισηγείτο μία πτέρυγα τουλάχιστον της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς σε ό,τι αφορά τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας στρατηγικού χαρακτήρα, θεωρούμε ότι πρέπει να διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας και η δημόσια ιδιοκτησία, αλλά βεβαίως το μανάτζμεντ να λειτουργεί με ιδιωτικά οικονομικά κριτήρια και σε αυτήν την κατεύθυνση πορευόμαστε με την εφαρμογή του νόμου, στον οποίο αναφέρθηκε.

Τέλος, στο θέμα του ανταγωνισμού, υπάρχουν τομείς της οικονομίας που υπάρχουν διάφοροι περιορισμοί. Υπάρχουν διάφορες ρυθμίσεις, οι οποίες και αυτές αναφέρονται σε άλλες εποχές. Αυτοί οι περιορισμοί και οι ρυθμίσεις πρέπει να επαναξιολογηθούν, εν μέρει να καταργηθούν, και να λειτουργήσουν πιο ελεύθερα αυτοί οι τομείς της οικονομίας. Και μέσα από την ελευθερία και τον ανταγωνισμό θα πέσει το κόστος, θα πέσουν οι τιμές, θα ενισχυθούν τα εισοδήματα και θα επιταχυνθεί ο ρυθμός ανάπτυξης.

Οι ρυθμίσεις αυτές πρέπει να φυλάσσονται, όχι ως προνόμια κάποιων στα πλαίσια των πελατειακών σχέσεων, αλλά μόνο εφόσον εξυπηρετούν συγκεκριμένες κοινωνικές ή αναπτυξιακές σκοπιμότητες.

Έρχομαι τώρα πολύ συνοπτικά στην αναπτυξιακή μας προσπάθεια, για να καταλήξω στο μείζον θέμα της κοινωνικής πολιτικής. Η αναπτυξιακή μας προσπάθεια στηρίζεται στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και βεβαίως, στην ενεργοποίηση του νόμου για τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, θέλω να δηλώσω στο Σώμα ότι, όπως θα ανακοινωθεί στον προϋπολογισμό, ο οποίος θα περιλαμβάνει και λεπτομέρειες, όλων όσων σήμερα εξαγγέλλουμε, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 1996 θα έχει εκτελεστεί πλήρως. Χίλια διακόσια δισεκατομμύρια είχαμε πει, χίλια διακόσια δισεκατομμύρια θα προκύψουν στο τέλος του χρόνου. Υπάρχει μεγάλη απορρόφηση στις δημόσιες επενδύσεις.

Σε ό,τι αφορά το περίφημο θέμα των κοινοτικών κονδυλίων, επίσης θέλω να αναφέρω στο Σώμα ότι φέτος, σε αντίθεση πρᾶγματι με πέρσι και πρόπερι, επιτυχάνουμε απορρόφηση 100%, δηλαδή η ετήσια δόση του 1996 απορροφάται πλήρως

και είναι φανερό ότι με την ωρίμανση των μεγάλων έργων, αλλά και των άλλων έργων, τα επόμενα τρία-τέσσερα χρόνια του κοινοτικού πλαισίου στήριξης, θα έχουμε υπεραπορροφήσεις, τώρα που λύθηκαν ουσιαστικά τα προβλήματα, έτσι ώστε θα απορροφηθούν πολύ σύντομα τα αναπορρόφητα κονδύλια της πρώτης διετίας.

Έχει γίνει πολύ σημαντικό έργο στο θέμα της διαχείρισης των κοινοτικών κονδυλίων. Υπάρχει Μονάδα Οργάνωσης της Διαχείρισης στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, υπάρχει ποιοτικός έλεγχος, υπάρχει πληροφοριακό σύστημα και πράγματι σήμερα η Ελλάδα είναι στην πρωτοπορία των χωρών του νότου, σε ό,τι αφορά την αξιοποίηση αυτών των πολύ σημαντικών κονδυλίων.

Στο χώρο των ιδιωτικών επενδύσεων είναι επίσης φανερό ότι έχει γίνει σημαντικό έργο. Οι ιδιωτικές επενδύσεις -το γνωρίζουμε όλοι -αναπτύσσονται πολύ ικανοποιητικά. Ο αναπτυξιακός νόμος έχει συμβάλει σε αυτήν την κατεύθυνση. Η Θράκη ιδιαίτερα έχει ωφεληθεί πάρα πολύ από τη στροφή των κινήτρων προς την περιοχή αυτή και γενικότερα στο χώρο αυτό συντελείται ένα πολύ δημιουργικό έργο.

Υπάρχουν διάφορα πράγματα τα οποία θα βελτιώσουμε σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση και έγκριση των επενδύσεων, αλλά είναι θέματα στα οποία δε νομίζω ότι χρειάζεται εδώ να αναφερθώ με λεπτομέρειες. Ένα θα πω μόνο ότι ιδρύθηκε και λειτουργεί ήδη το Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων, που είναι κέντρο υποδοχής και πλήρους εξυπηρέτησης επενδυτών Ελλήνων και ξένων, οι οποίοι θέλουν να πραγματοποιήσουν σημαντικές επενδύσεις. Είναι το κέντρο εκείνο στο οποίο πηγαίνει και ολοκληρώνει την εξυπηρέτησή του ένας επιχειρηματίας χωρίς να τρέχει από τη μία υπηρεσία στην άλλη, από την μία νομαρχία στην άλλη.

Για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις: Αρχίζει η υλοποίηση του πακέτου μέτρων με 100 δισ. δραχμές μέσω των ενδιαμέσων φορέων. Θα αναφερθεί βεβαίως η κα Παπανδρέου. Αλλά θέλω να σημειώσω ότι έτσι στηρίζεται η εκσυγχρονιστική προσπάθεια των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η οποία θα τις καταστήσει ικανές να ανταποκριθούν στις προκλήσεις του σύγχρονου ανταγωνισμού.

Τέλος, για τα Βαλκάνια υπάρχει ένας οργανισμός αναπτυξιακός στη Βόρειο Ελλάδα, ο οποίος είναι προσανατολισμένος στην αξιοποίηση αυτής της αγοράς. Είναι μία μεγάλη πρόκληση για τη Χώρα μας είτε μόνη της είτε σε συνεργασία με άλλες χώρες, να προχωρήσει σε επενδύσεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Υπάρχουν σημαντικά επιτεύγματα, η Βόρειος Ελλάδα είναι το επίκεντρο αυτής της προσπάθειας, και η Θεσσαλονίκη εξελίσσεται σε μία οικονομική πρωτεύουσα των Βαλκανίων και, σύντομα, όπως ξέρετε, από τον Γενάρη θα αρχίσει να λειτουργεί και η Τράπεζα του Ευξείνου Πόντου.

Έρχομαι στο κοινωνικό σκέλος της πολιτικής μας, που είναι και το πιο κρίσιμο, το περισσότερο πολιτικά ευαίσθητο, και αυτό το οποίο απασχολεί την κοινή γνώμη και το λαό ο οποίος μας ψήφισε. Θέλω να είμαι σαφής και ειλικρινής στο ζήτημα αυτό.

Είναι φανερό και είναι γνωστό σε όλους, ότι η Χώρα μας αντιμετωπίζει τη μεγάλη πρόκληση της ενωμένης Ευρώπης, αλλά και γενικότερα αντιμετωπίζει τη μεγάλη πρόκληση να ολοκληρώσει αυτήν την προσπάθεια του Σισούφου, στην οποία αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός, την ανολοκλήρωτη προσπάθεια της οικονομικής σταθεροποίησης. Είναι μία κοτρόνα που σηκώνουμε 20 χρόνια τώρα, αλλά ουδέποτε κατορθώσαμε να την φθάσουμε στην κορυφή.

Σήμερα είναι μία μοναδική ευκαιρία, με τη λαϊκή σαφή εντολή που έχουμε, και σε μία κατάσταση της ελληνικής οικονομίας πολύ καλύτερη από οποιαδήποτε άλλη στιγμή στο παρελθόν, να τελειώσουμε επιτέλους με αυτήν την προσπάθεια. Σε δύο χρόνια να βάλουμε μία τελεία και μία παύλα και να πούμε στον Ελληνικό Λαό ότι τελειώσαμε. Η Ελλάδα είναι σήμερα Ευρώπη, με ένα πληθωρισμό κοντά στο 3%, με ένα πολύ μικρό έλλειμμα, με ένα δημόσιο χρέος να πέφτει και μία ανάπτυξη πάνω από 3% ίσως και 4%.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα σας τα ξαναθυμίσουμε

αυτά.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Διετές είναι το πρόγραμμά μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σε δύο χρόνια; Σοβαρά τα λέτε; Είπαμε να κοροϊδεύουμε, αλλά όχι τόσο πολύ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Διαβάστε το πρόγραμμα σύγκλισης, κύριε Μητσοτάκη, και θα δείτε ότι μπαίνοντας στο 1999, υπάρχει στο πρόγραμμα της Κυβέρνησης, το οποίο με απόλυτη επιτυχία εφαρμόσαμε τα τρία χρόνια που πέρασαν και με ανάλογη επιτυχία θα το εφαρμόσουμε τα δυο χρόνια που έρχονται, υπάρχει η ρεαλιστική προσδοκία, υπάρχει ο στόχος να ολοκληρωθεί αυτή η προσπάθεια στο τέλος 1998 και μπαίνοντας στο 1999, η Ελλάδα να έχει συγκρίσιμες επιδόσεις με τις καλύτερες Ευρωπαϊκές χώρες. Ασφαλώς όχι στα ίδια επίπεδα ανάπτυξης, αυτό θα πάρει χρόνο, αλλά επιδόσεις οικονομικές, σε παραγωγικότητα, ανάπτυξη, πληθωρισμό που θα προσομοιάζουν με αυτές των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών.

Το ζητούμενο βεβαίως είναι ότι στη δύσκολη αυτή προσπάθεια, η οποία πρέπει να τελειώσει και για την Ευρώπη, αλλά και ως ευθύνη της Κυβέρνησής μας απέναντι στον Ελληνικό Λαό, πρέπει το κοινωνικό κόστος να κατανεμηθεί ισομερώς. Γι' αυτό η Κυβέρνησή μας, η οποία στηρίζεται στα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα, θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια και στο χώρο της εισοδηματικής πολιτικής και στο χώρο των κοινωνικών δαπανών, και στο χώρο της φορολογικής πολιτικής να εξασφαλίσει ισότητα και δικαιοσύνη. Τα πιο αδύναμα στρώματα θα στηριχθούν με πολιτικές που βασίζονται στην διαπίστωση των πραγματικών αναγκών, όπως έγινε με τους χαμηλοσυνταξιούχους, και όχι στη σπατάλη φόρων με αμελητέες παροχές σε όλους χωρίς καμία κατεύθυνση.

Η διασφάλιση της αγοραστικής δύναμης των συντάξεων που περιλαμβάνεται στο νέο νομοσχέδιο που καταθέτει ο Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η μετεξέλιξη του ΟΓΑ σε ταμείο κύριας ασφάλισης, η επέκταση των υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας στους αγρότες, αποτελούν ορισμένα μόνο στοιχεία της κοινωνικής πολιτικής που θα εφαρμόσει η Κυβέρνηση. Προϋπόθεση βεβαίως αυτής της πολιτικής, είναι η σωστή προώθηση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, η εξασφάλιση και εξοικονόμηση πόρων μέσα από την περιστολή της δαπάνης.

Αλλά εδώ θέλω να κάνω ένα γενικότερο σχόλιο για να καταλήξω με μια πολιτική πρόταση. Οι τρεις στόχοι της οικονομικής μας πολιτικής, σταθεροποίηση, ανάπτυξη και κοινωνική αλληλεγγύη, δεν είναι αντίρροποι. Το αποδείξαμε την τριετία που πέρασε, όπου και τη σταθεροποίηση προωθήσαμε, αλλά και εξασφαλίσαμε κάποιους σημαντικά θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Είναι όμως αντικειμενικά δύσκολο να συνεχίσουμε να επιτυγχάνουμε τους στόχους αυτούς ταυτόχρονα.

Σήμερα ίσως, περισσότερο παρά ποτέ, δεν αρκούν τεχνοκρατικά ορθές επιλογές οικονομικής πολιτικής. Χρειάζομαστε επιπλέον μια κοινωνική συμφωνία μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και της Πολιτείας για να εξασφαλίσουμε αυτήν την ταυτόχρονη επίτευξη των στόχων.

Η συμφωνία αυτή, η οποία μπορεί να ονομαστεί συμφωνία για σταθερότητα ανάπτυξη και απασχόληση, πρέπει να έχει ως κεντρικό στόχο τη μείωση του πληθωρισμού. Γιατί αυτός ο στόχος έχει καταλυτική σημασία για όλους τους άλλους στόχους, και τη σταθερότητα και την ανάπτυξη και την απασχόληση. Και θα περιλαμβάνει ως ελάχιστες προϋποθέσεις την αυτοσυγκράτηση στις ονομαστικές εισοδηματικές διεκδικήσεις και τις τιμολογιακές αναπροσαρμογές εκ μέρους όλων των κοινωνικών φορέων, και δέσμευση της Πολιτείας για πολιτικές αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού, όπως είναι η σταθερή δραχμή, όπως είναι οι ελάχιστες προσαρμογές στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ, όπως είναι οι μηδενικές αυξήσεις στους έμμεσους φόρους, ώστε να διασφαλιστεί όχι μόνο η κατοχύρωση, αλλά και η μικρή αύξηση στα πραγματικά εισοδήματα, μέσα στο όριο αντοχής της οικονομίας. Και το όριο αντοχής της οικονομίας υπάρχει, γιατί μιλάμε για ρυθμούς ανάπτυξης 3% και πλέον.

Παράλληλα, η Πολιτεία θα πρέπει να δεσμευτεί στο πλαίσιο αυτής της κοινωνικής συμφωνίας να καταλείψει με συγκεκριμένα μέτρα, το κόστος της δημοσιονομικής προσαρμογής, όπως για παράδειγμα η περικοπή των φοροαπαλλαγών, στους έχοντες υψηλά εισοδήματα. Και δεσμεύομαι στο Σώμα ότι όταν παρουσιάσει η Κυβέρνηση το νομοσχέδιο για τις φοροαπαλλαγές, θα είναι προσανατολισμένο σε αυτήν την κατεύθυνση. Θα χτυπήσει εκείνους, οι οποίοι έχουν υψηλά εισοδήματα. Όχι βεβαίως τον κοσμάκη, ο οποίος έχει φοροαπαλλαγές, διότι χρειάζεται τις φοροαπαλλαγές αυτές, για λόγους κοινωνικής πολιτικής.

Επίσης, η Κυβέρνηση στα πλαίσια αυτής της ίδιας της κοινωνικής συμφωνίας, θα προχωρήσει σε άρση των υπαρκτών αδικιών στο σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων, θα περιορίσει, όπως είπα αρχικά, τις σπατάλες στο Κράτος, και θα λάβει συγκεκριμένα μέτρα για την απασχόληση, όπως περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο που έχει περάσει ο κ. Γιαννόπουλος, στο οποίο περιλαμβάνεται και η μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και η σημαντική αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, η οποία δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας.

Στόχος αυτής της κοινωνικής συμφωνίας είναι η ραγδαία μείωση του πληθωρισμού, η στήριξη των πραγματικών εισοδημάτων, η επιτάχυνση της ανάπτυξης και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Ασφαλώς η επίτευξη κοινωνικών συμφωνιών, η οποία συμβαίνει σε άλλες χώρες -και στην Ολλανδία το έκαναν και στην Ισπανία το έχουν επιδιώξει με σημαντική επιτυχία- δεν είναι εύκολο εγχείρημα. Είναι όμως ο μόνος τρόπος υπέρβασης υπαρκτών δυσκολιών και διλημάτων της οικονομικής πολιτικής, ώστε να εξασφαλιστεί ο συνδυασμός σταθεροποίησης με ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι ο μόνος τρόπος, ώστε η μείωση του πληθωρισμού να συμβαδίσει με αύξηση πραγματικών εισοδημάτων και νέες θέσεις εργασίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι κοινωνικές συμφωνίες προϋποθέτουν σχέσεις εμπιστοσύνης. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την ιδεολογία, την ιστορία και την πρακτική του, έχει διαμορφώσει τέτοιες σχέσεις εμπιστοσύνης με όλους τους κοινωνικούς εταίρους. Είμαστε το μόνο Κόμμα που εξασφαλίζει αυτόν το συνδυασμό. Ούτε η μία Πτέρυγα, ούτε η άλλη, διαθέτουν αυτό το συγκριτικό πλεονέκτημα. Έχουμε σχέσεις εμπιστοσύνης με όλους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αυτό το λέτε προς τους βιομηχάνους, να το ακούσουν...

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ.Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Και οικοδομώντας πάνω σ'αυτά τα θεμέλια αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, που έχουμε δημιουργήσει με τόσο κόπο τα τελευταία 22 χρόνια, θα επιδιώξουμε να ολοκληρώσουμε την προσπάθεια οικονομικής σύγκλισης, μέσα στα χρονικά όρια που έχουμε θέσει, για να ανοίξει επιτέλους ο δρόμος για σταθερή ανάπτυξη και ισχυρό κοινωνικό κράτος, ως ισότιμα πλέον μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η μέχρι τώρα επιτυχία μας και η δύναμη της λαϊκής εντολής εγγυώνται το αποτέλεσμα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ολοκληρωθεί ο χρόνος για την εγγραφή ομιλητών. Έχουν εγγραφεί συνολικά ενενήντα δύο συνάδελφοι για να ομιλήσουν. Καταλαβαίνουμε ότι, αν θέλουμε να δοθεί δυνατότητα σε περισσότερους συναδέλφους να ομιλήσουν, θα πρέπει να πάμε απόψε -προτείνω- μέχρι τη μία η ώρα και από αύριο το πρωί και απόγευμα, αλλά και απόψε, οι Υπουργοί, όπως είχα παρακαλέσει τον κύριο Πρωθυπουργό, θα ομιλήσουν είκοσι λεπτά αντί της μισής ώρας και οι Αρχηγοί, οι δύο οι οποίοι απομένουν να ομιλήσουν, θα φροντίσουν ελπίζω, να μην πάρουν πάρα πολύ χρόνο και οι συνάδελφοι που θα μιλήσουν από αύριο προτείνω να περιορισθούν από τα δέκα λεπτά, στα επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Τι θα πει κανείς στα επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ! Πραγματικά αυτό είναι περίεργο. Όταν είμεθα στη σειρά να ομιλήσουμε, δε θέλουμε καμία παραχώρηση. Αν είμαστε

παρακάτω τότε ζητάμε άλλη μεταχείριση. Σας παρακαλώ! Αν κανείς ομιλήσει επτά λεπτά αντί δέκα, μπορεί να πει πάρα πολλά πράγματα, και να δοθεί έτσι η δυνατότητα και σε άλλους να ομιλήσουν.

Προτείνω, λοιπόν, οι Υπουργοί να έχουν χρόνο είκοσι λεπτά, οι συνάδελφοι Βουλευτές επτά λεπτά αντί δέκα λεπτά και οι δύο Αρχηγοί, οι οποίοι θα μιλήσουν, μπορούν να ομιλήσουν το χρόνο που εκείνοι νομίζουν, αλλά ελπίζω ότι θα φεισθούν του χρόνου.

Είμεθα σύμφωνοι επ' αυτών;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.ΚΙ.): Παρακαλώ να μην πάρουμε καμιά απόφαση, κύριε Πρόεδρε. Δεν παραχωρούμε τα δικαιώματα που μας δίνει ο Κανονισμός. Ο Κανονισμός στο άρθρο 97, παρ. 5 προβλέπει για τους Αρχηγούς των Κομμάτων....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, δεν είπα να παραχωρήσετε κανένα δικαίωμά σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.ΚΙ.): Εμείς θα χρησιμοποιήσουμε το χρόνο που προβλέπει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όσο θέλετε, κύριε Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.ΚΙ.): Αυτό λέω, να διευκρινισθεί, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το είπα αυτό. Αλλά θα παρακαλέσω να με προσέχετε σ' ό,τι λέω. Είπα, ότι οι δύο Αρχηγοί θα ομιλήσουν όσο θέλουν, αλλά ελπίζω ότι θα φεισθούν του χρόνου των άλλων συναδέλφων. Δεν σας αφαιρεί κανείς δικαιώματα. Απλώς θέλω να πω, μάλιστα με την ευκαιρία, ότι αν εφημερόζετο αυτό που ζητούσατε δε θα μπορούσε κανείς άλλος Βουλευτής να ομιλήσει από τα Κόμματά σας. Αν δείτε τον κατάλογο, όπως έχουν γραφεί οι Βουλευτές όλων των Κομμάτων, οι συνάδελφοι των τριών Κομμάτων κατά σύμπτωση και συγκεκριμένα ο πρώτος εξ αυτών έχει εγγραφεί τριακοστός δεύτερος. Είναι μία απόδειξη ότι ο Πρόεδρος, όταν προτείνει κάποια πράγματα, τα προτείνει προς το συμφέρον όλων.

Παρακαλώ λοιπόν, εάν συμφωνείτε να πάμε μέχρι τη μία η ώρα απόψε, οι Υπουργοί να έχουν χρόνο είκοσι λεπτά και οι υπόλοιποι συνάδελφοι επτά λεπτά.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δε συμφωνούμε κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως, ομοφώνως αποφασίζει η Βουλή...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Δε συμφωνούμε με τα επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, αλλά εδώ κάνετε ένα λάθος, διότι εσείς θα έχετε δέκα λεπτά μια και θα μιλήσετε απόψε. Ο κ. Τσοβόλας είπε ότι ο πρώτος Βουλευτής που θα μιλήσει από το Κόμμα σας θα είσθε εσείς. Άρα, δεν αφορά εσάς αυτή η συμφωνία. Σπεύδετε απλώς να αρνηθείτε κάτι που αφορά τους άλλους και όχι εσάς, διότι θα μιλήσετε απόψε και θα έχετε δέκα λεπτά. Παρακαλώ περισσότερη καλή πίστη απέναντι στο Προεδρείο, για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε όμορφα και καλά.

Επαναλαμβάνω, εάν δέχεται το Σώμα την πρότασή μου, όπως απόψε πάμε μέχρι τη μία η ώρα, οι Υπουργοί θα έχουν χρόνο είκοσι λεπτά και οι υπόλοιποι Βουλευτές από αύριο θα έχουν χρόνο 7 λεπτά.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα απεδέχθη ομόφωνα την ως άνω πρότασή μου.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος, Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Περίπου σαράντα

με σαρανταπέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ο κύριος Πρωθυπουργός περιέγραψε μια ζοφερή εικόνα καθυστέρησης και αποστάσεων. Προ ολίγου ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, περιέγραψε μια διαφορετική εικόνα ευφορίας, όπου όλες οι αποκλίσεις διαρκώς μικραίνουν και όλοι οι ρυθμοί τελούν υπό έλεγχο. Είναι κλασσικό δείγμα κυβερνητικής διγλωσσίας. Αποτελεί τυπικό χαρακτηριστικό της πολιτικής ευκολίας με την οποία, οι ίδιοι άνθρωποι για τα ίδια θέματα, λένε εντελώς διαφορετικές εκδοχές, ανάλογα με τις επιδιωκόμενες σκοπιμότητες.

Ο κύριος Πρωθυπουργός να θυμίσω, ότι οδήγησε τη Χώρα σε πρόωρες εκλογές με κύριο επιχείρημα την ανανέωση της λαϊκής εντολής στο ΠΑΣΟΚ και στον ίδιο, ώστε με τη δική του ηγεσία να προωθήσει τις εκσυγχρονιστικές τομές που χρειάζεται η Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Να θυμίσω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός ζητούσε πλειοψηφία και αυτοδυναμία, για να έχει "λυμένα τα χέρια του" όπως έλεγε, προκειμένου να εφαρμόσει αυτά που προφανώς δεν μπορούσε στην προηγούμενη Βουλή να προωθήσει το ΠΑΣΟΚ με το 47%, τους 170 Βουλευτές και την τότε ηγεσία του.

Οι προγραμματικές όμως δηλώσεις που ανέγνωσε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός αποτελούν, επί της ουσίας, συνέχεια στο αθέτητο της μέχρι σήμερα κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Αυτή η πολιτική, σύμφωνα και με την επιχειρηματολογία του κ. Σημίτη δε βρέθηκε σε αντιστοιχία με τις ιστορικές ανάγκες και την ιστορική περίοδο που αντιμετωπίσε και αντιμετωπίζει η Ελλάδα. Οι μεγάλες διαρθρωτικές ανισορροπίες στην οικονομία, στην κοινωνία, στους θεσμούς, στην εξωτερική πολιτική και την πορεία σύγκλισης, δεν προκλήθηκαν από μόνες τους. Δεν έπεσαν από τον ουρανό. Δεν είναι ούτε τυχαίες ούτε στιγμιαίες. Είναι το αποτέλεσμα των κυβερνητικών πολιτικών και των πολιτικών επιλογών που κυριάρχησαν σε ολόκληρη τη μεταπολίτευση. Είναι πολιτικές οι αιτίες της σημερινής προβληματικής Ελλάδας. Και ανήκει η ευθύνη, γι' αυτές τις πολιτικές αιτίες, στις Κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που φόρτωσαν τον Ελληνικό Λαό με χαμένους κύκλους εξουσίας. Την ίδια ώρα που έπρεπε να γίνουν οι μεγάλες προσαρμογές, την ίδια ώρα που έπρεπε να εφαρμοσθούν οι άλλες πολιτικές για την ανόρθωση, την ανασυγκρότηση, την ανασύνταξη της οικονομίας, της κοινωνίας και των θεσμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνω την παρατήρηση αυτή, όχι για να συνεχίσω μία ατέλειωτη παρελθοντολογία, μία παρελθοντολογία που αποτελεί ένα ιδιότυπο σύνδρομο της πολιτικής ζωής του Τόπου κάνω την παρατήρηση αυτή, αποκλειστικά και κύρια, για να επισημάνω ότι για την καθαρή συζήτηση και τις καθαρές λύσεις, ως προς τα προβλήματα του Λαού, της Κοινωνίας, της Χώρας, χρειάζονται οι καθαρές εξηγήσεις. Και καθαρές εξηγήσεις δεν μπορεί να υπάρξουν όταν λείπει η ανάληψη των ευθυνών, η απόδοση λογαριασμού, η αναγνώριση της αποτυχίας.

Από τις προγραμματικές δηλώσεις που ανέγνωσε ο κ. Σημίτης έλειψε η αναγνώριση και η ανάληψη των ευθυνών. Και η έλλειψη της ευθύνης, των συνεπειών της και του κόστους της αποτυχίας, αποτελεί ένα άλλο ιδιότυπο σύνδρομο της πολιτικής μας ζωής. "Κανείς σε τούτο τον Τόπο δεν φταίει από αυτούς που κυβέρνησαν ποτέ και για τίποτε. Όλοι έχουν πάντοτε δίκιο και ο μόνος που είναι δύστροπος και δεν καταλαβαίνει είναι ο απλός πολίτης ο Ελληνικός Λαός, η Ελληνική Κοινωνία".

Να πούμε, λοιπόν, τα πράγματα με το όνομά τους. Η ατέλειωτη παρελθοντολογία, η ακαδημαϊκή καταγραφή των διαπιστώσεων και η απουσία ευθύνης και ανάληψης των

συνεπειών της συντηρούν τα αναχρονιστικά δεδομένα της πολιτικής ζωής του Τόπου. Δεν απελευθερώνουν εκσυγχρονιστικές δράσεις για προοδευτικές εξελίξεις.

"Ο Σίσυφος είναι ένα μυθικό πρότυπο που δε μας ταιριάζει και πρέπει να αποφύγουμε" είπε ο κ. Σημίτης χθες.

Κατ'αρχήν δεν αποτελεί πρότυπο ο Σίσυφος. Πρόκειται για πολύπλευρο συμβολισμό. Και μάλιστα με ιστορική και παιδαγωγική σημασία.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν επέλεξε ο Ελληνικός Λαός τη μοίρα του Σίσυφου, ούτε υπήρχε, ούτε υπάρχει ενδεχόμενο να έχει τέτοιες αυτοβασανιστικές τάσεις. Του την επέβαλαν αυτήν την οδυνηρή σισύφια εμπειρία. Του την επέβαλαν και του την επιβάλλουν αυτοί που κάθε φορά τον φορτώνουν με πρόσθετη αποτυχία, αυτοί που κάθε φορά τον στρώνουν να κατακυλάει σταθερά και να βρίσκεται σήμερα στην τελευταία θέση της Ευρώπης. Του την επέβαλαν, αυτήν την οδυνηρή και τραυματική σισύφια εμπειρία, εκείνοι που κάθε φορά τον καλούν να αποφύγει τη μοίρα του Σίσυφου. Του την επέβαλαν οι εκάστοτε κυβερνητικές πολιτικές.

Οφείλω να διατυπώσω αυτήν την άποψη. Για μία ακόμη φορά, η ώρα των προγραμματικών δηλώσεων δεν ήταν η ώρα της ευθύνης. Παρά την ιστορικότητα της κρίσης, παρά την κρισιμότητα των προβλημάτων, παρά την ιστορικότητα των προκλήσεων της εποχής, φωτοτυπήθηκε η ίδια εικόνα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε τα ίδια και δυστυχώς με χειρότερο τρόπο με αυτά που είχε πει, όταν ανέλαβε ως Πρωθυπουργός, το Γενάρη του 1996.

Η νέα αισθητική της πολιτικής, όπως και η νέα ηθική της πολιτικής, αλλά και η νέα έμπνευση της πολιτικής, έχουν εντελώς διαφορετική δομή, εντελώς διαφορετική ουσία, εντελώς διαφορετικό δεσμευτικό χαρακτήρα από αυτά που εμφάνισαν οι χθεσινές προγραμματικές δηλώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι παρατηρήσεις που διατυπώνω, έχουν και έναν άλλο στόχο. Να δείξουν δηλαδή την κύρια πολιτική αντίφαση, την καιρία πολιτική ατέλεια, που ενυπάρχει στο κείμενο, που ανέγνωσε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Μίλησε για τη μεγάλη απόσταση που χωρίζει την Ελλάδα από το διεθνές περιβάλλον για τις διεργασίες που οργάνωνουν κυριολεκτικά αυτό το διεθνές περιβάλλον, αλλά και για τη μεγάλη καθυστέρηση που κρατάει αιχμάλωτο το παρόν και το μέλλον αυτής της Χώρας. Και διακήρυξε ο ίδιος τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Με μεγαλύτερη μάλιστα έμφαση, σήμερα, ο κ. Παπαντωνίου. Τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής, που έχει και αυτή τις ευθύνες της, γιατί προκάλεσε τα επαχθή και διαλυτικά δεδομένα. Εμφάνισε ως λυτρωτική λύση μια πολιτική, που αποτελεί και αυτή καθοριστική αιτία των σημερινών αδιεξόδων.

Να πούμε και πάλι τα πράγματα με το όνομά τους. Η καθυστέρηση και οι αποκλίσεις, τα δεδομένα και οι συνέπειές τους, τα συμπτώματα και τα φαινόμενα που τις συνοδεύουν, δεν αντιμετωπίζονται με τις ίδιες πολιτικές, που είναι οι αιτίες τους. Δεν ξεπερνιούνται με επιλογές, νοοτροπίες και πρακτικές που έχουν ήδη εξαντλήσει τα όριά τους. Χρειάζονται ριζοσπαστικές τομές και τολμηρές πολιτικές αλλαγές, χρειάζονται πραγματικά προοδευτικές εξελίξεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα Κυβέρνηση του ΠΑ.Σ.Ο.Κ., με τις χθεσινές της προγραμματικές δηλώσεις, σε κανένα από τα μεγάλα προβλήματα δεν παρουσίασε κάποια καινούρια ιδέα. Σε κανένα τομέα δεν έχει να επιδείξει μια τολμηρή και πραγματικά νέα σύλληψη. Η διαπίστωση αυτή είναι ομόφωνη και σήμερα κυριαρχεί σε όλους τους χώρους του δημόσιου βίου. Πρόκειται για την ίδια πολιτική, που εκφωνείται απλώς από άλλα πρόσωπα. Γι'αυτό και είμαστε υποχρεωμένοι να διατυπώσουμε από την πρώτη στιγμή, την εκτίμηση ότι ο εκσυγχρονισμός που επαγγέλλεται σε όλους τους τόνους η Κυβέρνηση, ως ουδέτερη έννοια και διαδικασία είναι μία ρητορεία, χωρίς συγκεκριμένο αντίκρουσμα και περιεχόμενο. Και παρατηρείται για μία ακόμη φορά, ένα άλλο γνωστό σύμπτωμα της πολιτικής μας ζωής. Το πόσο κακοπαθαίνουν

έννοιες, αξίες, ιδέες και όροι, με συγκεκριμένη πολιτική και ιστορική φόρτιση, όταν χρησιμοποιούνται ρητορικά, για πολιτική σκοπιμότητα, κατά τις ανάγκες της στιγμής και ως ευκαιριακά συνθήματα.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου έχει δεσμευθεί και προεκλογικά, δεσμεύεται και μετά τις εκλογές, απέναντι στον Ελληνικό Λαό να ασκήσει ουσιαστική προγραμματική αντιπολίτευση, με γνώμονα τα πραγματικά συμφέροντα της Χώρας, με αφετηρία και άξονα, την πεποίθηση ότι είναι επιτακτικά αναγκαίες μεγάλες μεταρρυθμιστικές τομές. Ούτε η συνέχιση των ιδίων πολιτικών ούτε οι μικροβελτιώσεις τους μπορούν να αλλάξουν τη σημερινή προβληματική και αδιέξοδη κατάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εκλογικό αποτέλεσμα δείχνει ότι ο Ελληνικός Λαός επιθυμώσει και επιθυμεί τις μεγάλες αλλαγές στον τρόπο διακυβέρνησης και στις πολιτικές του, στο πολιτικό σκηνικό και στους συσχετισμούς του. Από την επομένη κιόλας των εκλογών, γίνεται φανερό η μόνιμη και η γενική κρίση του πολιτικού συστήματος, που καταγράφεται και στην κοινότητα και σε όλους τους θεσμούς.

Η βουλευτική περίοδος, που διανύουμε, θα σημαδευτεί από σοβαρές εξελίξεις. Τα γεγονότα θα είναι ραγδαία. Η ρευστότητα δεν είναι αδρανής. Η ρευστότητα είναι εκρηκτική. Κάτω από το δέρμα των γεγονότων και κάτω από το έδαφος της συγκυρίας, συντελούνται έντονες διεργασίες.

Αυτή η περίοδος της Βουλής δεν είναι το υστερόγραφο της Μεταπολίτευσης. Θα κυριαρχηθεί από προκλήσεις που θα προσδιορίσουν εξελίξεις για τον 21ο αιώνα και ραγδαίες ανατροπές στα δεδομένα του πολιτικού σκηνικού.

Στις προγραμματικές δηλώσεις που αναγνώσθηκαν χθες, πλεονάζουν οι περιγραφικές δηλώσεις. Λείπουν τραγικά οι προγραμματικές δεσμεύσεις. Επισημάνθηκε απ' όλους σχεδόν. Οι γενικόλογες αναφορές δεν αποτελούν πρόγραμμα. Ούτε οι αναγκαίες αλλαγές γίνονται με το διαρκή ετεροχρονισμό και τα ευχολόγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε ο κύριος Πρωθυπουργός συνεννόηση σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, αλλά δεν είπε τίποτα για την ανάγκη ενημέρωσης των Κομμάτων, για την ανάγκη συσκέψεων, συνεννόησης και διαλόγου, για την ανάγκη Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, για την ανάγκη ενός μόνιμου θεσμικού οργάνου επεξεργασίας εθνικής στρατηγικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβάλλει ο κύριος Πρωθυπουργός την ανάγκη να πληρώσουν "οι έχοντες και κατέχοντες". Πίσω από αυτήν τη φραστική επιπόνηση απορρίπτει την ανάγκη της γνήσιας φορολογικής μεταρρύθμισης, της στήριξης των αδύναμων κοινωνικών ομάδων που συντρίβονται, της ουσιαστικής εξασφάλισης της εισοδηματικής και κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτά που είπε ο κ. Παπαντωνίου πριν από λίγο αποτελούν διακήρυξη εμμονής στη ίδια πολιτική, η οποία έχει δημιουργήσει μία καθολική δυσφορία στα μεγάλα κοινωνικά στρώματα, εκείνων που δεν μπορούν και δεν έχουν.

Επισημαίνει ο κύριος Πρωθυπουργός την ανάγκη διαφάνειας και αξιοποίησης του δημοσίου χρήματος, αλλά αρνείται τη διακομματική εποπτεία στη διαχείριση των εθνικών και κοινοτικών πόρων, στην κατανομή και απορρόφηση του Β' Πακέτου Ντελόρ, στην παρακολούθηση των μεγάλων έργων. Επίσης, δε λέει τίποτα για αλλαγή του νομικού και πολιτικού πλαισίου που ισχύει για τα έργα, τις συμβάσεις και τις προμήθειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω σε όσους από σας ήσασταν στην προηγούμενη Βουλή, ότι το 1993 στις τότε προγραμματικές δηλώσεις είχε ανακοινωθεί η θεσμική αλλαγή για ανεξάρτητη αρχή που θα λειτουργούσε ως "Εθνικό Συμβούλιο ανάθεσης δημοσίων έργων και προμηθειών", που αποσύρθηκε από τον κ. Παπαντωνίου στις 13 Απριλίου του 1995, και έκτοτε παραμένει στα κυβερνητικά συρτάρια; Ξέρετε τι αποκαλύπτει αυτή η συγκεκριμένη διαδικασία; Την έλλειψη πολιτικής θέλησης και τόλμης να υπάρξει επιτέλους διαφάνεια και έλεγχος, εκεί που στήνεται πάντοτε ο μεγάλος χορός των συμφερόντων, πίσω δηλαδή από τα ταμεία του Κράτους.

Αναφέρεται ο κύριος Πρωθυπουργός στην ανάγκη

αποκέντρωσης με αυτοδιοίκηση για την περιφερειακή οργάνωση και λειτουργία του Κράτους. Αλλά δεν εξηγεί γιατί δύο χρόνια μετά τη θέσπιση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, δεν έχουν δοθεί εξουσίες, πόροι και λειτουργική αυτοδυναμία στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ούτε βεβαίως εξηγεί γιατί στον Προϋπολογισμό του 1997, που ήδη είναι έτοιμος, οι οδηγίες λένε να παραμείνουν τα κονδύλια για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στα ίδια επίπεδα. Έτσι θα υπάρξει αποκέντρωση με αυτοδιοίκηση, όταν η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να πληρώσει ούτε τα γραφικά, ή τα λειτουργικά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη μακρά απαρίθμηση των αρνητικών δεδομένων που πρέπει να διορθωθούν, όπως την έκανε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν αναφέρθηκε το κεντρικό πολιτικό πρόβλημα, η λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος, του συστήματος διακυβέρνησης της Χώρας. Αυτή είναι η κεντρική αιτία, αυτή είναι η μήτρα που παράγει όλες τις άλλες αρνητικές καταστάσεις. Η αναθεώρηση του Συντάγματος που και αυτή αποτελεί πολιτική προτεραιότητα από το 1990, μετατίθεται ήδη για το 2000 και μετά. Είναι, βεβαίως, αναγκαίο επιστάγμα μιας σειράς άλλων θεσμικών ρυθμίσεων, αλλά η αναθεώρηση του Συντάγματος δεν έχει άμεση σχέση με τον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού συστήματος και του συστήματος διακυβέρνησης. Κρίσιμο ρόλο για τη δομή και την αποτελεσματικότητα του πολιτικού συστήματος, για τα χαρακτηριστικά του και την λειτουργική παραγωγή του σε όλους τους τομείς, έχουν το εκλογικό σύστημα, η εκλογική νομοθεσία, ο νόμος για το Υπουργικό Συμβούλιο και οι συναφείς ρυθμίσεις του κυβερνητικού τομέα ευθύνης, όπως και ο Κανονισμός της Βουλής. Για όλα αυτά τα ζητήματα δεν είπε τίποτε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Εμείς, λοιπόν, επιμένουμε ότι πρέπει να αλλάξει ο εκλογικός νόμος, μετά μάλιστα και τα τελευταία δεδομένα της εφαρμογής του, που προβληματίσαν έντονα τους πάντες.

Πρέπει να αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας του κυβερνητικού συστήματος και πρέπει να προωθηθεί ευρεία δέσμη νέων ρυθμίσεων για την ενδυνάμωση του ρόλου της Βουλής και τη σύνδεσή της με την Κοινωνία. Αποτελούν βασικές πολιτικές προϋποθέσεις εκδημοκρατισμού της πολιτικής ζωής του Τόπου, αναζωογόνησης του δημοσίου βίου, εξυγίανσης των θεσμών και ανανέωσης της πολιτικής συμμετοχής, της γνήσιας εκπροσώπησης, της αποτελεσματικότητας και της αξιοπιστίας. Αν δε γίνουν αυτές οι ουσιαστικές θεσμικές ρυθμίσεις, τότε να μη μιλάμε διαρκώς ελεηνολογώντας την κρίση της πολιτικής, γιατί την κρίση της πολιτικής την παράγει ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το πολιτικό σύστημα και το σύστημα διακυβέρνησης της Χώρας.

Αυτό το σύστημα διαμορφώνει το υπερσυγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό, αναποτελεσματικό και αυταρχικό Κράτος. Αυτό το σύστημα παράγει την πολιτική διαφθορά. Αυτό το σύστημα προκαλεί την πολιτική δυσφορία κατά της πολιτικής. Και αυτό είναι που πρέπει να αλλάξει.

Χρειάζεται πραγματική αποκέντρωση εξουσιών, σαφής προσδιορισμός ευθύνης μέσα στην εκτελεστική εξουσία, ουσιαστικός ρόλος των αντιπροσωπευτικών οργάνων στη λήψη των αποφάσεων, αποτελεσματικοί, γενικευμένοι, πολυεπίπεδοι κοινωνικοί έλεγχοι σε όλες τις λειτουργίες του Κράτους, ανάδειξη του πολίτη σε παράγοντα καθοριστικό και στις αποφάσεις και στην υλοποίηση τους και στους ελέγχους και στην κριτική επεξεργασίας τους.

Η θεσμική αυτή μεταρρύθμιση δεν είναι εύκολη, δεν είναι στιγμιαία, δεν αναφέρεται μονάχα στο γράμμα τυπικών νομικών ρυθμίσεων. Αντίθετα, θα είναι μεταρρύθμιση συγκρούσεων γιατί θα ανατρέπει τρόπους πλουτισμού, μεγάλα συμφέροντα και θεσμοθετημένα στεγανά. Θα είναι διαρκής. Κυρίως θα αφορά όλες τις λειτουργίες της κοινωνίας και της πολιτικής. Και τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και τη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων και τον έλεγχο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και τις αρμοδιότητες της Βουλής και τις αρμοδιότητες της περιφερειακής αποκέντρωσης με αυτοδιοίκηση.

Υπάρχουν δύο κρίσιμα θέματα τα οποία έχουν μια επικαιρότητα πάρα πολύ σοβαρή και ενοχλητική:

Το πρώτο αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο καταρτίζεται ο προϋπολογισμός.

Και το δεύτερο αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο αμέσως μετά τις εκλογές η Κυβέρνηση διανέμει θέσεις του ευρύτερου δημοσίου τομέα σε διοικητές, διευθυντές και υπευθύνους.

Ο τρόπος που καταρτίζεται ο προϋπολογισμός κατ'αρχάς. Το πενήνήμερο που διατίθεται για τη συζήτησή του, ο τρόπος έγκρισης που αποκλείει κάθε αλλαγή, δεν επιτρέπει ούτε στη Βουλή και τα άλλα αντιπροσωπευτικά σώματα να διατυπώσουν απόψεις, αλλά ούτε και στο ίδιο το Υπουργικό Συμβούλιο να έχει γνώμη. Δεν υπάρχει πρόβλεψη θεσμική, οι προϋπολογισμοί των ΔΕΚΟ και των άλλων δημοσίων οργανισμών να συζητούνται σε κανένα επίπεδο. Και το ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δε συζητούνται σε κανένα θεσμικό επίπεδο. Η πρακτική αυτή πρέπει να αντικατασταθεί από άλλη, ριζικά διαφορετική. Αυτό μπορεί να γίνει αμέσως παρά τις συνταγματικές δεσμεύσεις.

Πριν τις εκλογές είχα ζητήσει εκ μέρους του Συνασπισμού η Κυβέρνηση να ενημερώσει τα Κόμματα και τον Ελληνικό Λαό για τα βασικά στοιχεία και τις κεντρικές κατευθύνσεις του Προϋπολογισμού του 1997 που τον έχει ήδη έτοιμο. Δεν το έπραξε. Και σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για κυβερνητικό πρόγραμμα ερήμην του έτοιμου Προϋπολογισμού. Πρόκειται για πολιτική απόφαση που εγγίζει τα όρια της πολιτικής πρόκλησης. Συζητάμε για πρόγραμμα κυβερνητικής πολιτικής με τον Προϋπολογισμό στο συρτάρι έτοιμο, άγνωστο και στην Κοινωνία και στα πολιτικά Κόμματα. Προ της συζητήσεως για τις προγραμματικές δηλώσεις έπρεπε η Κυβέρνηση να ενημερώσει τα Κόμματα και την Κοινωνία. Διότι, χωρίς γνώση του Προϋπολογισμού, καμία συζήτηση δεν έχει νόημα.

Ο Προϋπολογισμός είναι το πλαίσιο της εφαρμογής των συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών. Οι συνταγματικές δεσμεύσεις δεν εμποδίζουν την Κυβέρνηση να υιοθετήσει μία άλλη πρακτική ενημέρωσης των Κομμάτων, να υιοθετήσει την πρακτική που ανοίγει τη συζήτηση γύρω από αυτά τα μεγάλα ζητήματα και πριν από την τυπική κατάθεση του προϋπολογισμού. Είναι πλούσια η εμπειρία των άλλων κοινοβουλίων και των άλλων αντιπροσωπευτικών σωμάτων στο διεθνές περιβάλλον.

Εμείς θα επιμένουμε να ζητάμε έστω και τώρα, έστω και μετά τις προγραμματικές δηλώσεις, πριν από την τυπική κατάθεση του Προϋπολογισμού να δοθεί το περιεχόμενό του στα βασικά του στοιχεία και μεγέθη, στους βασικούς του άξονες, για να δούμε τότε αν θα μπορεί με τόση ευφορία το οιοδήποτε κυβερνητικό στέλεχος να μιλάει εκ του ασφαλούς ερήμην της πραγματικότητας.

Δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός το κρατικό μυστικό που κρατιέται επτασφράγιστο στο συρτάρι του Υπουργού Οικονομικών για να βγει αιφνιδιαστικά και να αιφνιδιάσει τον "εχθρό", την Κοινωνία δηλαδή και τα άλλα Κόμματα. Και ξέρετε επίσης, όλοι σας γιατί έχετε μεγαλύτερη κοινοβουλευτική εμπειρία ότι από το 1974 μέχρι σήμερα όλοι οι προϋπολογισμοί είναι ψεύτικοι. Εν γνώσει των κυβερνήσεων είναι εικονικοί.

Εάν συνεχιστεί, λοιπόν, η ίδια τακτική, επιφυλάσσεται μια ακόμα πολιτική κοροϊδία στην πολιτική ζωή του τόπου.

Να δοθεί, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός τώρα και να γίνει συζήτηση ανοιχτή, ώστε να υπάρξει ενημέρωση, διάλογος, κοινωνικός και πολιτικός, μέσα και έξω από τη Βουλή, για να ξέρουμε επιτέλους, με βάση ποιο συγκεκριμένο πλαίσιο κυβερνητικής πολιτικής συζητάμε.

Το δεύτερο κρίσιμο θέμα είναι εκείνο που αναφέρεται στη στελέχωση των θέσεων πολιτικής ευθύνης του ευρύτερου δημόσιου τομέα, των διαφόρων οργανισμών, επιχειρήσεων αλλά και άλλων τομέων κυβερνητικής ευθύνης. Με ποια πολιτικά κριτήρια, με ποια ενημέρωση και αξιολόγηση έγινε η τοποθέτηση του νέου πολιτικού διοικητή στο 'Αγιο Όρος; Με ποια συγκεκριμένη ενημέρωση του Υπουργικού Συμβουλίου; Με ποια συγκεκριμένη εισήγηση; Με ποια συγκεκριμένη

ιεράρχηση, όταν το ζητούμενο είναι η διαφάνεια, ο έλεγχος, η αξιοπιστία και η πραγματική κατοχύρωση του δημοσίου συμφέροντος;

Οι εξηγήσεις, δεν αποτελούν ιδιοτροπία της Αντιπολίτευσης. Οι εξηγήσεις αποτελούν υποχρέωση της Κυβέρνησης. Και οι εξηγήσεις πρέπει να δοθούν, για να δει ο Ελληνικός Λαός και η Ελληνική Κοινωνία με ποια κριτήρια σταθμίζονται οι πολιτικές αποφάσεις και με ποιες αξιολογήσεις στελεχώνεται ο ευρύτερος δημόσιος τομέας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι η περίοδος αλλαγής του πολιτικού συστήματος, η περίοδος αλλαγής των πολιτικών που ασκούνται και του τρόπου διακυβέρνησης, έχει σημάνει. Δεν καλύπτεται, δε νομιμοποιείται αυτός ο τρόπος στη συνείδηση της Ελληνικής Κοινωνίας και είναι προδιορισμένες οι πολιτικές προτεραιότητες που πρέπει να σημάνουν αυτήν τη μεγάλη αλλαγή. Είναι η οικονομική και κοινωνική πολιτική, η πολιτική για την απασχόληση, για την ανεργία. Είναι η φορολογική μεταρρύθμιση, η στήριξη των χαμηλών εισοδημάτων, το κοινωνικό κράτος, η αναπτυξιακή αξιοποίηση των πόρων. Είναι οι αλλαγές στον τρόπο διακυβέρνησης στη διοίκηση, στην αποκέντρωση με αυτοδιοίκηση, στους θεσμούς διαφάνειας, στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, στη διαχείριση και λειτουργία των επιχειρήσεων του Δημοσίου. Είναι οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν για να υπάρξει έλεγχος στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Είναι ακόμη ο αναπροσανατολισμός της εξωτερικής πολιτικής και οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις στα προβλήματα της Παιδείας, στα προβλήματα των νέων, στα προβλήματα του πολιτισμού και της ποιότητας ζωής, στα προβλήματα του περιβάλλοντος.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, θα προτείνουμε με συγκεκριμένες πολιτικές και νομοθετικές πρωτοβουλίες: Αναβάθμιση του ρόλου της Βουλής. Νέες Κοινοβουλευτικές Επιτροπές. Όχι η Βουλή της κυβερνητικής πλειοψηφίας και της παντοδυναμίας των δύο Κομμάτων. Όχι η Βουλή των Αρχηγών και των μονολόγων. Και τότε η κυβερνητική πλειοψηφία θα πρέπει να στηρίξει και αντίστοιχες πρωτοβουλίες του Προέδρου της Βουλής.

Θα προτείνουμε επίσης, αλλαγή στο νόμο που προβλέπει την οργάνωση και λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου. Το ξέρουν οι κύριοι Υπουργοί, το ξέρετε όλοι σας, ότι έχει αποδυναμωθεί η συλλογικότητα του Υπουργικού Συμβουλίου, ότι διαχέεται η ευθύνη, ότι ενισχύονται οι υπερεξουσίες του εκάστοτε Πρωθυπουργού και ότι συντελείται υποβάθμιση του κοινοβουλευτικού και πολιτικού ελέγχου.

Θα προτείνουμε ακόμη, αλλαγή εκλογικού συστήματος και της εκλογικής νομοθεσίας, για να μην υπάρχει περιθώριο διλημάτων που εξ αντικειμένου τροφοδοτούν την πόλωση, σαν αυτά που ακούστηκαν προεκλογικά. Είναι θετικό στοιχείο σήμερα ότι η Βουλή είναι περισσότερο πολυφωνική. Προεκλογικά όμως, "δεν είχαν λόγο και ρόλο ύπαρξης τα άλλα Κόμματα, γιατί έτσι, προέβλεπε ο εκλογικός νόμος", κατά την διακήρυξη του κ. Σημίτη. Αυτές οι αντιφάσεις είναι καίριες. Δε νομιμοποιούνται ανάλογα με το τότε λέγονται και ποιες σκοπιμότητες εξυπηρετούν.

Να αλλάξει, λοιπόν, το εκλογικό σύστημα και η εκλογική νομοθεσία εγκαίρως, τώρα, για να μην υπάρχει περιθώριο διλημάτων που εξ αντικειμένου τροφοδοτούν την πόλωση, που διαιωνίζουν τις παλαιοκομματικές μεθόδους και δεν προωθούν ουσιαστικές σχέσεις διαλόγου στις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις.

Θα ζητήσουμε από τον Πρόεδρο της Βουλής -που το έχει ήδη στα σχέδιά του, όπως ενημερώνομαι κι εγώ από την καθημερινή ειδησεογραφία- την άμεση και δραστική ενεργοποίηση του νόμου για την προστασία της πihής του πολιτικού κόσμου, ως προς τις δαπάνες των εκλογών, για να μη μείνει κι αυτός ο νόμος λευκός, για να μη μείνει σκανδαλισμένη η Ελληνική Κοινωνία από προεκλογικές δαπάνες εκατοντάδων εκατομμυρίων -λυπούμαι- και από στελέχη της σημερινής Κυβέρνησης, που δε νομιμοποιούνται από την διαδρομή τους στην Ελληνική Κοινωνία να διαθέτουν τόσο υπέρογκα ποσά για την προεκλογική τους δαπάνη.

Θα ζητήσουμε επίσης αλλαγή στον τρόπο κατάρτισης και συζήτησης του Προϋπολογισμού και παρακολούθηση της εφαρμογής και υλοποίησης του Προϋπολογισμού από Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Η άμεση ενεργοποίηση των διαδικασιών για την αναθεώρηση του Συντάγματος είναι επίσης ένας στόχος πολιτικής προτεραιότητας. Στόχος πολιτικής προτεραιότητας είναι και συγκεκριμένες νομοθετικές αλλαγές. Για τον τρόπο, εκλογής των διοικήσεων των ΔΕΚΟ και τοποθέτησης των διευθυντικών στελεχών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Για διακομματική εποπτεία των κοινοτικών πόρων και του πακέτου Ντελόρ. Για διακομματική επιτροπή παρακολούθησης και ελέγχου των μεγάλων έργων. Για νέο πλαίσιο και ανεξάρτητη αρχή ελέγχου των συμβάσεων, των προμηθειών και των έργων. Για αλλαγή του νόμου στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με ενίσχυση πραγματικά ανεξάρτητου ρόλου στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και με δεσμευτικούς κανόνες δεοντολογίας, έτσι ώστε να μην παρατηρούνται όλα αυτά τα φαινόμενα, τα οποία παρατηρούνται.

Επίσης, προτεραιότητα άμεση έχει το Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής και οι συγκεκριμένες πολιτικές για την ανεργία και την απασχόληση, για την κοινωνική στήριξη και συνοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ πήρε την πλειοψηφία, έχει την αυτοδυναμία, πράγμα που σημαίνει ότι έχει λυμένα τα χέρια να εφαρμόσει πολιτικές για το πραγματικό συμφέρον του Τόπου. Έχει, λοιπόν, τη δυνατότητα να προχωρήσει σ' αυτήν τη θεσμική αναβάθμιση του ρόλου των Κομμάτων και στις αλλαγές του πολιτικού συστήματος, στη διαμόρφωση ουσιαστικών μηχανισμών για την επεξεργασία και την προώθηση άλλων πολιτικών.

Χωρίς τέτοιου είδους αλλαγές, χωρίς τέτοιου είδους θεσμικές κατοχυρώσεις, οι οποιοσδήποτε ασαφείς και γενικόλογες αναφορές περί διαλόγου θα ελέγχονται για υστεροβουλία και για μικροκομματική λογική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός στο τέλος της χθεσινής του ομιλίας μίλησε για την ανάγκη συναίνεσης και συνεργασίας ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις του Τόπου, προκειμένου να προωθηθούν οι μεγάλες τομές. Θέλω ευθύς εξ αρχής να του απαντήσω. Ούτε μεγάλες τομές πρότείνει ούτε μέτρα που να πείθουν ότι θέλει την ουσιαστική κοινωνική και πολιτική συναίνεση περιείχαν οι προγραμματικές δηλώσεις του.

Αυτό που φαίνεται να ζητά ο κύριος Πρωθυπουργός είναι η αποδοχή και έγκριση της πολιτικής της Κυβερνήσεώς του. Με απλά λόγια, αυτό που φαίνεται να αναζητά είναι η συνυπευθυνότητα, το άλλοθι και των υπολοίπων στα προβλεπόμενα αδιέξοδα, αυτά που θα έρθουν με εκρηκτικό τρόπο τις αμέσως επόμενες μέρες, την αμέσως επόμενη περίοδο που έχει ανοιχθεί μπροστά μας.

Μια τέτοια λογική, ούτε εκσυγχρονιστική είναι ούτε πρωτότυπη και ως εκ τούτου δε θα βρει αποδέκτες. Η Κυβέρνηση δεν έχει ούτε τη θέληση ούτε την τόλμη να προχωρήσει στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που αξιώνει η ιστορική στιγμή.

Για τούτο, πρέπει να δυναμώσει ο πολιτικός και κοινωνικός αγώνας στο κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο, ώστε να υποχρεωθεί η Κυβέρνηση να αλλάξει την πολιτική της. Να μετακινηθεί από τις επιλογές τις οποίες ήδη έχει κάνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή συνείδηση η κρίση του συγκεντρωτικού κράτους και των δημοσίων θεσμών. Κατά συνέπεια, δεν αρκεί να εκφωνείται διαρκώς, ούτε να επαναλαμβάνεται μονότονα η ανάγκη κάποιων ευχών για το διοικητικό σύστημα της Χώρας. Αυτή η Βουλή θα πρέπει κατά προτεραιότητα να σχεδιάσει και να υλοποιήσει μια τολμηρή πολιτική αποκέντρωσης με ολοκλήρωση των θεσμών της Αυτοδιοίκησης, με συγκεκριμένο και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα.

Η μεγάλη αυτή μεταρρύθμιση πρέπει να έχει ορίζοντα το τέλος του 1997, ώστε να φτάσουμε σε τριπλές εκλογές το 1998 με ενδυναμωμένη Τοπική Αυτοδιοίκηση. Κεντρικός στόχος να είναι η ανακυτάρωση της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης, με ολοκλήρωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και καθιέρωση της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. Δεν αναφερόμαστε σε μία απλή μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων, αλλά σε μια

συνολική ανακατανομή πολιτικής και οικονομικής εξουσίας ανάμεσα στην κεντρική Διοίκηση και στην Αυτοδιοίκηση, σε μία ευρεία μεταφορά δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Η μεταρρύθμιση αυτή, που έχει καθυστερήσει δύο τουλάχιστον δεκαετίες, θα αποτελέσει και την αφετηρία μεγάλων αλλαγών στο πολιτικό και διοικητικό σύστημα της Χώρας. Θα συμβάλει ταυτόχρονα στην αναζωογόνηση της εθνικής μας οικονομίας, με την ενθάρρυνση τοπικών και περιφερειακών αναπτυξιακών πρωτοβουλιών, αλλά και την εκτέλεση ολοκληρωμένων περιφερειακών προγραμμάτων για την ορθολογική αξιοποίηση των πόρων.

Πρώτη και αναγκαία προϋπόθεση είναι να ξεμπλέξει "το κουβάρι" των αρμοδιοτήτων, που οδηγεί σε αλληλοεπικαλύψεις, τριβές και εν τέλει σε αναποτελεσματικότητα. Στην προοπτική ενός τέτοιου καταστατικού χάρτη της Αυτοδιοίκησης, που πρέπει να αποτελέσει δέσμευση της παρούσας Βουλής, επιβάλλεται αμέσως ο περιορισμός του κεντρικού Κράτους στον επιτελικό του ρόλο και η οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων κάθε επιπέδου Αυτοδιοίκησης, με κριτήριο τις αρχές του ευρωπαϊκού χάρτη αυτοδιοίκησης και την αρχή της επικουρικότητας, που καθιερώνεται.

Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται στο κοντινότερο για τον πολίτη επίπεδο και από τους πολίτες, που τους αφορούν, κατά το τεκμήριο της αρμοδιότητας.

Δεύτερη αναγκαία προϋπόθεση είναι η δημοκρατική αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος και το μείρασμα του φορολογικού προϊόντος και των επενδυτικών προγραμμάτων, στο πλαίσιο του ενιαίου δημοσιονομικού συστήματος.

Τρίτη αναγκαία συνθήκη είναι η ταχύτατη υλοποίηση του προγράμματος "ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ" για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και η εξασφάλιση στην Αυτοδιοίκηση, του αναγκαίου, εξειδικευμένου προσωπικού για τη σωστή και γρήγορη εκτέλεση των επενδυτικών προγραμμάτων.

Τι μιλάμε διαρκώς για ανάγκη εκσυγχρονισμού και αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης, όταν η απορροφητικότητα του συγκεκριμένου προγράμματος "ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ" είναι σε τραγικά χαμηλά επίπεδα; Είναι ανάγκη, λοιπόν, αυτή η σωστή και γρήγορη εκτέλεση των επενδυτικών προγραμμάτων, η άντληση πρόσθετων πόρων από κοινοτικά προγράμματα και πρωτοβουλίες και η βελτίωση του περιεχομένου των παρεχομένων υπηρεσιών να υπηρετηθεί με τέτοιες θεσμικές αλλαγές. Αυτή η αρνητική εμπειρία των τελευταίων χρόνων έδειξε την ανάγκη αποκέντρωσης και του συγκεκριμένου προγράμματος "ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ".

Και τέταρτη αναγκαία προϋπόθεση είναι η αναμόρφωση του ν.1622/84 και η αποσαφήνιση των διαφόρων επιπέδων του δημοκρατικού προγραμματισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Νομίζω ότι το ερώτημα "ποιος κάνει τι" πρέπει άμεσα να απαντηθεί, με βάση τις αρχές που προαναφέρθηκαν. Τα διάφορα παράπλευρα ταμεία πολλών Υπουργείων (κρατικά λαχεία, ΕΤΕΡΠΣ, Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, Υπουργείο Εσωτερικών, Πρόνοιας κ.λπ.) καθώς και οι ειδικοί κωδικοί στη διάθεση του κάθε Υπουργού, που διανέμουν τεράστιους πόρους χωρίς κανένα κριτήριο και συντηρούν τα αρνητικά φαινόμενα του πελατειακού συστήματος, πρέπει αμέσως να καταργηθούν. Και οι πόροι αυτοί να μεταφερθούν και να αξιοποιηθούν με την ευθύνη των οργάνων του δημοκρατικού προγραμματισμού.

Επισημαίνουμε τέλος, ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται το νομοσχέδιο για την περιφερειακή συγκρότηση του Κράτους. Αυτό πρέπει να το ξαναδεί και να το ξαναδεί από την αρχή. Η αναγκαία και επείγουσα αυτή μεταρρύθμιση πρέπει να προχωρήσει υπηρετώντας την προοπτική της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν είναι νομοσχέδιο αποκέντρωσης, είναι νομοσχέδιο αποσυγκέντρωσης. Δεν είναι νομοσχέδιο Αυτοδιοίκησης. Είναι νομοσχέδιο μεταφοράς κέ-

ντρων διοικητικών από την Πρωτεύουσα στην Περιφέρεια. Θα οδηγήσει σε επικίνδυνες στρεβλώσεις. Θα διογκώσει το τέρμα της γραφειοκρατίας, θα περιορίσει το ζωικό χώρο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και θα ακυρώσει οριστικά την Αυτοδιοίκηση σε επίπεδο Περιφέρειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματοποίηση του στόχου της πραγματικής και ονομαστικής σύγκλισης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τους όρους και τις προϋποθέσεις υλοποίησης του β' πακέτου Ντελόρ.

Βασική προϋπόθεση για την επίτευξη της αναπτυξιακής προοπτικής του β' πακέτου είναι τα επιμέρους έργα να συνθέτουν μία ολοκληρωμένη παρέμβαση, με ισχυρές επιπτώσεις και αυξημένα πολλαπλασιαστικά οφέλη στο σύνολο της οικονομίας. Η εκτέλεση των έργων και των ενεργειών πρέπει να γίνει με βάση αυστηρά χρονοδιαγράμματα, έτσι ώστε τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που θα προκύψουν να είναι μεσοπρόθεσμα. Σε διαφορετική περίπτωση δε θα υπάρξει βελτίωση της συνολικής παραγωγικότητας και των συντελεστών παραγωγής, στοιχείο που αποτελεί βασικό δείκτη για την πραγματική σύγκλιση. Θα συγκλίνουν οι αριθμοί του κ. Παπαντωνίου, θα ταλαιπωρούνται τα κοινωνικά μεγέθη, θα μεγαλώνουν οι πραγματικές αποστάσεις και θα μιλάμε ξανά για χαμένες ευκαιρίες και για "απόλεια κύκλων εξουσίας".

Αντιθέτως με δεδομένο ότι οι κατασκευές δημιουργούν άμεσα και έμμεσα υψηλά εισοδήματα, είναι δυνατόν να ενισχυθεί το διαθέσιμο εισόδημα, να αυξηθεί η κατανάλωση και να ενταθούν οι πληθωριστικές πιέσεις στην οικονομία, με αποτέλεσμα την ονομαστική απόκλιση και την αποτυχία του προγράμματος σύγκλισης.

Στα Μ.Ο.Π και στο α' πακέτο Ντελόρ όλοι έχουμε εμπειρίες ότι η αδυναμία του Κράτους να υλοποιήσει τα προγραμματισμένα έργα στους προβλεπόμενους χρόνους και με βάση τις αρχικές προδιαγραφές, ακύρωσε σε μεγάλο βαθμό την αναπτυξιακή διάσταση και των Μ.Ο.Π και του α' πακέτου Ντελόρ. Αυτή είναι η πραγματικότητα και να την πούμε στον Ελληνικό Λαό, γιατί την ξέρει πριν από όλους εμάς.

Η αδυναμία εφαρμογής του προγραμματισμού οδήγησε σε συνεχείς αναπροσαρμογές και ανακατανομές πόρων, που ονομάστηκαν κατ' ευφημισμό "ευελιξία". Η πραγματική τους ονομασία είναι "στατάλη και εξυπηρέτηση κυβερνητικών παραγοντισμών ή πελατειακών σχέσεων".

Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Εδιμβούργου, η ανάγκη εκτίμησης εκ των προτέρων και αξιολόγησης εκ των υστέρων, σε όλους αυτούς τους τομείς, διέπεται σαφώς από τη λογική της σχέσης κόστους και αποτελεσματικότητας.

Η αναθεωρημένη διάταξη θεσπίζει πράγματι ότι η ενίσχυση παρέχεται, όταν η εκτίμηση αποδείξει τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη, που θα προκύψουν μεσοπρόθεσμα, εφόσον ληφθούν υπόψη οι συγκεντρωθέντες πόροι. Και ο Κανονισμός-πλαίσιο προβλέπει ότι τα κράτη εντάσσουν στα αναπτυξιακά τους σχέδια και στις αιτήσεις συνδρομής, ειδικούς στόχους, ποσοτικά προσδιορισμένους και κατανοημένους για τις προτεινόμενες ενέργειες.

Παρά την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου και την τροποποίηση των Κανονισμών των διαρθρωτικών ταμείων, τα περισσότερα ταμειακά και περιφερειακά προγράμματα έχουν σοβαρές ελλείψεις στην ποσοτικοποίηση των στόχων και των επιμέρους μέτρων, ενώ η πολιτική εκτίμηση των επιπτώσεων είναι σε μεγάλο βαθμό προϊόν αυθαίρετων εκτιμήσεων και όχι εμπειριστικώς επισημοποιημένης μελετητικής εργασίας.

Είναι απαραίτητη επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση την αρνητική εμπειρία των Μ.Ο.Π και του πρώτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η συγκρότηση ενός οργάνου με αυξημένες εξουσίες και αρμοδιότητες, παρέμβασης στη διαχείριση των κοινοτικών πόρων. Εμείς λέμε να συγκροτηθεί Διάρκης Κοινοβουλευτική Επιτροπή με διακομματική συγκρότηση και κοινωνική συμμετοχή. Αυτό το όργανο θα είναι σε θέση να παρεμβαίνει σε όλα τα επίπεδα της Δημόσιας Διοίκησης που εμπλέκονται στην υλοποίηση έργων με κοινοτική χρηματοδότηση, έτσι ώστε να ανοίξουν τα στεγανά που έχουν διαμορφωθεί σε πολλά Υπουργεία και φορείς και να

υπάρξει ένας ενιαίος τρόπος υλοποίησης των προγραμμάτων.

Επίσης, είναι αναγκαίο η διαχείριση κοινοτικών πόρων να συνοδεύεται από μεγαλύτερη διαφάνεια και υπευθυνότητα των δημοσίων λειτουργιών. Η άμεση ενεργοποίηση του Ειδικού Συντονιστικού Οργάνου Ελέγχου των προγραμμάτων με βάση το άρθρο 6 του ν.2187/94, που θα έπρεπε να είναι το πρώτο βήμα, ακόμα εκκρεμεί.

Και είναι ανάγκη να επισημάνουμε ότι το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο προετοιμάζεται από το 1992 και, όμως διόμισι χρόνια μετά την τυπική του έναρξη την 1-1-94, έχει καταστεί προφανές σε όλους, ότι παρουσιάζει σε όλους τους τομείς σοβαρά προβλήματα στην πορεία υλοποίησης.

Η συνεχής μετάθεση του χρόνου έναρξης του εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα, η έλλειψη αποφασιστικότητας για την υλοποίηση των απαιτούμενων τομών, με ιδιαίτερη έμφαση στη θέσπιση κανόνων διαφάνειας και μηχανισμού καταλογισμού ευθυνών, σε συνδυασμό με την αυστηρότερη πλέον εφαρμογή των κοινοτικών Κανονισμών, δημιουργεί εύλογες ανησυχίες για την αποτελεσματική υλοποίηση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παραγωγή και η αναπαραγωγή των παγίων κεφαλαίων της Χώρας απαιτεί δύο πράγματα: Αφενός μεν τη συνεχή αναδιάρθρωση και αναβάθμιση των τεχνοδομών του Κράτους, δηλαδή του επιπέδου και των δομών της Δημόσιας Διοίκησης. Και αφετέρου τη συνεχή προσαρμογή θεσμών και κινήτρων για την παραγωγική ανασυγκρότηση της κατασκευαστικής βιομηχανίας, ώστε, πέρα από την κάλυψη των αναγκών για τις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, να γίνει επαρκής και ανταγωνιστική για να καλύψει και ανάγκες του διεθνούς καταμερισμού.

Πρέπει να επισημάνω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ και η Νέα Δημοκρατία, ως κυβερνήσεις, καθ' όλη τη διάρκεια άσκησης της κυβερνητικής τους θητείας, την ανεπάρκεια και την ανικανότητα των πολιτικών τους να άρουν τις αδυναμίες του δημόσιου τομέα, διοίκησης-διαχείρισης των δημοσίων επενδύσεων, τις θεώρησαν ως αδυναμία και ανικανότητα των διευθυντών και των υπαλλήλων των δημοσίων υπηρεσιών και εμφανίσαν ως εκσυγχρονισμό την εκχώρηση των αρμοδιοτήτων της δημόσιας τεχνοδομής σε ξένους συμβούλους και διαχειριστές.

Εκσυγχρονισμός με αυτήν τη λογική της κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ και της Νέας Δημοκρατίας, είναι ο άκρατος φιλελευθερισμός, που εκχωρεί στις ανεξέλεγκτες δυνάμεις της οικονομίας τα κυριαρχικά δικαιώματα του Κράτους. Είναι μία διαδικασία που αποστερεί το Κράτος από τη δυνατότητα να αφομοιώνει τις σύγχρονες τεχνικές διοίκησης-διαχείρισης, αποστεώνει τις δημόσιες υπηρεσίες από ικανά στελέχη, που έτσι ωθούνται να προσληφθούν στον ιδιωτικό τομέα και μετατρέπεται μία διαδικασία ελέγχου της Διοίκησης και της αποτελεσματικότητας σε παιγνίδι οικονομικών δοσοληψιών.

Για το Συνασπισμό εκσυγχρονισμός είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων για να αποκτηθούν από τις διοικητικές δομές του Δημοσίου οι αναγκαίες γνώσεις και οι αναγκαίοι πόροι και μέσα, ώστε να διοικηθούν και να ελεγχθούν τέτοιας σημασίας και σπουδαιότητας έργα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ονομαστική σύγκλιση δεν είναι δυνατή χωρίς την πραγματική σύγκλιση. Η υποβάθμιση, αν όχι υποτίμηση των αναγκών ανάπτυξης, αλλά και των κοινωνικών αναγκών, υπονομεύει την ίδια την αποτελεσματικότητα της ασκουμένης οικονομικής πολιτικής. Δυστυχώς και για τη νέα Κυβέρνηση, αυτή η απλή αλήθεια, την ορθότητα της οποίας επιβεβαιώνουν οι εξελίξεις σε όλα τα μέτωπα, δεν έχει γίνει κατανοητή. Πρόκειται για ένα ακόμα δείγμα της ανακολουθίας και της διγλωσσίας με την οποία η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το πρόβλημα της σύγκλισης.

Έτσι, λόγου χάριν, την ανησυχία για την οικονομία, η οποία ήταν ένας από τους λόγους για τους οποίους ο κ. Σημίτης ζήτησε τη διενέργεια πρόωγων εκλογών και την κραυγαλέα για την ανηφικότητά της προεκλογική τακτική, "ούτε λιτότητα, ούτε παροχές", διαδέχθηκε η καλλιέργεια κλίματος

ευφορίας. Να θυμίσω την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού στην έκθεση Θεσσαλονίκης, ότι "όλοι ή τουλάχιστον οι σημαντικότεροι οικονομικοί δείκτες βαίνουν καλώς" -αυτό είπε και ο κ. Παπαντωνίου προ ολίγου-και ότι "τα πράγματα θα πάνε ακόμα καλύτερα για όλους εφόσον το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κερδίσει αυτοδύναμα τις πρόσφατες εκλογές και εφαρμόσει την διακηρυγμένη πολιτική του".

Η εικόνα της ελληνικής οικονομίας, όπως αυτή αποδίδεται από τη νέα Κυβέρνηση και από τον κύριο Πρωθυπουργό, αλλάζει και πάλι. Τα αδιέξοδά της κατακλύζουν τις σελίδες των εφημερίδων. Κυρίως, όμως, διαμορφώνουν σε ολόένα και πιο πολλούς ασφυξία και ανασφάλεια. Και αυτές οι κοινωνικές πιέσεις θα έχουν εκρηκτική έκφραση στις αμέσως επόμενες περιόδους, όταν οι κοινωνικές ανάγκες θα προσκρούσουν στην κυβερνητική πολιτική της κοινωνικής αναληψίας.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη να επισημανθεί ότι το πρόβλημα της σύγκλισης πρέπει να αντιμετωπιστεί τόσο με μέτρα διαχειριστικού χαρακτήρα άμεσου αποτελέσματος, όσο και με μέτρα μεταρρυθμιστικού χαρακτήρα, δηλαδή, μεγαλύτερης διάρκειας εφαρμογής, στα πλαίσια ενός συνολικού σχεδίου για την ανασυγκρότηση της οικονομίας.

Παρά τις αντίθετες εκλογικές διακηρύξεις, τόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και η Νέα Δημοκρατία προεκλογικά κατέθεσαν διάφορες προτάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων επιμέρους κοινωνικών ομάδων, ότι οποίες, όμως, προτάσεις δεν έπεισαν, ακριβώς γιατί αποτελούσαν αποσπασματική προσέγγιση.

Και αυτό, γιατί και τα δύο αυτά Κόμματα συμφωνούν στο γενικότερο πλαίσιο πολιτικής. Και ειδικότερα στην κοινωνική μονομέρεια της σφιχτής δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής, η οποία ασκείται τα τελευταία 10 περίπου χρόνια χωρίς οι θυσίες και οι πόροι να πινούν τόπο.

Οι προτεινόμενοι στόχοι μιας άλλης οικονομικής πολιτικής από το Συνασπισμό, είναι η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων και η αντιμετώπιση της ανεργίας και της φτώχειας, η ανατροπή της αναπτυξιακής άπνοιας και η βελτίωση των όρων ζωής, η προώθηση μιας βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης με σεβασμό στο περιβάλλον.

Ειδικότερα, τα μέτωπα τα οποία έχουν άμεση προτεραιότητα είναι η παραγωγική ανασυγκρότηση όλων των τομέων οικονομικής δραστηριότητας και του Δημοσίου βεβαίως, η δημοσιονομική εξυγίανση με τη φορολογική μεταρρύθμιση, η καταπολέμηση της φτώχειας μέσα από προσαρμοσμένη εισοδηματική πολιτική δικαιοσύνης, η καταπολέμηση της ανεργίας με προτεραιότητα τις ομάδες υψηλού ποσοστού ανεργίας, η προστασία του περιβάλλοντος με ταυτόχρονη αποκατάσταση των ζημιών -που αυτό ήδη έχει υποστεί, η πολιτική περιβάλλοντος και απασχόλησης, περιβάλλοντος και φορολογικής μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που μιλάμε, οι διαδικασίες της Διακυβερνητικής προχωρούν. Δυστυχώς, ο κύριος Πρωθυπουργός αναχώρησε προχθές για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο Δουβλίνο με αντικείμενο τη Διακυβερνητική, χωρίς να έχει γίνει καμιά αναφορά σε κάποιους μεγάλους στόχους που θα έπρεπε να επιδιώκει η Κυβέρνηση. Το ευρωπαϊκό προφίλ μιας Ελλάδας χωρίς διεκδικήσεις, χωρίς στόχους, πειθίνιας και υπάκουης, δεν κατοχυρώνει τα πραγματικά συμφέροντα της Χώρας. Η στάση παθητικής αναμονής αποτελεί σοβαρό πολιτικό και διαπραγματευτικό λάθος. Η Χώρα οφείλει να συμμετάσχει χωρίς σπασμωδικότητες, οικοδομώντας συμμαχίες, στην προσπάθεια να διαμορφωθεί μια εναλλακτική πολιτική για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, όπου η αναγκαία νομισματική ενοποίηση θα στηρίζεται σε μια πορεία πραγματικής οικονομικής σύγκλισης και θα στηρίζει τα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών.

Εμείς πιστεύουμε ότι χρειάζεται μια ενεργητική συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι ότι η Ελληνική Κυβέρνηση θα έπρεπε να έχει επεξεργασθεί τις κεντρικές της διεκδικήσεις και να τις έχει συζητήσει με όλα τα Κόμματα της Βουλής, για ένα εθνικό πλαίσιο διαπραγματεύσεων και για τη ριζική αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, για ένα πανευρωπαϊκό δημοψήφισμα, την ώρα που οι κοινωνικές αναστατώσεις

κατακλύζουν και ταλαιπωρούν όλες τις ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Οι στόχοι της Διακυβερνητικής απλώνονται σε όλο το φάσμα των κοινωνικών δραστηριοτήτων. Υπάρχουν, όμως, και συγκεκριμένα ζητήματα, που έχουν προτεραιότητα.

Στους στόχους για κοινή εξωτερική πολιτική να ενταχθεί η ασφάλεια των συνόρων, η ρήτρα της πολιτικής αλληλεγγύης, η άμυνα έξω από το ΝΑΤΟ σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει να προβληματίζει την Κυβέρνηση το γεγονός, ότι προσφάτως σε κοινοτικές διασκέψεις υπήρξε οπισθοδρόμηση σε σχέση με όσα είχαν διακηρυχθεί τον Ιούνιο και δεν επαναλήφθηκε η αναφορά του όρου "εξασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας", που αρχικά είχε γίνει ομόφωνα αποδεκτή.

Επιβάλλεται ακόμη, η μετάθεση της ημερομηνίας για το ενιαίο νόμισμα, η χαλάρωση των κριτηρίων, όπως έχει ζητήσει η ιταλική κυβέρνηση, η συμπλήρωσή τους με κοινωνικά κριτήρια -γιατί η Ελλάδα δεν πρέπει να αποδεχθεί τη γερμανική απαίτηση, ότι όλα τα συζητάμε εκτός από το πιο σημαντικό, την πορεία για το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, που απαιτεί να οδηγήσει την Ευρώπη σε ύφεση και κοινωνική έκρηξη.

Η προσθήκη, στη συνθήκη ειδικού κεφαλαίου για την απασχόληση, με στόχο την πλήρη απασχόληση, ώστε η Ευρώπη των 20 εκατομμυρίων ανέργων να βγει από τον εφιάλτη των κοινωνικών αποκλεισμών. Σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες πύκνωσαν οι φωνές που ζητούν εν όψει της Διακυβερνητικής αλλαγής και αναπροσαρμογής, τόσο στο χρονοδιάγραμμα, όσο και στα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ -ο κ. Παπαντωνίου είπε ότι έτσι, στο γνωστό σκοπό, με την ίδια λογική θα εξακολουθήσει η Κυβέρνηση την πολιτική της- Είναι αναγκαίο να γίνουν αυτές οι αλλαγές, για να αποφευχθεί η θεσμοποίηση του σκληρού πυρήνα και των πολλών ταχυτήτων, η περιθωριοποίηση των πιο αδύνατων οικονομικών και να ενισχυθεί η κοινωνική, δημοκρατική και οικολογική διάσταση στην πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι η ευρωπαϊκή ενοποίηση δεν μπορεί να βασίζεται ούτε αποκλειστικά ούτε κυρίως στην ενοποίηση των αγορών και των οικονομικών διαχειρίσεων.

Είναι στοιχεία ανεπαρκή. Είναι επιπλέον στοιχεία αποσταθεροποιητικά, με την έννοια ότι μία τέτοια ενοποίηση γεννά ανισότητες, κοινωνικές, περιφερειακές και εθνικές, που μπορούν να προκαλέσουν αναταραχές και εκρήξεις, που με τη σειρά τους υπονομεύουν την όποια προοπτική ουσιαστικής ενότητας.

Σημαντικές αλλαγές χρειάζονται επίσης, για την κάλυψη του ελλείμματος δημοκρατίας στο επίπεδο των θεσμών και των διαδικασιών λήψης αποφάσεων, αλλά και του ελλείμματος κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Πρέπει να εισαχθεί το λεγόμενο κοινωνικό κεφάλαιο στο κείμενο της Συνθήκης και η απασχόληση πρέπει να γίνει όρος ισότιμος με τη νομισματική και οικονομική ενοποίηση μέσα στη Συνθήκη. Παραπέρα, η πολιτική για την αύξηση της απασχόλησης πρέπει να προβλέπεται με όρους ουσιαστικούς, με κοινές πολιτικές και κοινή χρηματοδότηση, άσχετα από τη Συνθήκη και την αναθεώρησή της.

Πρέπει να προχωρήσουν αμέσως με κοινή χρηματοδότηση, τα έργα στο πλαίσιο των διευρωπαϊκών δικτύων, τα οποία, όμως, καθυστερούν, γιατί υπάρχει άρνηση των Υπουργών Οικονομικών να προχωρήσουν σε νέες δαπάνες. Και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και το έλλειμμα οικολογικής ευαισθησίας και εγρήγορης απαιτεί κάλυψη, γιατί εκφράζεται με μία ατελή και αποσπασματική οικολογική νομοθεσία, τόσο στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στο επίπεδο των κρατών-μελών, και με μία σημαντική απροθυμία ουσιαστικής εφαρμογής του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα ξέρει ότι τα επόμενα χρόνια θα κριθούν πάρα πολλά και κρίσιμα για τον πολιτικό της ρόλο, αλλά και για τη θέση της στο διεθνές περιβάλλον. Και γι' αυτό απαιτεί η ελληνική κοινωνία να σχεδιαστεί η στρατηγική της Χώρας. Στόχος είναι η ισχυροποίηση της παρουσίας μας στις θεσμικές και πολιτικές λειτουργίες των διεθνών οργανισμών και κυρίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανάδειξη της δυνατότητας της Ελλάδας να αναπτύξει πολι-

τικές σταθερότητας και συνεργασίας στην ευρύτερη περιφέρεια των Βαλκανίων, της Μεσογείου και των παραπέρα περιοχών. η συστηματική διεθνής παρουσία με πρωτοβουλίες και συμβολή για την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου, τη θεσμική και πολιτική αντιμετώπιση των κρίσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν ευθύνες για τη συρρίκνωση της θεσμικής σχέσης της Ελλάδας, του πολιτικού της ρόλου στο διεθνές περιβάλλον. Και οι ευθύνες αυτές πληρώνονται με ιστορικό κόστος, με διαρκές ιστορικό κόστος. Οι ευθύνες αυτές παραπέμπουν στο όλο θεσμικό και πολιτικό πρόβλημα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Οι λογικές της εξάρτησης και οι πρακτικές της διαθεσιμότητας, οι νοοτροπίες της κομματικής αντιπαράθεσης και οι μεθοδεύσεις της εσωτερικής πολιτικής εκμετάλλευσης, δυστυχώς, κυριαρχούν και οδηγούν διαρκώς σε λάθη, με αποτέλεσμα στην εξωτερική μας πολιτική να θεσμοποιούνται τα λάθη και να μην παράγεται εθνική στρατηγική.

Ο κύριος Πρωθυπουργός χθες δεν είπε τίποτε για την πορεία της ενδιάμεσης συμφωνίας με τα Σκόπια και τις θέσεις της Κυβέρνησής του. Με ποια πολιτική προσέρχεται εκεί; Αποδέχεται την εκδοχή αυτού του πολιτικού σουρεαλισμού, που αναφέρεται ως τριπλή ονομασία; Εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού, υποστηρίζουμε την ανάγκη αναζήτησης αμοιβαίως αποδεκτής σύνθετης ονομασίας.

Δεν είπε τίποτε για τις υπαρκτές εν ενεργεία πρωτοβουλίες των Η.Π.Α. στον τομέα των σχέσεων Ελλάδας - Τουρκίας, τις οποίες μονομερώς και επιμονώς οι Η.Π.Α. αποκαλούν "προβλήματα του Αιγαίου".

Επίσης, δεν είπε τίποτε για την κρίσιμη φάση του Κυπριακού και τις συγκεκριμένες προτάσεις των Η.Π.Α., που αρέσκονται πλέον, κάτω από τον περιεκτικό όρο "προβλήματα του Αιγαίου", να υποδηλώνουν πολιτικές επιδιώξεις λύσης "πακέτου".

Και μετά τις προγραμματικές δηλώσεις υπάρχει πλήρης άγνοια, ακόμη και σε επίπεδο απλής ενημέρωσης. Και μετά τις προγραμματικές δηλώσεις είναι φανερό ότι η Κυβερνητική Πλειοψηφία δεν έχει ενιαία άποψη για την πολιτική που θα πρέπει να ακολουθηθεί σε αυτά τα κρίσιμα θέματα.

Το διπλό αυτό θεσμικό και πολιτικό έλλειμμα δεν καλύπτεται εκ των όντων. Οδηγεί σε τετελεσμένα. Είναι ανάγκη να υπάρξει εγκαίρως ενημέρωση και επεξεργασία στρατηγικής για δέσμη πρωτοβουλιών. Δεν εξασφαλίζεται έτσι ο στρατηγικός στόχος της Χώρας, που είναι η ισχυροποίηση του πολιτικού ρόλου και της θεσμικής παρουσίας, η ανάπτυξη των περιφερειακών πρωτοβουλιών, η επίλυση και η προώθηση της διεθνούς παρουσίας για την εξασφάλιση στηριγμάτων.

Τέλος, θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμενος στα προβλήματα με την Τουρκία, να επισημάνω την άμεση προτεραιότητα αυτού του σχεδιασμού. Δε λύνονται αυτά τα προβλήματα στο επίπεδο των στρατιωτικών συσχετισμών και αναμετρήσεων. Αμερικανοί και Ευρωπαίοι δίνουν προτεραιότητα στα οικονομικά τους συμφέροντα και στα στρατηγικά μεγέθη της Τουρκίας. Με ποια στρατηγική η Ελλάδα μπορεί να επηρεάσει και να αλλάξει αυτήν τη σημερινή μονομέρεια;

Αυτό είναι το ζητούμενο. Η πολιτική άμυνας δεν είναι υπόθεση αποσπασματικών εξαγγελιών και ευκαιριακών ανακοινώσεων. Η πολιτική άμυνας είναι οργανικό τμήμα μιας εθνικής στρατηγικής. Όταν εμείς λέμε εθνική στρατηγική, σημαίνει δύο πράγματα: Πλαίσιο διπλωματικών και πολιτικών πρωτοβουλιών με επεξεργασία συγκεκριμένων επιδιώξεων για την υλοποίησή τους και πολιτική άμυνας η οποία υπηρετεί τους αντίστοιχους στόχους.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι η έμφαση πρέπει να δοθεί στους διπλωματικούς και πολιτικούς χειρισμούς. Η πολιτική άμυνας να είναι ενταγμένη σ' αυτήν την εθνική στρατηγική. Τα προγράμματα των υπερεξοπλισμών που εξαγγέλλονται, είναι βέβαιο ότι οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο έντασης και κλιμάκωσης, σε ένα φαύλο κύκλο διασπάθισης του δημοσίου χρήματος προς όφελος των διαδικασιών εμπορίας οπλικών συστημάτων, οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο πολιτικής δημαγωγίας στο εσωτερικό της Χώρας.

Γ' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας βρίσκουν αντίθετους οι διαδικασίες και οι πρακτικές με τις οποίες κατά καιρούς η Κυβέρνηση εξαγγέλει, είτε τις απόψεις της για ενιαία αμυντικά δόγματα είτε τις αποσπασματικές της αποφάσεις για υπερεξοπλιστικά προγράμματα μμούθ της τάξεως των τρισεκατομμυρίων, χωρίς να λείι από πού βρίσκονται τα χρήματα και ποιος τα πληρώνει. Κυρίως δε, ποιες οι επιπτώσεις αυτών των εξοπλιστικών προγραμμάτων στο επίπεδο ζωής της ελληνικής κοινωνίας και στις δημοσιονομικές επιβαρύνσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω με μια τελευταία επισήμανση. Έψαχνα απεγνωσμένα στις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού να βρω κάτι συγκεκριμένο για τα μεγάλα προβλήματα των νέων, των γυναικών, των αγροτών, των μισθωτών, των συνταξιούχων, των μικρομεσαίων, δηλαδή κάποιες συγκεκριμένες και υπεύθυνες ρυθμίσεις για τις πολιτικές στην Υγεία, την Παιδεία, την ασφάλιση, τον Πολιτισμό και το περιβάλλον, τον Τουρισμό, τη βιομηχανία, την αγροτική οικονομία, για τους κτηνοτρόφους, για τους καπνοπαραγωγούς. Απουσιάζουν οι συγκροτημένες πολιτικές για τη νεολαία, για την ισότητα, για τα δικαιώματα, για τις λειτουργίες της κοινωνικής ευθύνης του Κράτους, για την περιβαλλοντική στρατηγική, όπως αυτή προκύπτει και επιβάλλεται από τις κυβερνητικές επιλογές που προωθούνται στον τομέα των έργων, της ενέργειας, της διαχείρισης των φυσικών πόρων, της οικονομικής ανάπτυξης.

Στην αρχή υπέθεσα ότι όλα αυτά θα περιλαμβάνονται στον έκτο άξονα των κυβερνητικών παρεμβάσεων που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός και αναφέρει στο κείμενό του. Δεν εξεφώνησε, όμως, ούτε συνέγραψε στο κείμενο των προγραμματικών δηλώσεων έκτο άξονα κυβερνητικών παρεμβάσεων. Μίλησε για έξη άξονες, αναφέρθηκε σε πέντε. Ένα ακόμα δείγμα προχειρότητας των προγραμματικών. Εγώ πιστεύω ότι τελικά αυτός ο αφανής έκτος άξονας είναι αυτός των πραγματικών πολιτικών που έχει αποφασίσει η Κυβέρνηση να βάλει σε εφαρμογή. Αυτά που αναφέρονται στις προγραμματικές δηλώσεις είναι προκάλλυμμα, γιατί η Κυβέρνηση δε λείι την αλήθεια για τα μέτρα που πρόκειται να πάρει αμέσως και ιδίως μετά τον Προϋπολογισμό. Πρόσθετοι πόροι ζητούν κάλυψη, καθώς επίσης και ελλείμματα του προϋπολογισμού του 1996 ζητούν κάλυψη. Εγκληματική καθυστέρηση στην απορροφητικότητα ζητά συγκάλυψη. Εκρηκτικές κοινωνικές ανάγκες οδηγούνται στην ανάληψη αντιμετώπιση. Να γιατί θα είχε αποκαλυπτική αξία να είχε κατατεθεί ο Προϋπολογισμός. Διαιωνίζεται έτσι ένα ακόμα σύνδρομο της πολιτικής μας ζωής. Η ανακολουθία και ασυνέπεια από τους ίδιους φορείς, ανάλογα σε ποια θέση βρίσκονται ή σε ποιο επίπεδο μιλάνε, κοστίζει στην πολιτική αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα.

Ο Συνασπισμός διαφωνεί και γι' αυτό θα καταψηφίσει.

Είπε ο κ. Σημίτης, ότι "πολλοί κύκλοι χαμένων ευκαιριών άνοιξαν και έκλεισαν στο παρελθόν". Επιτρέψτε μου να τελειώσω με μια παρατήρηση.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δε χάθηκαν οι ευκαιρίες από μόνες τους, ούτε οι κύκλοι των ιστορικών περιόδων οδηγήθηκαν στη μη ολοκλήρωσή τους από κάποιον αυτόματο πιλότο. Το πρόβλημα δεν είναι ότι άνοιξαν και έκλεισαν πολλοί κύκλοι χαμένων ευκαιριών. Το δραματικό και τραυματικό γεγονός είναι ότι διαρκώς ανοίγουν και ποτέ δεν κλείνουν αυτοί οι κύκλοι. Γι' αυτό η Ελλάδα στο ιστορικό όριο του 2000 καλείται να ζήσει ταυτόχρονα διάφορους ιστορικούς ρόλους, που ούτε έζησε ούτε αξιοποίησε ή ολοκλήρωσε στην ώρα τους με το σωστό τρόπο. Για να βγει κάποτε η Χώρα, η κοινωνία, ο Λαός, από το φαύλο κύκλο της παρακμής, της αποτυχίας, της καθυστέρησης, της απόκλισης, της δημαγωγίας και των συντηρητικών επιλογών. Χρειάζονται αυτές οι ριζικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα και στους συσχετισμούς του, στο σύστημα διακυβέρνησης και τις πολιτικές του.

Αυτές τις αλλαγές δεν τις τολμάει η Κυβέρνηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ησυχία, κύριοι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνα-

σπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Ο Συνασπισμός θα αγωνιστεί γι' αυτές τις αλλαγές, μέσα και έξω από τη Βουλή με όλες του τις δυνάμεις. Σας ευχαριστώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Οι Βουλευτές, επτά λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό αποφάσισε ομόφωνα το Σώμα και ο Κανονισμός επ' αυτού....

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αλλά η παράκληση ήταν για όλους, όχι μόνο για μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Ο καθένας ασκεί τα δικαιώματά του και κρίνεται για το πώς τα ασκεί.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Για όλους, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ!

Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτρης Τσοβόλας έχει το λόγο.

Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Περίπου μία ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μία ώρα.

Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με, εύλογη, ιδιαίτερη συγκίνηση, αλλά και με αίσθημα βαριάς ευθύνης απέναντι στον Ελληνικό Λαό που μας τίμησε με την παρουσία του, σήμερα καταθέτουμε στη Βουλή των Ελλήνων υπεύθυνα και σοβαρά τις πολιτικές μας θέσεις. Και είναι φυσικό σε μένα προσωπικά να υπάρχει ιδιαίτερη συγκίνηση, γιατί έρχομαι στη Βουλή μετά από πέντε χρόνια, με το γνωστό, στον Ελληνικό Λαό, τρόπο βίαιης και αντιδημοκρατικής εξόδου μου απ' αυτή.

Το θέμα σήμερα είναι οι προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, που αντανακλούν, όπως είναι αυτονόητο, την πολιτική φιλοσοφία της, γνωστή σε μας άλλωστε από την πρακτική των τελευταίων ετών.

Θα ήταν παράδοξο να περιμένει κανείς κάτι άλλο, όπως παράδοξο θα ήταν να μη διαφωνούμε ριζικά με μία τέτοια ουσιαστικά συντηρητική και αντιλαϊκή πολιτική. Σημαντικό, όμως, είναι να γίνει σαφής η ποιότητα της διαφωνίας μας. Γι' αυτό παραθέτουμε τις παρακάτω σκέψεις.

Και εδώ θα ήθελα να επισημάνω ότι είναι φυσικό ένα Κόμμα, που έρχεται για πρώτη φορά στη Βουλή, που θέλει με σοβαρότητα και υπευθυνότητα να ανταποκριθεί στην κρίσιμότητα των στιγμών, να απαιτεί κάποιο ικανό χρόνο, για να αναπτύξει τις ολοκληρωμένες θέσεις του, προκειμένου πράγματι να εκπληθούν, να αξιολογηθούν από τη Βουλή και από τον Ελληνικό Λαό.

Σημαντικό είναι να γίνει σαφής, όπως είπα πριν, η ποιότητα της διαφωνίας μας. Γι' αυτό, θα πούμε ότι υπάρχουν δύο τρόποι διαφωνίας σε πολιτικές θέσεις. Ανάλογα προκύπτει και το πολιτικό στίγμα, η πολιτική βάση της διαφωνίας του κάθε Κόμματος.

Ο ένας τρόπος διαφωνίας είναι ο διορθωτικός, όπως θα τον ονομάζαμε εμείς, ή ο εποικοδομητικός, όπως θα τον ονόμαζαν οι εκφραστές της κυβερνητικής πολιτικής, που δε στεγάζονται μόνο στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άλλωστε αυτό ανέφερε και σήμερα, απαντώντας στον κ. Έβερετ, ο κύριος Πρωθυπουργός.

Σ' αυτήν την περίπτωση, τη διορθωτική ή την εποικοδομητική, συμφωνείς επί της ουσίας και διαφωνείς στα δευτερεύοντα, στα επιμέρους, για τα οποία προτείνεις τις κατάλληλες λύσεις, κατά την άποψη του Κόμματός σου. Διορθώνεις, δηλαδή, με άλλα λόγια, κάτι που θεωρείς κατ' αρχήν ορθό. Αυτής της ποιότητας είναι η αντιπαράθεση που γίνεται σήμερα και μέσα στη Βουλή με τα περισσότερα Κόμματα -τα ακούσαμε- και μεταξύ γενικά συντηρητικών και κατά τον τίτλο μόνο προοδευτικών Κομμάτων και στην Ευρώπη. Μάλιστα, μερικές φορές, Κόμματα φερόμενα σαν προοδευτικά, υπερφαλαγγίζουν τα συντηρητικά, σε αντιδραστικές για τα λαϊκά συμφέροντα λύσεις πάντα στο όνομα, δήθεν, του εκσυγχρονισμού και της δήθεν προόδου.

Αυτή είναι και η περίπτωση των σημερινών προγραμματικών

δηλώσεων του κυρίου Πρωθυπουργού και ειλικρινά διερωτώμαι: Τι δε θα προσυπέγραφε στην ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού ένας πολύ συντηρητικός ευρωπαίος ηγέτης;

Αν εφαρμόζουμε, λοιπόν, το διορθωτικό τρόπο αντιπαράθεσης, τούτο θα σήμαινε ότι θα προτεيناμε κάποια παραλλαγή μιας φιλελεύθερης πολιτικής, αφού σ' αυτήν την ιδεολογική βάση κινείται η πρωθυπουργική ομιλία και οι προγραμματικές δηλώσεις και όχι μόνο της Κυβέρνησης.

Άλλωστε τις τελευταίες μέρες ακούμε πολλά και τα ακούσαμε και χθες, για αύξηση της φορολογίας, για συνέχιση των περιοριστικών εισοδηματικών πολιτικών και για περιορισμό του Κράτους πρόνοιας. Αυτό βέβαια δεν είναι στις προθέσεις μας. Να κάνουμε δηλαδή, διορθωτική ή εποικοδομητική, υπ' αυτήν την έννοια, πολιτική. Θα μπορούσε σ' αυτήν την περίπτωση να υπάρχει και ένταση κατά την αντιπαράθεση των απόψεων, δίδοντας σε κάποιους παρατηρητές την απλή, ψεύτικη εντύπωση της δήθεν διαφοράς.

Ο άλλος τρόπος διαφωνίας είναι ο συστηματικός, όπως τον ονομάζουμε εμείς. Αυτόν θα ακολουθήσουμε σήμερα στην αντιπαράθεσή μας με τις κυβερνητικές προγραμματικές δηλώσεις, αλλά και με τις ομιλίες τόσο της Νέας Δημοκρατίας, όσο και του Προέδρου του Συνασπισμού.

Προτείνεις, δηλαδή -με αυτό το δικό μας σύστημα- ένα άλλο σύστημα ιδεών, αξιών και μέτρων άσκησης πολιτικής, για τον πολύ απλό λόγο, γιατί διαφωνείς με το πρότυπο κοινωνικής οργάνωσης στο οποίο σε οδηγούν αυτές οι πολιτικές που προανέφερα. Έτσι η πολιτική διαφωνία παύει να είναι στείρα, μίζερη και άχαρη. Στην περίπτωση, όμως, των σημερινών προγραμματικών δηλώσεων, η διαφωνία δεν οφείλεται μόνο σε λόγους αρχής, αλλά και στο γεγονός ότι θεωρούμε την κυβερνητική πολιτική αδιέξοδη σε ό,τι αφορά την κοινωνία και την οικονομία, καθώς και επικίνδυνη για τη Δημοκρατία και τα εθνικά μας συμφέροντα.

Εμείς, όπως προανέφερα, επιλέξαμε το συστηματικό τρόπο αντιπαράθεσης και αντιπολίτευσης. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος της ίδρυσης του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος, του ΔΗ.Κ.Κ., επειδή πιστεύουμε ότι έχουμε να πούμε κάτι διαφορετικό από αυτά που ακούσαμε χθες και σήμερα, αλλά και από αυτά που ζήσαμε και έζησε ο Ελληνικός Λαός τα τελευταία επτά χρόνια, να εκφράσουμε έτσι τις κοινωνικές δυνάμεις που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτό το είδος του δήθεν εκσυγχρονισμού, στη νέα βαρβαρότητα και στην κοινωνική αδικία. Αυτήν τη βαρβαρότητα που -κατά την άποψή μας- είναι αναγκαία προετοιμασία, το προοίμιο της μεταβιομηχανικής εποχής, όπως το διεθνές σύστημα τη σχεδιάζει.

Η οικονομία για το ΔΗ.Κ.Κ. είναι πολιτική οικονομία. Πιστεύουμε, δηλαδή, αλλά και διεκδικούμε ασυμβίβαστα τη δυνατότητα πολιτικών επιλογών και στον τομέα της οικονομίας. Δεν πιστεύουμε, με άλλα λόγια στη μονοδιάστατη και μονοσήμαντη οικονομία, στη μη αλήθεια, όπως αυτή θα αποκαλύπτεται από τη θέληση των ανεξέλεγκτων γραφειοκρατών των Βρυξελλών. Και δεν αποδεχόμαστε να γίνεται η Χώρα μας νευρόσπαστο στα χέρια του τυχόντος τηματάρχη της Κομισιόν, ή να αντιμετωπίζεται η Χώρα μας σαν μακρινή και ιδιόρρυθμη νομαρχία, όπως θέλησε να την παρουσιάσει και χθες με τις αναφορές που έκανε στις προγραμματικές δηλώσεις ο κύριος Πρωθυπουργός.

Δεν πιστεύουμε στην αυτονόμηση της οικονομικής πολιτικής από την ανάπτυξη και τον άνθρωπο. Γι' αυτό δε στέργουμε στη λαγνεία των δεικτών της οικονομίας που εξαθλιώνει τους ανθρώπους και τους εξαθλίωσε τα τελευταία επτά χρόνια που ακολουθήθηκε αυτή η αντίληψη και μέσα στην ενωμένη Ευρώπη.

Ένα μόνο ρόλο έχει η οικονομική πολιτική και από αυτόν κρίνεται. Να είναι εργαλείο της ανάπτυξης, για την ακρίβεια να είναι ένα από τα εργαλεία της και να υπηρετεί τον άνθρωπο και μόνο τον άνθρωπο.

Όταν δεν υπάρχει ανάπτυξη και κοινωνική προστασία, τότε και η οικονομική πολιτική έχει αποτύχει. Αυτή, δυστυχώς, είναι η περίπτωση στη και της Ελλάδας και φταίει γι' αυτό η κυβερνητική νεοφιλελεύθερη πολιτική των τελευταίων επτά ετών.

Κατά την άποψή μας, η σύγχρονη ιδεολογική πρόταση του κεφαλαίου, που ονομάζεται νεοφιλελευθερισμός, με κεντρικά σημεία της τη δήθεν απελευθέρωση της κοινωνίας από το κράτος και την ενίσχυση της εγωιστικής ελευθερίας του ατόμου σε βάρος του συνόλου, πνέει τα λοίσθια στη συνείδηση των πολιτών, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και διεθνώς.

Αυτό συνέβη, γιατί η επικράτησή του είχε ως στόχο και αποτέλεσμα την ενίσχυση των μηχανισμών του αυταρχικού αστικού κράτους και την κατάργηση του κράτους πρόνοιας και του κράτους δικαίου, με την αμφισβήτηση ακόμη και των πλέον βασικών πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Απευθυνόμαστε, λοιπόν, στους μη προνομιούχους, που σήμερα είναι όσοι δεν μπορούν ν' αντέξουν στον τύπο της μεταβιομηχανικής εποχής, που το διεθνές κεφάλαιο τον μεθοδεύει και τον οδηγεί. Αυτή η αντίληψη δίνει το εύρος και των κοινωνικών συμμαχιών, αλλά και τις δυνατές συμμαχίες σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, κατά τις θέσεις του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος. Είναι η συσπείρωση και αντίσταση των πολλών μικρών μεγεθών απέναντι στους λίγους κολοσσούς. Είναι η αντίσταση, με άλλα λόγια, του μικρού μεγέθους ενάντια στον γιγαντισμό.

Η πολιτική αυτή, προωθούμενη με συνέπεια μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα αποβλέπει όχι στη διάλυσή της -και το ΔΗ.Κ.ΚΙ. έχει ευρωπαϊκό προσανατολισμό- όπως μπορεί να συμβεί λόγω της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά στη δημιουργία της Ευρώπης των Εθνών από τον Ατλαντικό έως τα Ουράλια. Αυτή η Ευρώπη θα είναι η Ευρώπη των δυνάμεων, της παραγωγής και της εργασίας.

Αν αυτή η μάχη χαθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε θα χαθεί και η μάχη για την πραγματικά ενωμένη Ευρώπη των λαών, που πρέπει να λειτουργεί στον άξονα της αλληλεγγύης των κρατών και των λαών. Αυτό που θα τη διαδεχθεί, θα είναι τότε η Ευρώπη των πολυεθνικών εταιρειών, των σφαιρών επιρροής, αλλά και των πολέμων, που είναι μοιραίο επακόλουθο. Από τα παραπάνω, είναι φανερό ότι δόθηκε το ιδεολογικό και πολιτικό μας στίγμα.

Ο συστηματικός τρόπος αντιπαράθεσης προϋποθέτει να ερμηνεύσουμε τον κόσμο γύρω μας, τη νέα τάξη πραγμάτων, που εμείς την ονομάζουμε "νέα αταξία πραγμάτων", που προέκυψε μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Μόνο έτσι μπορούμε πραγματικά να μιλήσουμε για εθνική στρατηγική στην οικονομία, σε όλους τους τομείς, γιατί η Ελλάδα δεν είναι ξεχωριστή, αλλά παρακολουθεί αναγκαστικά τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Στη συνέχεια, λοιπόν, αφού ερμηνεύσουμε τον κόσμο γύρω μας και τη νέα τάξη πραγμάτων, να χαράξουμε εθνική στρατηγική και μέσα από ένα πρόγραμμα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, να αποφασίσουμε και να εφαρμόσουμε τα αναγκαία μέτρα και τις πολιτικές, που θα τα συνοδεύουν. Αυτό κάνει ένα σύγχρονο πραγματικά, αλλά και ένα πατριωτικό και προοδευτικό κίνημα σήμερα στις κρίσιμες στιγμές.

Ποιος είναι ο κόσμος γύρω μας; Ποια είναι η νέα τάξη πραγμάτων; Αν θα έπρεπε να δώσουμε ένα γενικό τίτλο για να περιγράψουμε αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, ο πιο ακριβής κατά την άποψή μας τίτλος θα ήταν "πορεία μετάβασης στη μεταβιομηχανική εποχή". Στη νέα μεταβιομηχανική εποχή, στην ουσία επιχειρείται να διευθύνεται ο κόσμος από τους οικονομικά ισχυρούς του πλανήτη και αποκλειστικά προς το συμφέρον τους.

Η διακυβέρνηση θα περνά όλο και περισσότερο στα χέρια των τεράστιων ιδιωτικών οργανισμών και των τοπικών σε κάθε χώρα αντιπροσώπων τους, που ελέγχονται και κατευθύνονται απ'αυτούς τους μεγάλους ιδιωτικούς διεθνείς οργανισμούς. Η συγκέντρωση ισχύος σε ελάχιστα χέρια απαιτεί ισχυρές κυβερνήσεις, που θα προστατεύουν και θα προωθούν τα συμφέροντα του πολυεθνικού κεφαλαίου με κάθε τρόπο.

Η δυνατότητα μεταφοράς της παραγωγής σε περιοχές όπου η κρατική καταπίεση είναι μεγάλη και το κόστος παραγωγής χαμηλό, είναι το όπλο της κυρίαρχης τάξης διεθνώς ενάντια

στους "καλομαθημένους" Ευρωπαίους εργαζόμενους, που είχαν καταφέρει να αποκτήσουν ορισμένα δικαιώματα μετά από αιματηρούς αγώνες.

Οι εργαζόμενοι στη GOOD YEAR και οι Βουλευτές ακριβώς ξέρουν ότι γι'αυτό το λόγο πάει να μεταφέρει το εργοστάσιο σε άλλη χώρα της Ανατολικής Ευρώπης. Στην πράξη οδηγούμαστε σε μία διεθνή κοινωνία πάνω στα πρότυπα του τρίτου κόσμου, με νησίδες αφθονίας και προκλητικής πολυτέλειας για τους λίγους, τους οικονομικά ισχυρούς μέσα σε ωκεανούς απέραντης δυστυχίας και μιζέριας για τους πολλούς στον πλανήτη και με ελέγχους ολοκληρωτικού χαρακτήρα διεθνώς και τοπικά. Η πορεία προς την εποχή αυτή της επανάστασης της πληροφορικής και των νέων τεχνολογιών καθοδηγείται, όπως είναι γνωστό -και ας μην το αναφέρουν κάποιοι- από τη μόνη υπερδύναμη που υπάρχει σήμερα τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και προβλέπει ρόλους και διαχείριση πόρων σε παγκόσμιο επίπεδο. Όλα αυτά με την προϋπόθεση ότι δεν θα αμφισβητείται ποτέ η ηγεμονία αυτής της υπερδύναμης.

Σε αδρές γραμμές η πορεία αυτή διεθνώς είναι η ακόλουθη, κατά την εκτίμηση του ΔΗ.Κ.ΚΙ.:

- Πρώτον, παγκοσμιοποίηση της οικονομικής ζωής με κατάργηση των συνόρων και κάθε εθνικής προτεραιότητας και αποκλειστικότητας. Μόνο κριτήριο ο ελεύθερος ανταγωνισμός και το κέρδος που είναι προφανές που οδηγεί, όταν από την άλλη πλευρά βρίσκεται ένας κολοσσός, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η συμφωνία GATT είναι το θεσμικό υπόβαθρο αυτής της επιλογής για να επιβάλλονται οι οικονομικοί όροι στη διεθνή αγορά.

- Δεύτερον, ενεργοποίηση ελεγχόμενων διεθνών οργανισμών και μηχανισμών, όπως Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, ΝΑΤΟ, Ενωμένη Ευρώπη, όπως λειτουργεί σήμερα και όχι όπως θα έπρεπε να λειτουργεί, ΔΑΣΕ, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κ.λπ., οι οποίοι θα εφαρμόζουν κατ' επιλογή το Διεθνές Δίκαιο, ώστε να ανακαλούνται στην τάξη τα Έθνη που δυστροπούν και αντιτίθενται στα εθνικά συμφέροντα των μεγάλων της Δύσης και στα οικονομικά συμφέροντα των πολυεθνικών συγκροτημάτων. Και εμείς έχουμε παραδείγματα ως ελληνισμός.

- Τρίτον, αν παρ' όλα τα παραπάνω δεν υπάρχει αποτέλεσμα, τότε οι παγκόσμιοι αυτοί οργανισμοί θα παρακαλούν τις Ηνωμένες Πολιτείες να διαθέσουν τη στρατιωτική τους ισχύ που θα επιβάλει δυναμικά πια τις αποφάσεις: Περσικός Κόλπος και αλλού. Η Κύπρος, η Γιουγκοσλαβία, ο Περσικός Κόλπος που το ανέφερα, η γενοκτονία των Κούρδων, η στήριξη των τουρκικών διεκδικήσεων στο Αιγαίο εναντίον της Ελλάδος, η παραβίαση της ερηνευτικής συμφωνίας πρόσφατα στη Μέση Ανατολή είναι ορισμένα παραδείγματα εφαρμογής των παραπάνω και επιβεβαίωσης της ορθότητας των παραπάνω εκτιμήσεων.

- Τέταρτον, στις μεσαίες δυνάμεις, όπως η Ιαπωνία και η Γερμανία δίνονται σαν κίνητρα ιδιαίτεροι ρόλοι, ώστε να υπάρξει η αναγκαία συναίνεσή τους προς αποφυγή επικίνδυνων περιφερειακών συγκρούσεων. Άγνωστο παραμένει βέβαια αν θα γίνουν αποδεκτοί από τους ενδιαφερόμενους οι ρόλοι αυτοί. Η κρίση στα Βαλκάνια ερμηνεύεται σε σημαντικό βαθμό από αυτήν την ασάφεια της αποδοχής ή μη των ρόλων από τις περιφερειακές δυνάμεις. Ακόμη ιδιαίτεροι, ελάχιστοι όμως, περιφερειακοί ρόλοι δίνονται και σε μικρότερες δυνάμεις των οποίων ικανοποιούνται οι φιλοδοξίες αναγόρευσής τους σε βιομηχανική, οικονομική δύναμη π.χ. οι χώρες της Ασίας, όπως Νότια Κορέα, Σιγκαπούρη, Ταϊβάν και άλλες.

Ακόμα επιφυλάσσεται και ρόλος περιφερειακής, μεγάλης δυνάμεις σε άλλες χώρες, όπως π.χ. στην Τουρκία.

Όλα τα παραπάνω στην προσπάθεια οικειοθελούς ένταξης στο γενικότερο διεθνή σχεδιασμό, που θα προβλέπει, όμως, ηγεμονικό ρόλο στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Πέμπτο. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα έχουν στη νέα τάξη ρόλο επιτηρητού, θεματοφύλακα, ταμία, κάτοχου του μονοπωλίου της υψηλής τεχνολογίας, διαχειριστή των ενεργειών-

κών πόρων και αρμόδιου για την καταστολή των ταραξιών.

Έκτο. Στο οικονομικό επίπεδο η συνένωση κεφαλαίων και εταιρειών, με την απορρόφηση του κάθε φορά μικρότερου, θα εξασφαλίζει τα κέρδη σε παγκόσμιο επίπεδο, με την εξαφάνιση του ανταγωνισμού και αυτό σε δόξα του νεοφιλελευθερισμού και του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Έβδομο. Για την απρόσκοπτη εφαρμογή των παραπάνω επιβάλλεται η εισαγωγή ιδεολογικού περιτυλίγματος που να υπερφαλαγγίζει την έννοια του Έθνους και του εθνικού συμφέροντος, με την εισαγωγή πανανθρώπινων δήθεν αξιών, όπως π.χ. τα δικαιώματα του ανθρώπου. Άλλο ζήτημα τώρα είναι το πότε αυτά θα εφαρμόζονται. Τα παραδείγματα του Ελληνισμού της Κύπρου, της Αλβανίας, της Τουρκίας και των Κούρδων είναι κλασσικά.

Τέλος, τα διεθνή και άλλα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αναλαμβάνουν την εκλαίκευση των παραπάνω και την κατασκευοφάντηση κάθε λαού, κάθε ηγέτη πολιτικού που αντιστέκεται σ' αυτήν τη λογική του συστήματος.

Η πορεία αυτή όμως, δεν είναι απρόσκοπτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί υπάρχουν αντιστάσεις ακόμη και από εκείνους που αναλαμβάνουν διακεκριμένους ρόλους, όπως η Γερμανία, ή η Ιαπωνία που δεν μπορούν να παραβλέψουν εθνικές προτεραιότητες και διεκδικήσεις.

Πέραν, όμως, από αυτά υπάρχει και το ιστορικό, φιλοσοφικό θα λέγαμε ερώτημα, αν η έννοια του Έθνους και του Εθνικού Κράτους έχει ιστορικά ξεπεραστεί ή αν πολιτισμικά χάρσματα, όπως συμβαίνει με το Ισλάμ για παράδειγμα, μπορούν να παρακαμφθούν και αν μ' αυτήν την έννοια μπορεί να επιτευχθεί το τέλος της ιστορίας.

Η απάντηση η δική μας είναι ένα μεγάλο "όχι". Και αυτό, όχι μόνο γιατί δεν επιθυμούμε μια τέτοια εξέλιξη που εξουθενώνει μικρούς λαούς σαν τον δικό μας και εξαθλιώνει τους ανθρώπους και υποσκάπτει τη Δημοκρατία, αλλά και γιατί τη θεωρούμε και ουτοπική, προϊόν αλαζονείας που είχαν όλες οι αυτοκρατορίες στην ιστορία, να συνενώσουν δηλαδή τον κόσμο κάτω από τη δική τους ηγεμονία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ).

Συνθήκη του Μάαστριχτ και πολιτική ερμηνεία της κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. Στην ουσία πρόκειται για την προσπάθεια των ισχυρών της Ευρώπης, του λεγόμενου διευθυντηρίου, αλλά κυρίως της Γερμανίας να συμπορευθούν με τη νέα πράξη πραγμάτων, όπως αυτή περιγράφτηκε παραπάνω. Στο χώρο δηλαδή που ασκεί η Γερμανία οικονομική ηγεμονία προσπαθεί να επιβάλει τους όρους, που προσπαθούν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να επιβάλουν παγκόσμια, μια και στην Ευρώπη διατηρεί η Γερμανία την οικονομική υπεροχή.

Αν επιτύχει το εγχείρημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ηγηθεί του Ευρωπαϊκού χώρου ενοποιημένου πια οικονομικά η Γερμανία και θα μπορεί να διαπραγματευθεί αποτελεσματικότερα γι' αυτή με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, μερίδιο στην παγκόσμια ηγεμονία και στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας.

Αν όμως αστοχίσει από οποιονδήποτε λόγο, π.χ. από οικονομική αναστάτωση, αντιθέσεις άλλων ευρωπαϊκών χωρών και κυρίως της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας, ή από έξαρση εθνικισμών που παρατηρούνται τώρα τελευταία, τότε θα προσπαθήσει να εξασφαλίσει πιο περιορισμένη σφαίρα επιρροής και περιορισμένο μερίδιο στο διεθνή καταμερισμό εργασίας.

Τα εθνικά κράτη στην Ευρώπη αποκτούν τότε άλλο βάρος και σημασία. Ποιος είναι ο ρόλος της Τουρκίας μέσα σε αυτό το πλαίσιο; Είναι σαφές ότι η Τουρκία διεκδικεί ρόλο περιφερειακής μεγάλης δύναμης και υπερδύναμη ενδεχομένως προβληματίζεται σοβαρά να της τον αναθέσει και παραχωρήσει. Γιατί ειδική ανάθεση αυτού του ρόλου στην Τουρκία θα σήμαινε σοβαρότατη απειλή συρρίκνωσης του εθνικού μας χώρου. Πράγματι η ανταμοιβή της Τουρκίας δεν μπορεί να γίνει με διεύρυνση του οικονομικού της ρόλου, επειδή η καθυστερημένη τουρκική οικονομική και κοινωνική δομή δεν μπορεί να αναλάβει ένα τέτοιο ρόλο. Θα γίνει συνεπώς, κατά την άποψή μας, με εδαφικές προσαρμογές ή

με φιλανδοποίηση γειτονικών της χωρών σε σχέση με την Τουρκία.

Η Τουρκία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μας, δίνει εξετάσεις μπροστά στην υπερδύναμη στον Καύκασο, στη Μέση Ανατολή, στα Βαλκάνια και στο Αιγαίο. Συμφέρον δικό μας είναι να μεριμνήσουμε για την αποτυχία της και στα 4 αυτά μέτωπα, στο μερίδιο τουλάχιστον που μας αναλογεί. Στον παραπάνω γιγαντιαίο σχεδιασμό, με στόχο την παγκόσμια κυριαρχία, αντιπαρατίθενται πλήθος άλλες αντίθετες δυνάμεις που για δικούς τους ή κάθε μία λόγους αντιμάχονται την ηγεμονία της μόνης υπερδύναμης. Είναι μια σύγκρουση ιστορικής κλίμακας και σαν τέτοια θα έχει κατά την άποψή μας πολλά θύματα στον πλανήτη. Είναι μια σύγκρουση με άδηλα αποτελέσματα και απρόβλεπτες μεταβολές ισορροπιών στο μέλλον. Έργο των υπευθύνων πολιτικών δυνάμεων είναι να σωφροσύνη αλλά και τόλμη προπάντων, όμως, με αγάπη προς την πατρίδα και το λαό να οδηγήσουν τη Χώρα μας μέσα από τις θύελλες των καιρών χωρίς ακρωτηριασμούς και χωρίς περαιτέρω εξαθλίωση των πολιτών.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. με αίσθημα χρέους στον Ελληνικό Λαό θα δώσει τη μάχη αυτή στο μερίδιο που τουλάχιστον του αναλογεί.

Το εθνικό ζήτημα και η εθνική στρατηγική. Έχει γίνει πλέον ολοφάνερο ότι η Χώρα μας αντιμετωπίζει έντονο πρόβλημα ασφάλειας, γιατί η ακεραιότητά της απειλείται κυρίως από την Τουρκία. Έτσι στην πρώτη επιδίωξη, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ., ορίζεται η εθνική επιβίωση και ακεραιότητα και αυτό το κάνουμε ακόμα μια φορά σαφές.

Στην ιδρυτική μας διακήρυξη της 20ης Δεκέμβρη 1995 επισημάνουμε πως η εθνική ανεξαρτησία, προϋπόθεση για κάθε άλλη αξία εντός εθνικής κοινότητας, παίρνει στην εποχή μας το περιεχόμενο της εθνικής επιβίωσης και πως θα ήταν ανάξια η γενιά μας αν για οποιοδήποτε τίμημα κάναμε την Ελλάδα μικρότερη από αυτήν που παραλάβαμε από τις προηγούμενες γενιές. Η μόνιμη κρίση στα Βαλκάνια αλλά και η πρόσφατη κρίση στο Αιγαίο με επίκεντρο τις βραχονησίδες Ίμια κατέδειξαν με τρόπο οδυνηρό την ορθότητα της παραπάνω ανάλυσης και θέσης και επιβάλλουν τη συναγωγή συμπερασμάτων και επιλογών κυβερνητικής πολιτικής που εμείς προτείνουμε στην Κυβέρνηση, την Εθνική Αντιπροσωπεία και στον Ελληνικό Λαό.

Πρώτον η αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπόκειται σε κανένα αυτοματισμό, κύριε Πρωθυπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προϋποθέτει ταύτιση συμφερόντων μέσα στην ενωμένη Ευρώπη και σε κάθε περίπτωση δεν περιλαμβάνει εγγύηση των συνόρων.

Δεύτερον η αλληλεγγύη εντός του ΝΑΤΟ μετά την κατάρρευση του συμφώνου της Βαρσοβίας και της Σοβιετικής Ένωσης, καθώς κατά συνέπεια και του μεταπολεμικού διπολικού κόσμου προϋποθέτει ομοίως για να βασιζόμαστε σε αυτό ταύτιση συμφερόντων και μόνο.

Τρίτον ο πόλεμος σαν τρόπος επίλυσης διεθνών διαφορών είναι και πάλι δυστυχώς νοητός στην Ευρώπη και τον ζούμε τα τελευταία χρόνια.

Πρέπει άρα να αναζητούνται κάθε φορά τα δέοντα διπλωματικά και πολιτικά ερείσματα στη διεθνή σκηνή, στη βάση της ταύτισης των συμφερόντων, αφού στην εξωτερική πολιτική, το ξέρουμε πολύ καλά, δεν υπάρχουν φίλοι και σύμμαχοι, υπάρχουν συμφέροντα και μόνο συμφέροντα.

Τούτο σημαίνει οπωσδήποτε, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ, ισόρροπες σχέσεις με τις Βρυξέλλες, ναι, και τους συσχετισμούς που θα προκύπτουν κάθε φορά εκεί, αλλά και με τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις δυνάμεις της περιοχής, στις οποίες συγκαταλέγεται κατά κύριο λόγο η Ρωσία. Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να καθιστούμε σαφές σε κάθε χώρα ότι απαιτούμε αμοιβαίο σεβασμό και είναι αυτονόητο και για μας, ότι κάθε μία από τις άλλες χώρες θεωρεί αυτονόητο για τον εαυτό τους που σημαίνει, απαιτούμε και εμείς σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας και των εθνικών μας δικαιών.

Για την αμυντική θωράκιση της Χώρας θα πρέπει να διατίθεται με διαφάνεια και σωστή αξιοποίηση πόρων που απαιτούνται έτσι ώστε να επιτυγχάνεται ισορροπία δυνάμεων

στην περιοχή. Μόνη εγγύηση μαζί με την παλλαϊκή άμυνα για την ακεραιότητα της χώρας αλλά και για την ειρήνη.

Η ισορροπία των δυνάμεων έχει την πρώτη προτεραιότητα έναντι οποιουδήποτε κριτηρίου οικονομικού ή άλλου. Η αμυντική θωράκιση της Χώρας πέρα από τον πόρο που θα απαιτήσει, θα εδράζεται και σε δύο άλλα στέρεα βάρη. Πρώτον, την εθνική αυτοπεποίθηση και δεύτερον, την εθνική ομοψυχία, άρρηκτα συνδεδεμένα τα δύο αυτά.

Η εθνική αυτοπεποίθηση προϋποθέτει την επανασύνδεση με την ιστορία μας και την αίσθηση εθνικού προσορισμού, δηλαδή ένα πολιτισμικό κίνημα που θα εκφράζεται από τις προγραμματικές θέσεις για τα Υπουργεία Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Η εθνική ομοψυχία από την άλλη πλευρά προϋποθέτει τη βεβαιότητα του Λαού μας, του Λαού αυτού που καλούμε σε αγώνες, ότι η δημοκρατική πολιτεία και η κοινωνία που του προτείνουμε δίνει θέση και ρόλους σε όλους και όχι στο περιθώριο, όπως γίνεται κυρίως τα τελευταία χρόνια, ότι η Πολιτεία δείχνει στοργή σε όλους, ιδιαίτερα στους νέους, στους απόμαχους της εργασίας, τους πάσχοντες και στους πολίτες γενικά που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης, συνταξιούχοι, μισθωτοί, εργάτες, επαγγελματίες.

Τα παραπάνω προϋποθέτουν μια οικονομική πολιτική που θα βλέπει κάτω από τους δείκτες τις ανθρώπινες ζωές. Αυτό όχι μόνο γιατί ο ανθρωπισμός το επιβάλλει, αλλά και γιατί η κοινωνική πολιτική είναι αναγκαία συντεταγμένη της αμυντικής μας πολιτικής.

Αυτή η οικονομική πολιτική θα πρέπει να εκφράζεται από τις προγραμματικές θέσεις για το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Παιδείας, Υγείας, Πρόνοιας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Η αμυντική θωράκιση της Χώρας επιβάλλει ιδιαίτερη πρόβλεψη για τις ακριτικές περιοχές και κυρίως τη Θράκη και τα νησιά του Αιγαίου. Η πολιτική αυτή θα αποβλέπει στην τόνωση του αισθήματος ασφαλείας των κατοίκων, αλλά και στην εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου ζωής μέσα από τα ταχύρυθμα προγράμματα ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας που δεν πρέπει να καθυστερήσουν ακόμη περισσότερο.

Η παραμονή των ακριτικών πληθυσμών στον τόπο τους είναι εθνική επένδυση και έτσι πρέπει να την αντιμετωπίσει η Πολιτεία. Η Μακεδονία, η Θράκη, η Ήπειρος και το Αιγαίο έχουν συνεπώς κύριο ρόλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η ευρωπαϊκή μας πολιτική και συνακόλουθα η στάση μας στη Διακυβερνητική δεν μπορεί να έχει σαν επίκεντρο άλλο παρά κυρίως το εθνικό ζήτημα. Μεταξύ των βασικών, συνεπώς, κριτηρίων σύγκλισης πρέπει να είναι η εγγύηση των συνόρων μας. Η Χώρα μας στη Διακυβερνητική θα πρέπει, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ, να θέσει μεταξύ άλλων τα εξής κυρίαρχα θέματα: Πρώτον, κατάργηση των άρθρων 3 και 102 της Σύμβασης του Μάαστριχτ που καθιερώνουν τη μοναδική σκέψη και απαγορεύουν την ελεύθερη διακίνηση ιδεών και πολιτικών.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, δεν μπορεί να λέμε στον Ελληνικό Λαό ότι δήθεν υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα στην Ευρώπη επειδή δεν έχει πολλές αποφασιστικές αρμοδιότητες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν υπάρχει καθόλου δημοκρατία στην Ευρώπη, γιατί τα άρθρα 3 και 102 της σύμβασης Μάαστριχτ επιβάλλουν ως μοναδική σκέψη τον ελεύθερο ανταγωνισμό, την οικονομική λογική και θεωρία του νεοφιλελευθερισμού. Ας πούμε κάποτε την αλήθεια στον Ελληνικό Λαό.

Κατά συνέπεια πως μπορεί να μιλάει και να διεκδικεί σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον τίτλο του προοδευτικού κόμματος, όταν προχθές στο Συμβούλιο Κορυφής δεν έβαλε θέμα αλλαγής των άρθρων 3 και 102 της σύμβασης του Μάαστριχτ; Αυτό σημαίνει εμπαιγμό του προοδευτικού Ελληνικού Λαού και παγίωση του προοδευτικού κινήματος στην Χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Δεύτερη θέση που πρέπει να μπει. Διατήρηση του δικαιώματος της ομοφωνίας χωρίς καμία αλλαγή, γιατί ξέρουμε πολύ καλά, το ζήσαμε μετά το 1991, ότι η ευρωπαϊκή τρόικα μαζί με τις

ΗΠΑ, είναι εκείνες οι χώρες που μας άνοιξαν όλα τα μέτωπα από Βορρά, Σκόπια, Αλβανία αλλά στήριξαν και στηρίζουν συνεχώς τις διεκδικητικές θέσεις της Τουρκίας ενάντια στην Ελλάδα, ενάντια στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συμβάσεις. Και δεν μπορούμε κατά συνέπεια, αφού δεν υπάρχει θεσμοθετημένη ενιαία ευρωπαϊκή αμυντική πολιτική, να έχουμε εμπιστοσύνη σε εκείνους. Δεν μπορεί να αναθέτουμε στους λύκους να φυλάζουν τα πρόβατα.

Τρίτος στόχος της ενωμένης Ευρώπης θα πρέπει να είναι η σύγκλιση των πραγματικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών και όχι ο αποτυχημένος και απάνθρωπος στόχος της σύγκλισης των ονομαστικών οικονομικών δεικτών που οδήγησε σε μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα την Ευρώπη υποσκάπτοντας την πορεία της.

Τέταρτη θέση κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. Πρώτα εμβάθυνση και μετά επέκταση της ενωμένης Ευρώπης.

Πέμπτον ουσιαστική και όχι τυπική ισοτιμία μεταξύ των κρατών-μελών της ενωμένης Ευρώπης.

Οι παραπάνω θέσεις διευκολύνονται από το γεγονός ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ που κυνηγάμε, όπως το τόνισε και χθες ο κύριος Πρωθυπουργός και σήμερα ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, είναι πιά ξεπερασμένη από τα πράγματα αφού ακόμα και χώρες σαν τη Γερμανία δυσκολεύονται να ικανοποιήσουν τις προδιαγραφές. Με άλλα λόγια, όπως το είχα τονίσει από αυτό εδώ το βήμα της Βουλής που συμπληρωματικά την τελευταία φορά στη Βουλή ήμουν γενικός εισηγητής και τότε την ημέρα εκείνη που έκανα την εισήγηση υπογράφηκε η σύμβαση του Μάαστριχτ, είχα πεί ότι αυτή η σύμβαση- και υπάρχει αυτό στα Πρακτικά της Βουλής- θα είναι ένα πτώμα από την πρώτη χρονιά της εφαρμογής. Και έτσι είναι για τις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Ποιό Μάαστριχτ κυνηγάμε και αποδιοργανώσαμε επί τόσα χρόνια την ελληνική οικονομία; Μειώσαμε την παραγωγή μας συνολικά και από την άλλη μεριά εξαθλιώσαμε την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού.

Δυστυχώς, όμως, οι θέσεις του κυρίου Πρωθυπουργού στο πρόσφατο Συμβούλιο Κορυφής στην ουσία ήταν θέσεις υπέρ της συνέχισης της αδιέξοδης και απάνθρωπης πολιτικής της σύμβασης του Μάαστριχτ. Ήταν θέσεις διαχείρισης της κρίσης του νεοφιλελεύθερου συστήματος που προανέφερα.

Ποιοί πρέπει να είναι οι χειρισμοί κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. στα εθνικά θέματα; Οι θέσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης για προσφυγή της Τουρκίας παρακαλώντας την μάλιστα, στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, προκειμένου αυτό να αποφασίσει επί του ιδιοκτησιακού καθεστώτος στα Ίμια που χθες ανησυχητικά και σωστά τονίστηκε σήμερα από τον κ. Έμπερτ -πρόσθεσε δήθεν αθώα ο κύριος Πρωθυπουργός- και οιοδήποτε άλλο θέμα που έχει- να πάει η Τουρκία στη Χάγη, αποτελεί, κατά την άποψή μας, μία εξαιρετικά επικίνδυνη πολιτική για τα εθνικά μας θέματα.

Δεν θέλω να πιστέψω, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Υπουργέ Εξωτερικών, ότι μπορεί να σκεφθεί η Κυβέρνηση για παραπομπή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, βραχονησίδων διαφόρων, που αυτό επιδιώκει η Άγκυρα και οι προστάτες δυνάμεις της, ώστε στην διαδικασία να σας οδηγήσουν και να μας οδηγήσουν σε παρασκηνιακές συμφωνίες, για να έρθει στη συνέχεια το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, να επικυρώσει τέτοιες συμφωνίες, για να αποφύγετε- επειδή είναι δεσμευτικές οι αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου για τις δύο χώρες- συζήτηση του θέματος στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Δεν το διανοούμε και δεν νομίζω ότι θα υπάρξει κυβέρνηση, που να δεχθεί τέτοια πράγματα. Γιατί κάποια κυβέρνηση, όποια και να είναι αυτή, που θα δεχθεί τέτοια πράγματα, σημαίνει εθνική μειοδοσία.

Η πολιτική αυτή της προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης γίνεται ακόμη περισσότερο επικίνδυνη και αποτελεί βλαπτική μεθόδευση για τη Χώρα μας εκ μέρους της Τουρκίας και των προστατών της, όταν μάλιστα δεν προηγείται τουλάχιστον η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου από το Διεθνές Δικαστήριο με βάση το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, που προβλέπει το δικαίωμα της Ελλάδας για επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα (12) μίλια.

Εκεί, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι η μεθόδευση από την Τουρκία και τις μεγάλες δυνάμεις σε βάρος της Ελλάδας. Γι' αυτό αποσύρετε αυτή τη θέση και σταματήστε να επαναλαμβάνετε την παράκλησή σας προς την Τουρκία και να διατυπώνετε αυτή τη θέση, γιατί διαφορετικά βλέπω δυοσίωνες εξελίξεις σε βάρος της Ελλάδας.

Η Χώρα μας δεν πρέπει επίσης να δεχθεί να συζητήσει με την Τουρκία, άμεσα ή έμμεσα, δηλαδή με διαιτητές ή επιδιαιτητές για οποιοδήποτε άλλο θέμα, εκτός από τη διαδικασία και μόνο τη διαδικασία οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου, με βάση το Διεθνές Δίκαιο από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Οποιαδήποτε απόκλιση από αυτή την εθνική θέση, θα ανοίξει το δρόμο για την ολοκληρωτική αμφισβήτηση του νομικού καθεστώτος στο Αιγαίο, που είναι ο πάγιος στόχος της 'Αγκυρας και των μεγάλων δυνάμεων που τη στηρίζουν, για να επιτύχουν τελικά δύο στόχους. Πρώτον, τη μεταβίβαση από την Ελλάδα στο ΝΑΤΟ του επιχειρησιακού ελέγχου στο Αιγαίο, για να εξυπηρετήσουν τα γεωπολιτικά τους συμφέροντα και τους σχεδιασμούς. Και δεύτερον, συνεκμετάλλευση των ισχυρών κοιτασμάτων πετρελαίου στο Αιγαίο. Η Χώρα μας πρέπει να καταστήσει σαφές στην 'Αγκυρα και τους συμμάχους της ότι θα ασκήσει το δικαίωμα της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα μίλια με βάση το Διεθνές Δίκαιο, σε εύλογο βέλαια χρονικό διάστημα, τότε που μας συμφέρει, γιατί η αδρανοποίηση του δικαιώματος αυτού για μακρύ χρονικό διάστημα, θα οδηγήσει ουσιαστικά, σύμφωνα και με τα διεθνώς εθιμικά παραδεδομένα, στην κατάργηση του δικαιώματος αυτού. Και θα είναι οδυνηρό για την Ελλάδα σε βάρος των εθνικών μας συμφερόντων.

Η Ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει να διαμαρτυρηθεί έντονα στους διεθνείς οργανισμούς για την απαράδεκτη θέση της Τουρκίας ότι αν η Ελλάδα εφαρμόσει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, αυτό θα το θεωρήσει ως αιτία πολέμου. Η ανοχή, παρά τις συνεχείς επαναλήψεις της Τουρκίας, αυτής της απαράδεκτης θέσης, αποθρασύνει την Τουρκία και αποτελεί επικίνδυνη πολιτική για την Ελλάδα.

Θα πρέπει, κατά συνέπεια, η Ελλάδα να πάψει να δηλώνει και να διατυπώνει τη θέση ότι η Ελλάδα δεν διεκδικεί τίποτα.

Διεκδικούμε όχι ασφαλώς εδάφη, αλλά σεβασμό της Χώρας και του Λαού από τις άλλες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς.

Διεκδικούμε επίσης την εφαρμογή των διεθνών κανόνων δικαίου και των διεθνών συμβάσεων, από την Τουρκία, τον ΟΗΕ, τη ΔΑΣΕ και τους άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Διεκδικούμε π.χ. την εφαρμογή της Συνθήκης της Λωζάνης, που παραβιάστηκε βάνουσα από τους Τούρκους, σε βάρος του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, της Σμύρνης, της Ιμβρου και της Τενέδου.

Διεκδικούμε επίσης το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Ελληνισμού της Αλβανίας.

Διεκδικούμε επίσης από τον ΟΗΕ την αποκατάσταση της διεθνούς έννομης τάξης και των δικαιωμάτων του Ελληνισμού της Κύπρου, που παραβιάζονται επί δυο συναπτά χρόνια και ο ΟΗΕ, που υποτίθεται ότι ιδρύθηκε και λειτουργεί για να προστατεύει τα ανθρωπίνια δικαιώματα και τη διεθνή έννομη τάξη κωφεύει. Οι δε μεγάλοι της Ευρώπης κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν τίποτα.

Διεκδικούμε τέλος από τον ΟΗΕ να υποχρεώσει την Τουρκία, να πάψει να απειλεί και να παραβιάζει την εδαφική μας ακεραιότητα, όπως συνέβη με τις βραχονησίδες Ιμια και τον εναέριο χώρο μας. Και να πάψει να διεκδικεί εδάφη εναντίον της Ελλάδας και εναντίον του διεθνούς δικαίου. Και όχι να καθομάστε να παρακαλάμε και να συζητάμε με τους τρίτους, κάνοντας πολιτική υποχωρητικότητα που ταιριάζει και μοιάζει με πολιτική υποτέλειας, πράγμα που αποθρασύνει κάθε χρόνο και κάθε μέρα που περνάει, τους Τούρκους.

Ας σταματήσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ελληνικές κυβερνήσεις την εξωτερική πολιτική του ραγιαδισμού, που μεταξύ άλλων καταρρακώνει την ελληνική αξιοπρέπεια και θέτει σε μεγάλο κίνδυνο τα εθνικά μας συμφέροντα.

Κύρια συνιστώσα επίσης του εθνικού ζητήματος είναι η Κύπρος και η ανεξαρτησία της. Επιβεβαιώνουμε ως ΔΗ.Κ.ΚΙ.

τις θέσεις, ότι το πρόβλημα της Κύπρου είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής ξένων δυνάμεων, στο ανεξάρτητο κράτος της Κύπρου. Ότι η επέκταση του Αττίλα στο ελεύθερο τμήμα είναι αιτία πολέμου με την Ελλάδα. Και εδώ συμφωνούμε με την Κυβέρνηση και με την ίδια θέση των άλλων κομμάτων. Και ότι η Κύπρος υπάγεται αμυντικά στον εθνικό μας χώρο.

Την πολιτική αυτή οφείλουμε να τηρήσουμε με συνέπεια έχοντας σαν δεδομένο ότι η Κύπρος είναι η προκάλυψη του εθνικού μας χώρου.

Στο σημείο αυτό προσθέτουμε τις παρακάτω σκέψεις.

Οι κορυφαίες εθνικές επιλογές είναι διάλογος με την ιστορία. Είναι ευθύνη για τις γενιές που ακολουθούν και δεν συμβιβάζονται με μαλθακότητα καλοπέραση και κοσμοπολίτικους "εκσυγχρονισμούς". Αυτό είναι συνταγή καταστροφής, σε έναν κόσμο που έχει γυρίσει ανάποδα όπως προανέφερα.

Μας λένε οι ντόπιοι ευρωπαϊστές, που είναι σε διάφορα κόμματα εντός και εκτός Βουλής, ότι δήθεν είμαστε απομονωμένοι ως Χώρα. Ότι οι Ευρωπαίοι φίλοι μας δεν μας καταλαβαίνουν και αυτό έχει κόστος.

Τι πρέπει να κάνουμε λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Να δώσουμε την Κύπρο σήμερα, το Αιγαίο, τη Μακεδονία αργότερα, ή τη Θράκη αύριο ώστε να γίνουμε αρεστοί και κατανοητοί από τους ξένους και τους Ευρωπαίους;

Εδώ πρέπει να ορθώσουμε το ανάστημά μας, αν δεν θέλουμε να καταγραφεί η γενιά μας στους γραικίλους.

Το Κυπριακό για παράδειγμα, το κουβαλάμε 40 χρόνια. Θα το κουβαλήσουμε όσο χρειαστεί μέχρι να μπορέσουμε να το λύσουμε κατά τρόπο δίκαιο και εθνικά ασφαλή. Οποιος κλείσει το Κυπριακό, με βάση τις ιδέες που ακούγονται τον τελευταίο καιρό, οι οποίες οδηγούν στη Συνομοσπονδία, να είναι έτοιμος να συζητήσει, από την επόμενη ημέρα, για την προτροπή της Θράκης και για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου. Τότε να είναι βέβαιοι ότι έχουν εξασφαλίσει μια μελανή σελίδα στην ιστορία του Ελληνικού Έθνους! Εκτός όμως από τη μελανή σελίδα, θα ζητηθούν και θα επιμεριστούν ευθύνες από τον Ελληνικό Λαό και σήμερα!

Δεν αντέχουμε σε άλλη ταπείνωση και υποχώρηση.

Ανάλογα ισχύουν κατά την άποψή μας και για το Σκοπιανό. Δεν υποθηκεύουμε το μέλλον της Χώρας για καμιά, μα για καμιά, συμπάθεια κανενός ξένου. Ας κάνουν ότι θέλουν "οι φίλοι μας". Εμείς δεν πρέπει ποτέ να αναγνωρίσουμε το κράτος αυτό με το όνομα Μακεδονία ή παράγωγά του.

(Χειροκροτήματα από τη Πλευρά του ΔΗ.Κ.ΚΙ)

Διότι άλλως νομιμοποιούμε τις απαιτήσεις των μεγάλων δυνάμεων που κρύβονται πίσω από το κράτος των Σκοπίων. Γιατί οι Σκοπιανοί και οι μεγάλες δυνάμεις που τους προστατεύουν ξέρουν ότι σημασία για τα μελλοντικά σχέδια των δυνάμεων, για να καθιερώσουν τη νέα τάξη πραγμάτων στα Βαλκάνια και στην περιοχή ολόκληρη δεν έχει η αναγνώριση του κράτους από τις τρίτες μη θιγόμενες και ενδιαφερόμενες χώρες, αλλά έχει μόνο η αναγνώριση και η συναίνεση από την Ελλάδα, που είναι η μόνη θιγόμενη και ενδιαφερόμενη χώρα.

Στο εύλογο ερώτημα για το χρονικό βάθος αυτής της πολιτικής η απάντηση είναι απλή. Μέχρι τότε που οι διεθνείς συσχετισμοί δυνάμεων θα δημιουργήσουν αποτρεπτικό κόστος στην επεκτατική πολιτική της Τουρκίας ή μέχρις ότου η ίδια η Τουρκία παραιτηθεί από την πολιτική αυτή είτε από αδυναμία χρηματοδότησής της είτε γιατί θα έχει γίνει μικρότερη λόγω εσωτερικής έκρηξης, κούρδοι κ.λπ.

Το πρόβλημα επίσης των μειονοτήτων της Τουρκίας, πρέπει η Ελλάδα να το δει με μεγάλη προσοχή. Μέχρι να γίνει κάτι από τα παραπάνω ο Ελληνικός Λαός κατάλληλα ενημερωμένος, χωρίς ψευδαισθήσεις και ουτοπίες πρέπει να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα και τις συνέπειες της ανεξαρτησίας του. Η Κυβέρνηση οφείλει να κατανέμει τα βάρη δίκαια.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. με αίσθημα ευθύνης απέναντι στο Λαό και το Έθνος, ενημερώνει το Λαό και ζητά τη συστράτευσή του.

Όροι διαμόρφωσης αναπτυξιακής πρότασης: Πρέπει τώρα

να δούμε με βάση τα σημερινά οικονομικά, κοινωνικά και διεθνή δεδομένα και αυτονόητα μέσα στα πλαίσια της ιδεολογίας του σοσιαλισμού, με ανθρωπιά και δημοκρατία, ένα πρόγραμμα ανάπτυξης, που να είναι εφικτό και πρόσφορο για τη Χώρα και στο οποίο να μπορούν να συστρατευθούν κοινωνικές δυνάμεις, που να αποτελούν πλειοψηφικό κοινωνικό ρεύμα με διατήρηση ταυτόχρονα της προοδευτικής φυσιογνωμίας.

Στις μέρες μας υπάρχει μεγάλη σύγχυση για το περιεχόμενο των όρων πρόοδος, προοδευτικό κόμμα και συντήρηση.

Η παταγώδης αποτυχία του υπαρκτού σοσιαλισμού, οι θεωρίες για το τέλος των ιδεολογιών και της ιστορίας, για τη μια επίσης υπερδύναμη και για την απόλυτη κυριαρχία της αγοράς, δημιούργησαν σε πολλούς πολίτες διεθνώς και στην Ελλάδα την πλάνη ότι όλα δήθεν τελείωσαν. Πρόκειται για κεφαλαϊώδες λάθος. Η ανάγκη για προοδευτική πολιτική θα υπάρχει πάντα γιατί πάντα θα υπάρχουν μη προνομιούχοι, όπως και πάντα θα υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και αυτά πάντα θα προκαλούν αγώνες για ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη.

Αυτούς τους αγώνες οφείλει να στηρίξει ένα πραγματικά προοδευτικό κίνημα και όχι μόνο κατ' όνομα, με τις ακόλουθες, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. αδιαπραγμάτευτες θέσεις:

Πρώτον, ότι η κοινωνική αλληλεγγύη και η θεσμική της επιβολή είναι έργο και υποχρέωση του Κράτους. Λέγεται κοινωνική πολιτική και παρέχεται προς όλους τους πολίτες.

Δεύτερον, το μέλλον του Έθνους και του Λαού δεν ανατίθεται στην ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά είναι αρμοδιότητα της συντεταγμένης Πολιτείας.

Οι στρατηγικοί, συνεπώς, τομείς της οικονομίας και της κοινωνίας δεν ιδιωτικοποιούνται.

Τρίτη αδιαπραγμάτευτη θέση είναι η απαίτηση για πολιτική, οικονομική και κοινωνική δημοκρατία που εκφράζεται με θεσμούς λαϊκής συμμετοχής. Ο δημοκρατικός προγραμματισμός είναι η εγγύηση ότι οι λαϊκές κατακτήσεις δεν θα ακυρωθούν, αλλά και η προστασία του πολίτη από κάθε αυθαιρεσία.

Τέταρτη θέση αδιαπραγμάτευτη: Το περιβάλλον, φυσικό, ιστορικό και πολιτισμικό, δεν είναι εμπόρευμα. Είναι κληρονομιά της ανθρωπότητας γενικά και του Έθνους μας ειδικότερα και διαφυλάσσεται με σεβασμό για τους μεταγενέστερους. Και δεν τοποθετούνται άνθρωποι στη λογική που ξέρουμε και ακούσαμε και σήμερα με στόχους άλλους, αντίθετους προς αυτό που προανέφερα πριν, γιατί θα λογοδοτήσουμε απέναντι στις επόμενες γενιές και στην ανθρωπότητα.

Οι φυσικοί πόροι αξιοποιούνται, δεν ληστεύονται. Πιο συνοπτικά, η συντεταγμένη πολιτεία κατά την προοδευτική άποψη, όπως εμείς την προσδιορίζουμε, εγγυάται την κοινωνική αλληλεγγύη, το μέλλον του Έθνους, την πολιτική, οικονομική και κοινωνική δημοκρατία και την προστασία του περιβάλλοντος.

Αυτή είναι, κατά τη γνώμη μας, η διαχωριστική γραμμή μεταξύ προόδου και συντήρησης σήμερα και η εγγύηση της αριστερής φυσιογνωμίας οποιουδήποτε κόμματος. Αναπτυξιακή πρόταση που αγνοεί αυτές τις εγγυήσεις σαν αυτονόητες προϋποθέσεις, δεν είναι πρόταση προοδευτικού κόμματος. Είναι πρόταση συντηρητικού κόμματος.

Η πολιτική που ουσιαστικά προωθείται με τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης είναι συντηρητική, αφού περιορίζει ακόμα περισσότερο τον κοινωνικό ρόλο του Κράτους. Και αυτό θα το δούμε με την κατάθεση του προϋπολογισμού περισσότερο. Οδηγεί στην αύξηση της ανεργίας, σε εξαθλίωση τους αγρότες, τους συνταξιούχους, τους μισθωτούς, τους νέους και τους μικρομεσαίους και γενικά, κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους, ενώ ιδιωτικοποιεί και μάλιστα, άκριτα, όλα τα μέσα παραγωγής.

Πρέπει να αντιληφθεί η Κυβέρνηση ότι δεν αντέχει άλλα βάρη ο Έλληνας πολίτης. Με την πολιτική που υπαινίσσεται στις αόριστες προγραμματικές δηλώσεις ότι θέλει να εφαρμόσει, θα δημιουργηθούν μεγάλες κοινωνικές εκρήξεις και τότε, θα τεθεί σε κίνδυνο η Δημοκρατία και οι δημοκρατικοί θεσμοί.

Ο στόχος του Προοδευτικού Κινήματος που εκφράζουμε, είναι η χειραφέτηση του ανθρώπου και η πάλη ενάντια στην ανισότητα και την αδικία. Είναι η επαναφορά στο προσκήνιο των ανθρωπίνων αξιών και η ανάδειξη, ως πρωταγωνιστή, των πολιτικών εξελίξεων και πάλι του ανθρώπου.

Ποιά είναι τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και τι εκσυγχρονισμός χρειάζεται;

Τα προβλήματα της οικονομίας ποτέ δεν οφείλονται μόνο στον τρόπο διαχείρισής της. Κυρίως, ανάγονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τρόπο εξέλιξης της συγκεκριμένης κοινωνίας. Έτσι στην περίπτωση μας, μία έντιμη διάγνωση θα περιελάμβανε για την οικονομία, κατά την άποψή μας, τα παρακάτω:

Πρώτον: Η Ελλάδα για λόγους ιστορικούς έχασε τις βιομηχανικές επαναστάσεις και έχει σημαντική υστέρηση σε έργα υποδομής έναντι των άλλων χωρών στην Ευρώπη και εκτός Ευρώπης.

Δεύτερον: Η ελληνική οικονομία είναι πια ανοιχτή, εξωστρεφής, χωρίς δασμολογική προστασία σταδιακά μετά το 1981, λόγω της ένταξης στην Ενωμένη Ευρώπη.

Τρίτον: Η ενσωμάτωση σε υπερεθνικά σύνολα βάσει με τρόπο επιτακτικό, πλέον, το πρόβλημα της χαμηλής παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Τέταρτον: Ο εκσυγχρονισμός απαιτεί επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες και έργα υποδομής.

Πέμπτον: Η διάθεση κεφαλαίου της ελληνικής επιχειρηματικής τάξης υπολείπεται των απαιτήσεων για ιδιωτικές επενδύσεις.

Γ' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και γι' αυτά που προσπαθεί να πει η διοίκηση του ΣΕΒ και η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία και άλλα κόμματα- οι επιχειρήσεις στη Χώρα μας με εξαίρεση το χώρο των θαλάσσιων μεταφορών, είναι μικρομεσαίες σε ευρωπαϊκή κλίμακα.

Στον παραπάνω λόγο οφείλεται και το μέγεθος του δημόσιου τομέα και η ανάγκη επενδύσεων από αυτόν. Αφού δεν μπορούσε ποτέ. Δεν είχαμε ποτέ μεγάλη εθνική αστική τάξη. Δεν είχαμε ποτέ μεγάλη βιομηχανία.

Γ' αυτόν ακριβώς το λόγο, αναγκάστηκε ακόμη και η Νέα Δημοκρατία, με Πρωθυπουργό τον κ. Καραμανλή και κρατικοποίησε μεγάλης στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις, που ανήκαν στους παραδοσιακούς μεγαλοεπιχειρηματίες και μεγαλοβιομηχάνους στην περίοδο 1974-1981.

Έκτον: Το πρόβλημα της απασχόλησης δεν μπορεί να λυθεί κατά συνέπεια από την ιδιωτική πρωτοβουλία. Γι' αυτό έχουμε και τη ροπή μεγάλου τμήματος του πληθυσμού στην αυτοαπασχόληση, σε συνδυασμό με την πίεση για διορισμούς στο δημόσιο τομέα.

Έβδομον. Μεγάλη μερίδα των αυτοαπασχολούμενων ουσιαστικά εξασφαλίζει το αντίστοιχο ενός μισθού που δεν βρίσκει, λόγω της μη ύπαρξης θέσεων απασχόλησης. Κάτω από τα δεδομένα αυτά η φοροδιαφυγή έγινε επί χρόνια ουσιαστικά πόρος επιβίωσης γι' αυτές τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι τα δημόσια ελλείμματα ανεξάρτητα από αστοχίες, λάθη και υπερβολές, που ασφαλώς οφείλουμε να τα ξεπεράσουμε, οφείλονται και στην ανάγκη εξασφάλισης κοινωνικής συνοχής. Αλλιώς, εκτεταμένα στρώματα του πληθυσμού θα οδηγούνταν στο περιθώριο και στην απελπισία, όπως έγινε τα τελευταία χρόνια και τελικά, η δημοκρατία απειλείται.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η δημοκρατία έχει κόστος λειτουργίας, το οποίο οφείλουμε να καταβάλουμε.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του ομιλητή)

Δεν υπάρχει περιορισμός χρόνου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το ξέρω αλλά στην αρχή της συζήτησής είχαμε ζητήσει να αυτοδεσμευούμε όλοι μας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν υπήρξε τέτοια απόφαση. Παρακαλώ συμβουλευθείτε τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής. Άλλωστε,

νομίζω ότι κάνω ολοκληρωμένη ανάλυση και έχω ολοκληρωμένες προτάσεις. Αυτό δε ζήτησε ο κύριος Πρωθυπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Παρακαλώ συνεχίστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Κωνσταντόπουλος μίλησε 75 λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.) Θα πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι η δημοκρατία έχει κόστος λειτουργίας, το οποίο οφείλουμε να καταβάλουμε αφού οι δημοκρατικοί θεσμοί αποτελούν αυτονόητο, ουσιαστικό στοιχείο της αναπτυξιακής μας πρότασης.

Θυμίζουμε ότι η εκτεταμένη ανεργία στην Ευρώπη καλύπτεται μέχρι σήμερα -και για πόσο άραγε- από τα πλεονάσματα των κοινωνιών αυτών. Ήδη, όμως, φαινόμενα ρατσισμού, νεοφασισμού, ξενοφοβίας, ακρότητας, απάθειας ή και εχθρότητα για την πολιτική είναι συνήθη φαινόμενα στην Ευρώπη. Η μόνη εξήγηση, κατά την άποψή μας, εντοπίζεται στην περιθωριοποίηση και το αδιέξοδο των μικροαστικών στρωμάτων, εξαιτίας της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, με τη λαγνεία για τους αριθμούς και την εγκατάλειψη του ανθρώπου και των ανθρώπινων αξιών.

Τι κάνουμε συνεπώς; Ο εκσυγχρονισμός είναι απαραίτητος. Ποιος θα μπορούσε να τον απαρνηθεί; Η αύξηση της παραγωγικότητας επίσης είναι αναγκαία. Αλλά η αναπτυξιακή μας πρόταση πρέπει να προβλέπει ρυθμούς που να τους αντέχει η οικονομία, ο Ελληνικός Λαός και η δημοκρατία. Άλλωστε κανένας εκσυγχρονισμός δεν δικαιολογεί την εξαθλίωση του ανθρώπου.

Τον εκσυγχρονισμό, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. θα τον φτιάξουμε όλοι και θα είναι για όλους μας. Αλλιώς δεν θα υπάρξει ή και αν υπάρξει, δεν θα ενδιαφέρει τα λαϊκά στρώματα, γιατί θα έχει γίνει σε βάρος τους και προς όφελος των ολίγων, των οικονομικά ισχυρών.

Είμαστε ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. αντίθετοι στη νοοτροπία που βλέπει τις κοινωνίες σαν μάζες μέσα από δείκτες. Το έκανε άλλωστε αυτό ο υπαρκτός σοσιαλισμός και κατέρρευσε. Δεν θα στέρξουμε να τον αντικαταστήσουμε με τον υπαρκτό νεοφιλελευθερισμό.

Τι περιεχόμενο πρέπει να έχει η ανάπτυξη της Χώρας; Μια αναπτυξιακή πρόταση προϋποθέτει και μια άποψη για το περιεχόμενο της ανάπτυξης, κάτι που δεν είναι καθόλου αυτονόητο. Επιβάλλει επίσης και την οριοθέτηση της ανάπτυξης από τον εκσυγχρονισμό, που είναι μια διαφορετική έννοια, που συχνά όμως σκόπιμα συγχέεται με την ανάπτυξη.

Χρειάζεται συνεπώς, κάποιο ξεκαθάρισμα, γιατί όπως θα δούμε υπάρχει ηηλεκμένα ή αθέλητα σύγχυση από τους δήθεν εκσυγχρονιστές.

Εκσυγχρονισμός είναι η παραίτηση από μεθόδους, πρακτικές και δραστηριότητες, που θεωρούνται παρωχημένες και μη αποδοτικές και η υιοθέτηση άλλων που θεωρούνται σύγχρονες, αλλά και αυτονόητη ως αποδοτικές.

Η παραπάνω διαδικασία, όμως, του εκσυγχρονισμού, γίνεται για να επιτευχθεί η ανάπτυξη, που περιέχει τον εκσυγχρονισμό σαν εργαλείο, για την ακρίβεια σαν ένα από τα εργαλεία και σημαίνει, στην ευρύτερη έννοια της, την προσέλευση των στόχων και αξιών μιας κοινωνίας.

Στη στενότερή της έννοια και μόνο σαν ένα από τους δείκτες της, σημαίνει την οικονομική βελτίωση, όπως αυτή μετρείται με το κατά κεφαλήν, μέσο εισόδημα.

Η προσπάθεια που γίνεται σήμερα από το νεοφιλελευθερισμό, όπως προηγούμενως και από τον υπαρκτό σοσιαλισμό, η στενότερη έννοια της ανάπτυξης -για την ακρίβεια ο εκφυλισμός της- να αντικαταστήσει την ευρύτερη, είναι συνειδητή ενέργεια και κρύβει τα αδιέξοδα των συστημάτων αυτών.

Πράγματι, είναι δυνατόν η κοινωνία των 2/3, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θεωρείται ανεπτυγμένη, έστω και αν έχει υψηλότερα μέσα κατά κεφαλήν εισοδήματα; Μπορεί μια κοινωνία με ολοκληρωτικό καθεστώς να είναι ανεπτυγμένη όσο υψηλές οικονομικές επιδόσεις και αν έχει αυτή;

Τα παραπάνω ερωτήματα μας κάνουν ολοφάνερες τις στρεβλώσεις στις οποίες οδηγεί ο υπαρκτός

νεοφιλελευθερισμός και τη βαρβαρότητα στην οποία αυτός μας οδηγεί.

Η ανάπτυξη, λοιπόν, έχει ιδεολογικό περιεχόμενο και δεν είναι μια ουδέτερη τεχνοκρατική διαδικασία, όπως σκόπιμα προσπαθεί να εμφανίσει και το σημερινό ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και όχι μόνο αυτά. Γι' αυτό, λοιπόν, η ανάπτυξη, επειδή έχει ιδεολογικό περιεχόμενο, είναι κατ' εξοχή πολιτική έννοια. Αυτός είναι άλλωστε ο λόγος, που ήδη δηλώσαμε ότι η αναπτυξιακή πρόταση θα διατυπωθεί στα πλαίσια της ιδεολογίας μας, που είναι προοδευτική και όχι συλλεκτική.

Για τον ίδιο λόγο θεωρήσαμε αυτονόητο να περιγράψουμε τις ελάχιστες εγγυήσεις που εξασφαλίζουν την προοδευτική φυσιογνωμία σήμερα, καθώς και τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ προόδου και συντήρησης. Η αποσιώπηση αυτής της δράσης ανάπτυξης, που είναι και η κύρια, μόνο εκ του πονηρού μπορεί να είναι και αυτονόητη υποχρέωσή μας είναι να αποκαλύψουμε αυτή την πονηρή συγκάλυψη. Αλλιώς, σημαίνει αποδοχή της άποψης ότι η βελτίωση των δεικτών της οικονομίας είναι αυτοσκοπός, τα δε υπόλοιπα, προσωπική υπόθεση του καθενός, παράδειγματος χάριν, η υγεία, η παιδεία, το δικαίωμα στην εργασία, ο πολιτισμός και άλλα, κοινωνικά δικαιώματα.

Αυτή είναι και η νεοφιλελεύθερη άποψη, δηλαδή η συντηρητική άποψη. Ο καθένας για τον εαυτό του και ο Θεός μόνο για όλους. Ιδιωτικοποίηση μέσα από συνεχή υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας, της δημόσιας υγείας, του κοινωνικού συστήματος ασφάλισης κ.ο.κ., μέσα σ' αυτή τη λογική που προανέφερα, του δήθεν εκσυγχρονισμού, που δεν είναι εκσυγχρονισμός για τη Χώρα και για τους πολίτες.

Δυστυχώς, οι προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης αυτή τη συντηρητική πολιτική προωθούν. Βέβαια, αυτό θα αποδειχθεί εμφανέστερα στον προϋπολογισμό του '97, που σύντομα θα καταθέσει η Κυβέρνηση στη Βουλή. Ήδη άρχισαν να ηχούν τα τύμπανά του. Ακούγονται αυξήσεις συντάξεων και μισθών -δεν ξέρω κατά πόσο θα είναι έτσι, θα το δούμε στον προϋπολογισμό- δύο συν δύο δυόμισι συν δυόμισι, καταργήσεις φοροαπαλλαγών, αυξήσεις φόρων κ.λπ. Δεν θα μπω στην προσπάθεια που έκανε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας να μας πει πράγματα τελείως διαφορετικά από εκείνα που είπε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός. Ούτε πράγματι μπορώ να διανοηθώ, κρίνοντας από την πολιτική των προηγούμενων τριών ετών, όταν μιλάει για κατάργηση φοροαπαλλαγών η Κυβέρνηση, ότι εννοεί κατάργηση φοροαπαλλαγών που έχουν οι "έχοντες και κατέχοντες". Η πορεία θα το δείξει.

Τι κάνουμε, λοιπόν; Πώς αντιμετωπίζονται τα νέα ιερατεία, που είναι ο επιχειρηματικός κολοσσός και οι κάτοχοι της τεχνολογίας; Βαδίζουμε μήπως προς το τέλος της ιστορίας, προς ένα κόσμο που θα κυριαρχείται από ολιγάριθμες πολυεθνικές, που θα παράγουν τη γνώση και θα αποφασίζουν για το μέλλον; Το τέλος της ιστορίας, όμως, σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τέλος της πολιτικής και το τέλος του Έθνους, βασικά εμπόδια στην υπερεθνική ενότητα που δημιουργεί το κεφάλαιο.

Η ανάπτυξη είναι κυρίως έννοια πολιτισμική, πέραν των ανωτέρω που ανέφερα. Παράγει θεσμούς, που την υπηρετούν και έχει και μία υλική βάση, η οποία κατοχυρώνεται μόνο όταν αυτή η πολιτισμική έννοια γίνει κυρίαρχη και μη αμφισβητούμενη ιδεολογία. Εκεί θα εστιάσουμε την αντίστασή μας, προβάλλοντας εναλλακτική πολιτισμική πρόταση η δικούς της θεσμούς, που θα την υπηρετούν. Αν δεν αποπειραθούμε την πολιτισμική επανάσταση, αν δεν πετύχουμε ιδεολογική νίκη, αναδεικνύοντας τις αξίες μας, τότε θα έχουμε χάσει και στο επίπεδο της οικονομίας.

Η πολιτισμική πρόταση θα έχει σαν κέντρο της τον άνθρωπο, τον μικρό καθημερινό άνθρωπο, το μικρό προσωπικό μέγεθος με τις ανθρώπινες διαστάσεις και θα περιέχει την ομάδα σαν θεμέλιο. Εγγύηση και προστασία του ατόμου σε καιρούς ανασφαλείς.

Με τα πολύ μικρά μεγέθη θ'αντισταθούμε στους γίγαντες προετοιμάζοντας κατάλληλα το τοπίο. Θα πρέπει ν'αλλάξουμε πρώτα απ'όλα τον τρόπο επικοινωνίας με το Λαό μας, να τον επανασυνδέσουμε με την ιστορία του, να του εμπνεύσουμε

αυτοπεποίθηση, αισιοδοξία και την αίσθηση εθνικού προορισμού σε ένα χώρο που έλαμψε ιστορικά ο Ελληνισμός και που περιλαμβάνει τα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή και τη Μαύρη Θάλασσα.

Θα πρέπει να επαναφέρουμε στο προσκήνιο παλιές αναγνωρισμένες και επιτυχημένες αξίες, που αντιστέκονται στο κακώς εννοούμενο κοσμοπολιτισμό όπως τη φιλοπατρία, την αλληλεγγύη εντός εθνικής κοινότητας, την ορθοδοξία και άλλες. Χρειάζεται ακόμη εθνικό προσκλητήριο του Απόδημου Ελληνισμού, να περάσει και σε αυτόν το μήνυμα ότι επιστρέφουμε στο προσκήνιο και διεκδικούμε ρόλους, ως Λαός και Ελληνισμός.

Πρέπει ακόμη να υπενθυμίσουμε στο Λαό μας ότι λόγω οικονομικής και γεωγραφικής θέσης μπορούμε με τις πρωτοβουλίες μας, να συμβάλουμε ουσιαστικά στην πρόοδο, την ειρήνη, τη φιλία, τη συνεργασία των λαών για το καλό όλων των πολιτών.

Αν κάποιος ξενόφερτος κυρίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με εξωελληνικές απόψεις, μας θεωρούν αποτυχημένο ως Λαό και ως πολίτες και καθυστερημένους, γιατί δεν είμαστε τάχα Γερμανοί, ας τους αφήσουμε με το πρόβλημά τους. Είναι τόσο παλιό όσο το νέο ελληνικό Κράτος. Εμείς θα πούμε στο Λαό μας, ως ΔΗ.Κ.ΚΙ., ότι είμαστε περήφανοι για όσα καταφέραμε και για όσα μπορούμε ακόμη να καταφέρουμε. Και να σταματήσουμε τη λογική του μικρού Λαού και Κράτους, που πρέπει να υποκύπτει στις απαιτήσεις των μεγάλων χωρών και των οικονομικά ισχυρών. Σε έναν κόσμο που ψάχνεται και διεκδικεί, τέτοιες δηλώσεις, είναι ολέθριες. Παράλληλα, όμως, δημιουργούν και κλίμα ηττοπάθειας στον Ελληνικό Λαό, όπως το ζήσαμε πολλές φορές στο πρόσφατο παρελθόν.

Με τις παραπάνω αξίες πρέπει να διαπαιδαγωγήσουμε τον Ελληνισμό, αρχίζοντας από την εκπαίδευση. Τα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού θα πρέπει να γίνουν κέντρα σχεδιασμού και εξειδίκευσης των αντίστοιχων πολιτικών. Πρέπει ν'αναβαθμίσουμε επίσης τη δημόσια εκπαίδευση και ν'αναπτύξουμε τον πολιτισμό. Είναι απαράδεκτο να κλείνουν τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. για ελάχιστα ποσά, όταν σπαταλούνται τεράστια ποσά για εξυπηρέτηση κάποιων οικονομικά ισχυρών.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι, αν δεν αγωνιστούμε για το όνομα και την ιστορία μας, αν δεν διεκδικήσουμε ρόλο, οι νέες ιδεολογίες της νέας τάξης πραγμάτων θα μας ισοπεδώσουν, θα μας εξουθενώσουν. Δεν πρέπει, όμως να σταματήσουμε στα παραπάνω κατά την άποψή μας, όσο σημαντικά και αν είναι. Ο αγώνας δίνεται παντού και ο πολιτισμός είναι άθροισμα της καθημερινότητας σε όλες τις πτυχές της ζωής.

Απαιτείται, λοιπόν, η προστασία του μικρού μεγέθους, όπου αυτή συναντάται. Οικονομικά σημαίνει την προστασία της μικρής και μεσαίας αγροτικής και αστικής επιχείρησης. Πολιτικά σημαίνει την εκχώρηση πόρων στην Περιφέρεια. Κοινωνικά σημαίνει την στήριξη της μικρής ομάδας σε κάθε χωριό και σε κάθε πόλη της Χώρας.

Στόχος όλων των παραπάνω είναι η ανάδειξη τοπικών ηγεσιών που δεν θα ελέγχονται από το κέντρο, από την Αθήνα ή τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Επίσης στόχος είναι, η υπέρβαση της ισοπέδωσης και τελικά η αντίσταση στο γιγαντισμό της νέας τάξης πραγμάτων. Στην Πατρίδα μας η προστασία του μικρού μεγέθους και του εργαζόμενου λαού είναι και η βάση κάθε ρεαλιστικής οικονομικής πολιτικής. Είναι πρόκριμα για την ανάκαμψη, προϋπόθεση για οποιαδήποτε αναπτυξιακή πρόταση με δημοκρατία και με συμμετοχή του Λαού. Είναι με άλλα λόγια η πεμπουσία της προοδευτικής πρότασης που προτείνει το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα.

Είμαστε Χώρα της μικρής και μεσαίας αγροτικής και αστικής επιχείρησης. Είμαστε Λαός που στηρίζεται στην επιχειρηματική δραστηριότητα των γεωργών, των εμπόρων, των επαγγελματιών και βιοτεχνών, καθώς και στην παραγωγική απασχόληση των εργαζομένων, γενικά, πολιτών. Ας αξιοποιήσουμε προγραμματισμένα αυτό που είμαστε και να είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε να αισιοδοξούμε για το μέλλον της Χώρας και του Λαού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Ένα ελληνικό πρόγραμμα ανάπτυξης, όπως το προτείνει το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα λέει τα εξής: Η ανάπτυξη προϋποθέτει την ύπαρξη εθνικών

στόχων που θα επιδιώκονται και θα προσεγγίζονται πάνω σε ένα ικανοποιητικό οικονομικό υπόβαθρο. Το οικονομικό υπόβαθρο εξασφαλίζεται με την ορθή για την οικονομία και την κοινωνία μας επιλογή των φορέων ανάπτυξης και την αποτελεσματικότητα των μεθόδων, έργο και τα δύο του εκσυγχρονισμού που είναι απαραίτητος στην οικονομία μας.

Στην περίπτωση μας και για τους λόγους που αναπτύξαμε έχουμε θέσει σαν εθνικό στόχο την εθνική ακεραιότητα από την ξένη επιβουλή και την επιβολή της ειρήνης με το μόνο υπαρκτό τρόπο, την ισορροπία των δυνάμεων και την ενότητα του Ελληνισμού και του Ελληνικού Λαού. Τα παραπάνω αυτόνομα θα επιδιώκονται και θα επιτυγχάνονται στο πλαίσιο της δημοκρατικής μας Πολιτείας και στο γόνιμο έδαφος της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας.

Ο παραπάνω στόχος επιβάλλει επαρκείς και ορθώς αξιοποιήσιμες αμυντικές δαπάνες, καθώς και αναβάθμιση οικονομική και ηθική των υπηρετούντων στις Ένοπλες Δυνάμεις για να ανυψωθεί και το ηθικό τους. Αυτό συνεπάγεται την ανάγκη δημιουργίας πλεονασμάτων στην οικονομία. Πλεονάσματα όμως απαιτούνται και για την κοινωνική πολιτική που είναι προϋπόθεση και εγγύηση για την κοινωνική συνοχή και τη δημοκρατία.

Η επιτυχία αυτών των στόχων επιβάλλει το μέγιστο της αποτελεσματικότητας στη διαχείριση της οικονομίας, αλλά και στη Δημόσια Διοίκηση. Η αποτελεσματικότητα εξαρτάται ασφαλώς από την υλικοτεχνική υποδομή, δηλαδή από τους πόρους που διατίθενται. Σε ένα μεγαλύτερο βαθμό όμως εξαρτάται από τη συστράτευση όλων, στους στόχους που τίθενται. Τούτο επιβάλλει σειρά μέτρων που θα προάγουν το πνεύμα της συναίνεσης, θα εμπνέουν την εμπιστοσύνη του πολίτη προς τη χρηστή διαχείριση και θα θέτουν εκτός κομματικού ανταγωνισμού τις Ένοπλες Δυνάμεις, τα Σώματα Ασφαλείας, τη Δικαιοσύνη, τη Δημόσια Διοίκηση, τις Δ.Ε.Κ.Ο. και τις μεγάλες προμηθειές του δημόσιου τομέα.

Στη Δημόσια Διοίκηση, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα προτείνει το

θεσμό του μόνιμου Υφυπουργού με θητεία πολύ μεγαλύτερη της τετραετίας. Η επιλογή του θα γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια από επιτροπή της Βουλής στην οποία όμως η εκάστοτε κυβέρνηση δεν θα έχει την πλειοψηφία.

Δεύτερον, από επιτροπή της Βουλής στην οποία πάλι θα στερείται πλειοψηφίας η εκάστοτε κυβέρνηση, θα επιλέγεται με αντικειμενικά κριτήρια η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Τρίτον, οι Δ.Ε.Κ.Ο., κατά την άποψή μας, κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες, την εθνική και την περιφερειακή ή νομαρχιακή, ανάλογα με την εμβέλειά τους. Για την πρώτη κατηγορία, την εθνική, επιτροπή της Βουλής, όπου πάλι θα στερείται πλειοψηφίας η εκάστοτε κυβέρνηση, θα επιλέγει τις διοικήσεις σε επίπεδο προέδρου ή διοικητού και γενικού διευθυντού ή διευθύνοντος συμβούλου. Για τη δεύτερη κατηγορία το έργο αυτό θα επιτελεί επιτροπή του περιφερειακού ή νομαρχιακού συμβουλίου, όπου καμιά Παράταξη δεν θα διαθέτει πλειοψηφία.

Τέταρτον, τα μεγάλα προγράμματα προμηθειών, ιδιαίτερα εκείνα που έχουν αμυντικό ενδιαφέρον εγκρίνονται κατά την άποψή μας από επιτροπή της Βουλής χωρίς κυβερνητική πλειοψηφία. Η ίδια επιτροπή εγκρίνει σε τελικό βαθμό μετά από αξιολόγηση το αποτέλεσμα της προμήθειας.

Πέμπτον, αντικειμενικό αντιπροσωπευτικό όργανο και όχι το Υπουργικό Συμβούλιο θα επιλέγει την ηγεσία των τριών Ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας. Αυτό πρέπει να θεσμοθετηθεί κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος, αν ποτέ την κάνει η Κυβέρνηση, γιατί μου φαίνεται ότι δεν πρόκειται να το κάνει όπως δεν το έκανε και πριν τις εκλογές.

Έκτον, οι προσλήψεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα θα

πρέπει να γίνονται με πανελλήνιες ετήσιες εξετάσεις καθιερώνοντας πέμπτη δέσμη στο υπάρχον σύστημα.

Έβδoμον, οι μεταθέσεις και αποσπάσεις των εργαζομένων του δημόσιου τομέα, περιλαμβανομένων και των δικαστικών υπαλλήλων και των υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας θα πρέπει να γίνονται με το αντικειμενικό σύστημα των μορίων, για να σταματήσει το πελατειακό σύστημα.

Πρέπει να καθιερωθεί επίσης η αρχή της υπευθυνότητας του εργαζόμενου στο δημόσιο τομέα και να καταργηθεί το σύστημα των πολλαπλών υπογραφών κάτι που θα συμβάλει ουσιαστικά στον περιορισμό της γραφειοκρατίας.

Με τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεσμικά μέτρα στοχεύουμε στην αποκατάσταση εμπιστοσύνης του πολίτη προς το Δημόσιο, στη συνέχεια της Διοίκησης, ανεξάρτητα από πολιτικές ή κυβερνητικές μεταβολές και στην υλοποίηση της αξιοκρατίας. Στοχεύουμε επίσης στη διαφάνεια κατά τη διαχείριση του δημόσιου χρήματος, στην αναβάθμιση της Βουλής, της Δικαιοσύνης και του δημόσιου βίου γενικότερα.

Η Κυβέρνηση έτσι αποκαθίσταται στον πραγματικό της ρόλο, του πολιτικού προϊσταμένου της Δημόσιας Διοίκησης και του δημόσιου τομέα του υπεύθυνου για τις πολιτικές επιλογές. Έτσι η πολιτική εκσυγχρονίζεται και απαλλάσσεται από τη χυδαία μορφή, τη νομή της εξουσίας και της πελατειακής της σχέσης.

Η αποκέντρωση κατά την άποψή μας είναι βασικός μοχλός για την ανάπτυξη που δεν ευδοκίμησε τόσο στην πράξη. Οι αντιστάσεις του Αθηνοκεντρικού κράτους αποδείχτηκαν μεγαλύτερες του αναμενόμενου. Απαιτούνται συνεπώς ριζικές τομές που θα υποχρεώνουν την κεντρική διοίκηση σε υποχωρήσεις. Πάντως, απαιτείται ουσιαστική αποκέντρωση όλων των εξουσιών στους δύο βαθμούς αυτοδιοίκησης. Για να μπορέσει να προωθηθεί αποτελεσματικά η περιφερειακή ανάπτυξη και να δοθεί τέλος στην αντίληψη ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, επιβάλλεται ριζική αλλαγή στη δομή του κυβερνητικού σχήματος και μετακίνηση κατά την άποψή μας Υπουργείων από την Αθήνα στην Περιφέρεια.

Το Δ.Η.Κ.ΚΙ. προτείνει εντός τεσσάρων ετών από σήμερα το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης να μεταφερθεί στη Θράκη. Τα Υπουργεία Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Μεταφορών και Επικοινωνιών να μεταφερθούν στη Θεσσαλονίκη εν όψει του νέου ρόλου που λέμε όλα τα Κόμματα ότι πρέπει να αποκτήσει η Θεσσαλονίκη και η Βόρεια Ελλάδα εδώ στα Βαλκάνια και όχι μόνο. Το Υπουργείο Γεωργίας να μεταφερθεί στη Θεσσαλία και το Υπουργείο Υγείας να μεταφερθεί στην Αχαΐα, γιατί εκεί υπάρχει και Πανεπιστήμιο και Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο.

Η ολοκλήρωση μεταφοράς των Υπουργείων στην Περιφέρεια θα πρέπει να συντελεστεί σε τέσσερα χρόνια. Προηγούμενως όμως θα πρέπει να εξαντληθεί η δυνατότητα αποκέντρωσης αρμοδιοτήτων στις νομαρχίες. Η ανάπτυξη προϋποθέτει και την κοινωνική συναίνεση, ώστε το εσωτερικό μέτωπο να παραμένει αρραγές και να μη σπτατώνται οι εθνικές δυνάμεις σε εσωτερικές αντιδράσεις. Πρέπει η Κυβέρνηση να δεσμευθεί.

Παρακαλώ τον κύριο Πρωθυπουργό -αλλά και τους αρμόδιους Υπουργούς- μέχρι αύριο το βράδυ πριν από την ψηφοφορία να δεσμευθεί αν προτίθεται εντός του έτους 1996 να ψηφίσει, με τις απαραίτητες βελτιώσεις, το μισθολόγιο των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, όπως είχε δεσμευθεί προεκλογικά, καθώς και το μισθολόγιο των υπαλλήλων του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου και των Ο.Τ.Α.

Επίσης, θα πρέπει να δεσμευθεί μέχρι αύριο το βράδυ η Κυβέρνηση εάν θα δώσει από 1.1.97, όπως υποσχέθηκε προεκλογικά, την αύξηση των 4.000 δραχμών στην σύνταξη του Ο.Γ.Α. και πέραν αυτού από 1.1.97 αυτό που είπε χθες, αν το κατάλαβα καλά, την κατ' έτος αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Τι να κάνουμε, ο κύριος Πρωθυπουργός είπε "προτάσεις". Κάθησα και καθήσαμε -πιστεύω- να κάνουμε σοβαρή δουλειά. Άλλο αν διαφωνεί ο καθένας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Επτά λεπτά είπαμε οι Βουλευτές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ.): Τελειώνω!

Ο συνδικαλισμός, κατά την άποψή μας, χειραφετημένος από κόμματα και απαλλαγμένος από κάθε μορφής εξαρτήσεις, καλείται να αναδειχθεί σε γνήσια πρωτοπορία, χαράσσοντας στρατηγική, αυτόνομο δομικό στοιχείο της

δημοκρατικής Πολιτείας και όχι σαν εξάρτημα κομματικών μηχανισμών. Η επιχείρηση πάλι θα πρέπει να αντιληφθεί ότι ο κοινωνικός της ρόλος αποδεικνύεται μόνο με τις επενδύσεις και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Μόνο έτσι καταξιώνεται στην κοινή συνείδηση και μπορεί να διεκδικήσει, κατά την άποψη του ΔΗΚΚΙ, την προστασία της Πολιτείας στη μάχη με τους γίγαντες.

Το Δ.Η.Κ.ΚΙ. θα εξαντλήσει το θεσμοθετημένο διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, ώστε να επιτευχθεί στέρεη εθνική συμφωνία για κοινή πορεία μέσα από τις Συμπληγάδες. Σε αυτό το διάλογο θα γίνει και οριοθέτηση δημόσιου, ιδιωτικού και κοινωνικού τομέα, όπως και ο καθορισμός των στρατηγικών τομέων της οικονομίας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ρωτήσω την Κυβέρνηση αν αληθεύει η πληροφορία που μας έωπαν όταν μας επισκέφθηκαν προχθές οι εργαζόμενοι της ΑΓΕΤ-ΗΡΑΚΛΗΣ, ότι η Εθνική Τράπεζα πάει να δώσει πακέτο μετοχών 12%, αποκτώντας έτσι πλειοψηφία στα ιταλικά κεφάλαια. Περιμένουμε απάντηση, γιατί είναι νευραλγικός τομέας της οικονομίας η τσιμεντοβιομηχανία.

Δεν θα αναφερθώ λόγω χρόνου στο συγκεκριμένο πρόγραμμα ανάπτυξης που προτείνει το Δ.Η.Κ.ΚΙ. κατά κλάδους και τομείς που μπορούν ανταγωνιστικά στο χώρο της Ευρώπης και διεθνώς να αναπτυχθούν με την χρησιμοποίηση μικρής και μεσαίας επιχείρησης. Θα μας δοθεί η ευκαιρία στη συζήτηση του Προϋπολογισμού και σε άλλες συζητήσεις να το κάνουμε.

Θα θελήσω να τελειώσω λέγοντας τα εξής: Το τραπεζικό σύστημα πρέπει να αλλάξει νοοτροπία και προσανατολισμό. Πρέπει να στηρίξει τις βιώσιμες επενδυτικές προσπάθειες και επιχειρήσεις και όχι αυτές μόνο που προσφέρουν μεγάλες εγγυήσεις. Πρέπει, επίσης, να ακολουθηθεί η ανάλογη πολιτική επιτοκίων που να διευκολύνει και όχι να απαγορεύει τις επενδύσεις και τη λειτουργία των επιχειρήσεων.

Η Α.Τ.Ε. μάλιστα συγκεκριμένα πρέπει να ξαναγίνει Τράπεζα αγροτών που να στηρίζει τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της αγροτικής εκμετάλλευσης, να εξυπηρετεί τον αγρότη και όχι να τον καταληστεύει μέσα από τα υψηλά επιτόκια που πράγματι έχουν φέρει σε οδυνηρή θέση τους αγρότες.

Για τους παραπάνω τομείς θα πρέπει να αναπτυχθούν και οι αντίστοιχες κλαδικές πολιτικές -τις οποίες, δυστυχώς, δεν προλαβαίνω να αναπτύξω. Και ασφαλώς, πρέπει να αναπτυχθούν τα μεγάλης πνοής έργα και κυρίως τα έργα οδοποιίας λιμάνια και σιδηροδρόμοι. Και εδώ τέτοιο βασικό έργο υποδομής είναι η Εγνατία Οδός.

Ρωτάμε τον κύριο Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Χωροταξίας, Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων, αυτό το έργο, γιατί καθυστερεί τόσα χρόνια, παρότι έχει πρώτη εθνική προτεραιότητα για την οικονομία, ενώ έχουν διαφασίσει τα κονδύλια για τα έργα μέσα στην Αθήνα -και είναι γνωστό τι απαιτήσεις προβάλλονται πέρα από τα συμφωνηθέντα.

Από τις προγραμματικές δηλώσεις προκύπτει, ότι η Κυβέρνηση θα συνεχίσει όμως στην οικονομία την αδιέξοδη, απάνθρωπη και άδικη πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας για τους πολλούς. Θα εφαρμόσει μια σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ τα τελευταία χρόνια τα εισοδήματα των εργαζομένων -και αυτό είναι σημαντικό, είναι απολογιστικό στοιχείο που δεν επιδεχεται αμφισβήτηση- μειώθηκαν δραματικά στη Χώρα μας, ακόμη και σε σχέση με αυτά των εργαζομένων σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και έτσι μεγάλα στρώματα της κοινωνίας οδηγήθηκαν στο περιθώριο και την εξαθλίωση, ακριβώς στην αντίθετη πορεία εμφάνισαν

το αντίστοιχο διάστημα τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων και των τραπεζών στην Ελλάδα. Είναι μάλιστα τα κέρδη των επιχειρήσεων και των τραπεζών πολλαπλάσια ακόμη και από αυτά των μεγάλων επιχειρήσεων και τραπεζών των αντίστοιχων χωρών της Ενωμένης Ευρώπης. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα τελευταία χρόνια η μείωση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων στη Χώρα μας έχει υπερβεί το 25%, ενώ αντίθετως οι αμοιβές των εργαζομένων στην υπόλοιπη Ευρώπη αυξήθηκαν κατά 7% έως 8% και δεν μειώθηκαν.

Επίσης, στο ίδιο διάστημα η αύξηση των κερδών των Ελλήνων μεγαλοβιομηχάνων και των τραπεζών κυμάνθηκε στα 20% έως 40% για τους βιομηχάνους και στα 200% για τις τράπεζες, ενώ οι αντίστοιχες αυξήσεις των κερδών στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες κυμαίνονται μόνο στο 10% έως 15% περίπου.

Τι προκύπτει από αυτά και γιατί τα αναφέρω. Από αυτά αποδεικνύεται ότι είναι ανακριβής και σκόπιμος ο ισχυρισμός που προβάλλεται από το μπλοκ των διαχειριστικών δυνάμεων στην πολιτική, στην Ελλάδα, ότι η συγκεκριμένη ταξική οικονομική πολιτική επιβάλλεται μόνο από την Ενωμένη Ευρώπη και ότι αποτελεί μονόδρομο. Η αλήθεια είναι ότι αποτελεί συνειδητή οικονομική επιλογή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πριν της Νέας Δημοκρατίας, που είναι συντηρητικά, αντιλαϊκά, νεοφιλελεύθερα κόμματα και ευθύνονται για την άσκηση αυτής της πολιτικής.

Θα μας πουν οι φανεροί και κρυφοί νεοφιλελεύθεροι: Πού θα βρείτε τα χρήματα για να εφαρμόσετε αυτά που προτείνετε; Τους απαντούμε ως ακολούθως: Η άμεση ανακατανομή του υπάρχοντος εθνικού εισοδήματος που προτείνουμε υπέρ των λαϊκών στρωμάτων και σε βάρος των μεγάλων εισοδηματικών τάξεων δεν είναι πρόβλημα χρημάτων, είναι κυρίως πρόβλημα πολιτικής βούλησης. Θα γίνει μέσα από τη ριζική αλλαγή του φορολογικού συστήματος, ώστε να πληρώσουν φόρο πράγματι αυτοί που έχουν εισοδήματα και όχι αυτοί που δεν έχουν. Θα γίνει, επίσης, μέσα από την περικοπή των οικονομικών προνομίων και των πιστώσεων που χορηγούνται αφεδώς μέσα από τον τακτικό προϋπολογισμό και αδιαφανώς στα μεγάλα ντόπια και ξένα οικονομικά συγκροτήματα, μεγαλοεργολάβους, μεγαλοεπιχειρηματίες που λυμαίνονται τις πιστώσεις των διαρθρωτικών Ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Επίσης, ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της σπατάλης είναι τα 60 δισ., η πρώτη δόση, καθ' υπέρβαση των συμφωνηθέντων που δώσαμε στην ξένη εταιρεία για το "ΜΕΤΡΟ" και τώρα βέβαια διεκδικεί δεν ξέρουμε τι άλλο. Περιμένουμε να μας απαντήσει μέχρι αύριο το βράδυ, το άλλο διεκδικεί τώρα, γιατί διαβάσαμε για νέα 160 δισεκατομμύρια.

Θα βρεθούν, επίσης, τα χρήματα αυτά μέσα από μια δίκαιη κατανομή των πιστώσεων του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους. Παράλληλα θα βρεθούν μέσα από την προώθηση αναπτυξιακής πολιτικής που θα αυξήσει το φορολογητέο εισόδημα και κατά συνέπεια και τα φορολογικά έσοδα χωρίς αύξηση της φορολογίας.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, επειδή άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να εκφράζει τη χαρά του για το ότι εκφράζονται πολλά Κόμματα στη Βουλή, θα ήθελα να του πω, ως σταματήσει την υποκρισία γιατί ενθυμείται ο Ελληνικός Λαός τις θέσεις που διατύπωνε προεκλογικά, λέγοντας κατά τρόπο εκπληκτικό και αντιδημοκρατικό ότι μόνο δύο κόμματα υπάρχουν, τα άλλα μικρά Κόμματα δε χρειάζονται. Ευτυχώς ο Ελληνικός Λαός πράγματι δεν υπέκυψε σε αυτές τις σειρήνες, δεν υπάκουσε σ'αυτές τις σειρήνες και έβγαλε μικρότερα Κόμματα που μέσα από μία σοβαρή και υπεύθυνη πολιτική δουλειά, μέσα από μια σωστή, συστηματική αντιπαράθεση με προβολή και θέσεων έχουν προοπτική εξουσίας, γιατί ακριβώς ο Ελληνικός Λαός δε θέλει παραλλαγές νεοφιλελεύθερης πολιτικής αλλά θέλει μια άλλη εναλλακτική πραγματικά εκσυγχρονιστική, πραγματικά πατριωτική και προοδευτική πολιτική πρόταση και αυτή υπάρχει.

Αλλά για να την εφαρμόσεις, πρέπει να μην έχεις δεσμεύσεις, πρέπει να μην εξαρτάσαι από διαπλεκόμενα συμφέροντα, όπως κατ' επανάληψη τονίστηκαν, πρέπει να έχεις ως γνώμονα της πολιτικής την υπεράσπιση των συμφερόντων της Χώρας σου και του Λαού και πρέπει, με άλλα λόγια, να

επιδιώκεις τη στήριξη από το λαό και όχι την εύνοια και τη στήριξη από εξωθεσμικούς παράγοντες, αλλά και από ξένους παράγοντες, που έχουν σκοπό να προωθήσουν σχέδια για συρρίκνωση της Ελλάδας και του Ελληνισμού.

Και εδώ μπαίνει το μεγάλο ερώτημα: Κάλεσα στην προεκλογική περίοδο, κατά τη γένεση των εκλογικών δαπανών, την Κυβέρνηση, δημοσιογράφους -επαναλαμβάνω αυτή την πρόσκληση- να έλθουν να ελέγξουν τα βιβλία των Κομμάτων για τις προεκλογικές δαπάνες. Δαπανήθηκαν πολλά δισεκατομμύρια.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και σεις δεν πέσατε έξω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Εμείς δηλώνουμε 35 μόνο εκατομμύρια, που ως Κόμμα χαλάσαμε πέρα από τα ψηφοδέλτια. Και όποιος διαφωνεί, τον καλούμε αύριο το πρωί, είναι ελεύθερα τα βιβλία, να έλθει να κάνει έλεγχο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τα πολυτελέστατα γραφεία στη Θεσσαλονίκη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σπυριούνη, σας παρακαλώ, δεν έχετε δικαίωμα να διακόπτετε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έχω άποψη, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Δεν κάναμε ούτε μία διαφήμιση. Έχουμε, λοιπόν, μηδέν δαπάνες διαφήμισης, υλοποιώντας το απόλυτο, τις προσωπικές δεσμεύσεις, για λογαριασμό του ΔΗ.Κ.Κ., που είχα κάνει από την ίδρυσή του.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση και τον Πρόεδρο της Βουλής να ενεργοποιήσει τις Επιτροπές που προβλέπονται από τον πρόσφατο νόμο και τους παλαιότερους, αν θέλουμε πράγματι να γίνουμε αξιόπιστοι απέναντι στον Ελληνικό Λαό. Εμείς δηλώνουμε ότι αποδεχόμαστε από αύριο το πρωί αυτόν τον έλεγχο, παρ' ότι δεν υποχρεούμαστε, γιατί δε χρηματοδοτηθήκαμε από τον προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, γιατί πράγματι θέλησα για λογαριασμό του ΔΗ.Κ.Κ., μια και είναι η πρώτη φορά που μπαίνει στη Βουλή, να δώσουμε το στίγμα μας και την πρότασή μας, για να πάρουν μία απάντηση εκείνοι οι οποίοι έλεγαν τα ίδια και προεκλογικά και χρησιμοποίησαν απαράδεκτες μεθόδους που θύμιζαν παλιές εποχές, στο ψευτοδίλημμα, που θέτουν, το ψευτοίσχυρισμό, ότι, δήθεν, το ΔΗ.Κ.Κ. δεν έχει ιδεολογική πολιτική πρόταση. Το ΔΗ.Κ.Κ. είναι το μόνο Κίνημα και ο μόνος πολιτικός φορέας που έχει συγκεκριμένη πρόταση και στα εξωτερικά, τα εθνικά, τα εσωτερικά και οικονομικά ζητήματα, πρόταση που θα αναδεικνύουμε καθημερινά κατά τη διάρκεια αυτής της έντατης Βουλευτικής περιόδου. Καταψηφίζουμε, όπως είναι φυσικό, τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης (Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΔΗ.Κ.Κ.).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αλεξανδρός Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μέχρι π'ώρα θα πάμε; Μέχρι 01.00' - 02.00'.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μέχρι τη 01.00' η ώρα. Αν λέτε, δικαίωμα του Αρχηγού είναι...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να αλλάξουμε τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε, να υπάρξει όριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα αλλάξουμε και σ' αυτό το σημείο τον Κανονισμό. Γιατί όχι;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να τον αλλάξουμε. Αναπτύξατε πρωτοβουλίες σεβαστές μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αγαπητοί συνάδελφοι, δε νομίζω ότι περιμένετε να σας μιλήσω για την ανάγκη του εκσυγχρονισμού της Δημόσιας Διοίκησης. Πιστεύω ότι αυτό το επιτακτικό και καθολικό αίτημα, όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα και το γνωρίζουν και το ενστερνίζονται και το υιοθετούν. Γι'

αυτό σήμερα, εδώ, θα αναφερθώ και σε μία πρώτη δέσμη συγκεκριμένων μέτρων. Εκείνο που από την αρχή οφείλω να πω ξεκάθαρα και απερίφραστα είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στη ριζική ανασυγκρότηση του Κράτους και της Διοίκησης. Και θα το πράξει.

Γνωρίζετε ότι δε συμπαθώ τις εξαγγελίες και τις μεγαληγορίες. Απλά θα επαναλάβω ότι αυτή είναι η σταθερή και αμετακίνητη απόφασή μας. Πολλοί θα σκεφθούν ίσως ότι υπάρχει απόσταση ανάμεσα στην απόφαση και την πραγμάτωση. Άλλωστε σε όλη την διάρκεια της νεότερης ιστορίας μας δεν έλειψαν οι γενναίες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες χωρίς όμως να καταλήξουν σε επιθυμητό αποτέλεσμα. Εμείς δεν αγνοούμε ούτε υποτιμούμε τις δυσκολίες, τις αντιδράσεις και τις αντιστάσεις που θα υπάρξουν. Σήμερα όμως, οι συνθήκες και οι συγκυρίες επιτρέπουν και επιβάλλουν ριζικές αλλαγές, ίσως γιατί ήρθε το πλήρωμα τα χρόνου, περισσότερο όμως γιατί εξαντλήθηκαν τα περιθώρια του χρόνου.

Κάποιοι μιλούν για το πολιτικό κόστος που συνεπάγονται οι βαθιές τομές και αλλαγές στο δημόσιο βίο. Ειλικρινά πρέπει να μας εξοργίζει αυτή η έκφραση και πιστεύω ότι πρέπει να την εξοβελίσουμε από το πολιτικό μας λεξιλόγιο. Νομίζω ότι υποτιμά και εμάς και τον Λαό. Η κοινή γνώμη είναι και ώριμη και έτοιμη να δεχθεί ακόμα και σκληρά μέτρα όταν γνωρίζει ότι το κυβερνητικό ενδιαφέρον ταυτίζεται με το κοινωνικό συμφέρον.

Βασική προϋπόθεση για κάθε μεταρρύθμιση είναι η πνευματική μεταρρύθμιση και εκεί ακριβώς βρίσκεται η μεγάλη δυσκολία του δικού μας εγχειρήματος, ταυτόχρονα όμως και το κλειδί της επιτυχίας του. Οι νόμοι και τα διοικητικά μέτρα δεν αρκούν για να επιφέρουν βαθιές και ουσιαστικές τομές στο δημόσιο βίο. Γι' αυτό και εμείς θεωρούμε ότι πιο σημαντικό είναι όχι να ισχυροποιήσουμε το νομικό δεσμό, αλλά να αποκαταστήσουμε τον ψυχικό δεσμό του πολίτη με το Κράτος. Και αυτές ακριβώς οι σκέψεις προσδιορίζουν και το νόημα που δίνουμε στην μεταρρυθμιστική μας προσπάθεια, η οποία ούτε αυτοσκοπός είναι, ούτε αφορά απλά και μόνο τη βελτίωση και λειτουργία της κρατικής μηχανής.

Η Κυβέρνηση αυτή οδεύει προς σταθερή κατεύθυνση. Έχει συγκεκριμένο προορισμό, σαφείς στόχους, ξεκάθαρες επιδιώξεις. Η συνολική κυβερνητική προσπάθεια πραγματώνεται και ευοδώνεται με ένα Κράτος συγκροτημένο, συντεταγμένο και πειθαρχημένο στους κοινούς σκοπούς.

Ας δούμε όμως πιο συγκεκριμένα τι Κράτος θέλουμε και τι Κράτος μπορούμε να έχουμε. Τρία είναι τα σημεία στα οποία θέλω να επιστήσω την προσοχή σας ως προς αυτό.

Κατά πρώτο λόγο, το μονοπώλιο δράσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οποίο διατηρούσε το παραδοσιακό εθνικό Κράτος έχει προ πολλού καταργηθεί. Από τις αρμοδιότητες και εξουσίες που του ανήκαν εξ ολοκλήρου, ορισμένες ασκούνται τώρα από την αιρετή αυτοδιοίκηση, αλλά πρέπει να παραδεχθούμε ότι άλλες -και από τις πιο σημαντικές- έχουν περάσει σε διεθνές ή υπερεθνικό επίπεδο κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι το παραδοσιακό Κράτος έχει αλλάξει ρόλο από εκείνο του αποκλειστικού ρυθμιστή σε αυτόν και του συντονιστή ανάμεσα σε ισότιμους πλέον συνεργάτες.

Κατά δεύτερο λόγο, ο κρατικός μας μηχανισμός αδυνατεί καταφανώς να παρακολουθήσει τη ραγδαία αλλαγή των οικονομικών δεδομένων και τις συνεχείς ανακατατάξεις που προκαλούν μέσα στις κοινωνίες, γιατί μένει περιχαρακωμένος μέσα στις αγκυλώσεις και τις ιδεοληψίες του, σε μύθους και κατά συνθήκη, ψεύδη.

Κατά τρίτο λόγο, το Κράτος λειτουργεί ή οφείλει να λειτουργήσει σε ένα περιβάλλον δημοσιονομικής προσαρμογής και πρέπει να ζήσει με λιγότερα χρήματα. Παράλληλα οφείλει πλέον να δικαιολογεί την παρουσία και δράση του σε ένα διεθνές περιβάλλον έντονα ανταγωνιστικό, όπου δε χωράνε ψέματα.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ λίγο στο μύθο του δήθεν καταναγκασμού, που αποτελεί για μας το στόχο του Μάαστριχτ

και η επί θύραις -ελπίζω και για μας- Νομισματικής Ένωσης. Η υπόθεση αυτή δεν είναι για την Χώρα, απλά οικονομική, αλλά ευρύτερα εθνική και κοινωνική. Δυστυχώς, υπάρχουν πολλοί που δεν έχουν κατανοήσει την σημασία της για την πορεία του Έθνους αλλά ο στόχος αυτός απαιτεί και προϋποθέσεις και θυσίες.

Ο δικός μας πολιτικός στόχος είναι ξεκάθαρος και εφικτός. Θα εξορθολογήσουμε τις δαπάνες και τις λειτουργίες του ευρύτερου κυρίως δημόσιου τομέα, ο οποίος εξακολουθεί να μην παρακολουθεί την εποχή.

Ένα είναι σίγουρο και ας το προσέξουμε όλοι: Ο εκσυγχρονισμός της Διοίκησης δεν επιδέχεται ούτε αναβολές ούτε συζητήσεις. Κάθε καθυστέρηση αυξάνει το κόστος της προσαρμογής στις αναπόφευκτες τομές και λύσεις. Ας μην επαναπαύεται κανένας στη θαλπωρή του βολέματος και στη λογική του "εντάξει, δε θα χαθούμε". Να μην κάνουμε σαν εκείνον, που πέφτει από έναν ουρανόζυστη και επαναλαμβάνει από όροφο σε όροφο "μέχρι εδώ καλά πάμε, μέχρι εδώ καλά πάμε". Καλοί βέβαια είναι οι στόχοι, πρέπει όμως κανείς να επιλέξει και τους τρόπους και τις μεθόδους, που θα τους προσεγγίσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Ας ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, εξ αρχής πως λύσεις-θαύματα δεν υπάρχουν και ας συνειδητοποιήσουμε ότι η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να είναι σε καθεστώς διαρκούς μεταρρύθμισης. Άλλωστε, αυτή είναι η ουσιαστική πρόκληση του μέλλοντος.

Θα σας περιγράψω, λοιπόν, τώρα τους κύριους άξονες της μεταρρυθμιστικής μας προσπάθειας:

Θέλουμε και θα δουλέψουμε πρώτα για ένα Κράτος πιο κοντά στον πολίτη. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησαν σε σημαντικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις, που κινήθηκαν σε δύο άξονες, στη μεταφορά αρμοδιοτήτων από το κεντρικό κράτος στην περιφέρεια, στη μεταφορά αρμοδιοτήτων από το Κράτος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Θα συνεχίσουμε λοιπόν σ' αυτήν την κατεύθυνση και θα δουλέψουμε πρώτα για την ενίσχυση της αποκέντρωσης. Με την κατάθεση του νομοσχεδίου για τη συγκρότηση της ενιαίας περιφερειακής διοίκησης και κυρίως με την απαρέγκλιτη εφαρμογή του, προχωρούμε σε ένα καινούριο διοικητικό πρότυπο. Στόχος μας δεν είναι να ορίσουμε ένα επιπλέον τυπικό επίπεδο διοίκησης. Στόχος μας είναι να φέρουμε τον κρατικό μηχανισμό πιο κοντά στον παραγωγικό ιστό της Χώρας.

Το νέο διοικητικό πρότυπο φέρνει μία άλλη καινοτομία ουσιαστικής σημασίας. Οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες σε επίπεδο περιφέρειας θα μάθουν να λειτουργούν σαν ένα ενιαίο σύνολο, που θα καλύπτει όλα τα επιμέρους προβλήματα του πληθυσμού, τα προβλήματα εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης, κοινωνικής ασφάλισης, υπηρεσιών υγείας, οικονομικής δραστηριότητας και άλλα.

Για να πετύχουμε στο στόχο μας, πρέπει να γίνει πράξη -και θα γίνει- η ξεκάθαρη κατανομή αρμοδιοτήτων ανάμεσα στα επίπεδα της κρατικής οργάνωσης -κέντρο, περιφέρεια, νομός- και όχι όπως είναι σήμερα, σχεδόν ένα κουβάρι. Έτσι μόνο θα αποφευχθεί ο κατακερματισμός του κρατικού μηχανισμού, που έχει ως μόνο αποτέλεσμα να χάνεται η ευθύνη, να διυλίζεται μέσα σε μία μάζα υπηρεσιών, που αυτοχρίζονται ταυτόχρονα αρμόδιες και αναρμόδιες ανάλογα με το συμφέρον τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό, όμως, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι με το παραπέρα άνοιγμα στην αποκέντρωση, είτε σε επίπεδο περιφέρειας είτε σε επίπεδο νομού, δεν εννοούμε τη μετατροπή της Χώρας σε καντόνια και φέουδα, όπως κάποιοι νόμισαν αρχικά ή ελάχιστοι εξακολουθούν να νομίζουν και τώρα.

Ένα εξίσου σημαντικό σημείο είναι η ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση του ελέγχου του δημόσιου τομέα, που σήμερα είναι ή ατροφικός ή δεν υπάρχει. Αυτό σημαίνει συγκεκριμένα τη ριζική ενίσχυση και αλλαγή της φύσης των ελέγχων προς δύο κατευθύνσεις: Πρώτον, όχι βέβαια προληπτικό έλεγχο σκοπιμότητας, αλλά εκ των υστέρων έλεγχο αποτελεσματι-

κόστητας και δεύτερον, όχι μόνο τυπικό λογιστικό έλεγχο, αλλά και αποτίμηση.

Παράλληλα με την πορεία για την ενίσχυση της αποκέντρωσης, θέλουμε και θα δουλέψουμε για την ουσιαστική ανάδειξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πρέπει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι ο κατακερματισμός και η πολυδιάσπαση των δήμων και κοινοτήτων σε έξι χιλιάδες περίπου Ο.Τ.Α., υποσκάπτει σημαντικά την οικονομική τους βιωσιμότητα και αναιρεί τη λειτουργικότητά τους. Η Κυβέρνηση θα δώσει τέλος σ'αυτήν την κατάσταση, ώστε να προχωρήσει από νέα βάση στη γενικότερη ανασυγκρότηση του Κράτους. Ωρίμασε πια η ανάγκη για την αναγκαστική συνένωση των μικρών κοινοτήτων και των πολεοδομικά ενιαίων.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

Σήμερα είμαστε διατεθειμένοι να εκχωρήσουμε ευρύτερες αρμοδιότητες στην αιρετή Τοπική Αυτοδιοίκηση και δεχόμαστε γι'αυτό μεγαλύτερη ανεξαρτησία και αυτονομία.

Αυτό όμως συνεπάγεται και μεγαλύτερη ευθύνη. Δηλαδή, πραγματική δημοσιονομική ευθύνη και αυτοτέλεια σε τοπικό επίπεδο τόσο όσον αφορά στην εξεύρεση εσόδων -και εδώ θέλω να επιβεβαιώσω τους φόβους της κας Παπαρήγα- και εξασφάλιση ιδίων πόρων όσο και στην υπευθυνότητα και στη διαφάνεια των δαπανών που σήμερα έχει τρωθεί.

Όσον αφορά το τελευταίο πρέπει να γίνει συνείδηση και να είμαστε ξεκάθαροι ότι το Κράτος θα είναι παρόν για να προστατεύσει το έννομο συμφέρον του πολίτη, την κοινωνική και εθνική συμμετοχή. Θα αποφύγουμε πάση θυσία τη δημιουργία νέων προβληματικών Ο.Τ.Α. καθώς και την ύπαρξη καταστάσεων ασυλίας.

Σε αυτή την οπτική θα πάρουμε τα ακόλουθα μέτρα:

- Πρώτον, θα προωθήσουμε την οικονομική αυτοτέλεια των Ο.Τ.Α., η οποία συνεπάγεται την ανάληψη ευθύνης από μέρους τους και για ίδιους πόρους.

- Δεύτερον, θα εξασφαλίσουμε τη διαφάνεια και την εξυγίανση των οικονομικών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Θα ενισχύσουμε γι' αυτόν το λόγο το ρόλο του Κράτους στον οικονομικό έλεγχο νομιμότητας και διαχείρισης των Ο.Τ.Α., όπως ήδη έχει ψηφισθεί πέρσι τον Οκτώβρη με τον Κώδικα Δημόσιου Λογιστικού. Αυτό θα το πετύχουμε με την απλούστευση του λογιστικού συστήματος των Ο.Τ.Α., με τη δημιουργία συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση.

- Τρίτον, τη θεσμοθέτηση διαδικασιών για το δανεισμό τους.

- Τέταρτον, την αναθεώρηση οικονομικής και διοικητικής λειτουργίας των δημοτικών επιχειρήσεων.

Όσον αφορά στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης θα προχωρήσουμε σταθερά και αποφασιστικά πάνω στους ακόλουθους άξονες:

Θέλουμε και θα δουλέψουμε, πρώτα, για μία Δημόσια Διοίκηση λιτή. Το Κράτος προσπαθεί να επιβάλει στους πολίτες δημοσιονομική πειθαρχία και ταυτόχρονα αυτό το ίδιο δίνει πρώτο το παράδειγμα της απειθαρχίας. Αυτό είναι απαράδεκτο και άδικο. Και εμείς δεν θα επιτρέψουμε να συνεχίζεται αυτό. Θα σταματήσει πάση θυσία.

Πρώτα το Κράτος, λοιπόν, θα τεθεί σε πειθαρχία για να μπορεί να απαιτεί από τον πολίτη. Ο περιορισμός των δημοσίων δαπανών είναι, λοιπόν, μονόδρομος και αποτελεί θεμέλιο λίθο της πολιτικής μας.

Σ' αυτό το πλαίσιο θα προχωρήσουμε στα ακόλουθα μέτρα:

- Πρώτον, στην επαναξιολόγηση της αποστολής νομικών προσώπων δημοσίου συμφέροντος.

- Δεύτερον, στην ανακατανομή του προσωπικού και τη συγκρότηση μιας νέας δομής που θα χαρακτηρίζεται από συνοχή, συντονισμό και έλεγχο.

- Τρίτον, στην εγκατάληψη των λειτουργιών που μπορεί να ασκηθούν οικονομικότερα και αποτελεσματικότερα από τρίτους.

- Τέταρτον, στη μείωση του λειτουργικού κόστους της Δημόσιας Διοίκησης. Πρέπει, επιτέλους, η Δημόσια Διοίκηση να ελέγξει το κόστος των εργασιών της. Θέλουμε και θα δουλέψουμε για μία σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση στην

ηλεκτρονική εποχή.

Ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός, κύριοι συνάδελφοι, της Δημόσιας Διοίκησης για την Ελλάδα δυστυχώς δεν αποτελεί μόνο μέσον. Λόγω των υπερβολικών καθυστερήσεων έφθασε να αποτελεί ουσιαστικό κομμάτι του περιεχομένου της οποιασδήποτε μεταρρυθμιστικής προσπάθειας. Σήμερα είναι εφικτό να αξιοποιήσουμε στο σύνολο τις δυνατότητες που μας παρέχει το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με σύγχρονα οργανωτικά σχήματα, σαφές χρονοδιάγραμμα και την απαραίτητη τεχνογνωσία που πλέον διαθέτουμε.

Όσον αφορά το επιχειρησιακό πρόγραμμα "ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ" θα επιταχύνουμε την υλοποίηση των έργων καθώς αποτελεί την τελευταία ίσως ευκαιρία του διοικητικού εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα. Τα έργα, δε, του Υπουργείου μας οργανώνονται ήδη και προκηρύσσονται άμεσα.

Θέλουμε και θα δουλέψουμε για μία Δημόσια Διοίκηση αποτελεσματική.

Η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να στραφεί στην επίτευξη στόχων και αποτελεσμάτων για να ξεφύγει από την τήρηση των διαδικασιών. Κεντρικός μας στόχος είναι η δημιουργία ομάδων διοίκησης έργου όπου απαιτείται.

Δεύτερον, η επεξεργασία σχεδίων δράσης με καθορισμένους τρόπους.

Τρίτον, η μείωση των περιττών ρυθμίσεων.

Τέταρτον, η θεσμοθέτηση ενός συστήματος αξιολόγησης και βελτίωσης της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης.

Θέλουμε και θα δουλέψουμε για μία ηθική Δημόσια Διοίκηση. Ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης δε νοείται χωρίς τη διαμόρφωση ενός συστήματος διοικητικών αξιών προς τις οποίες πρέπει αυτή να συμμορφώνεται.

Προϋποθέτει, όμως, επίσης και την καθιέρωση και ενίσχυση ποικιλόμορφων ελέγχων, για την τήρηση αυτών των αξιών.

Οι βασικές αρχές που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία μιας Δημόσιας Διοίκησης με ηθικό έρεισμα, είναι γνωστές. Για να περάσουν αυτές οι αρχές, από τη διακήρυξη στην καθημερινή πρακτική της Δημόσιας Διοίκησης, πρέπει -και θα το κάνουμε- να καταρτίσουμε χάρτη δημόσιας υπηρεσίας. Θα προωθήσουμε στους τομείς, όπου είναι εφικτό, την αντικειμενικοποίηση των διαδικασιών και αποφάσεων.

Τρίτον, όσον αφορά τον πειθαρχικό έλεγχο, θα προχωρήσουμε αποφασιστικά σε νέους, ουσιαστικούς και κυρίως οικονομικούς κανόνες πειθαρχικού δικαίου, κυρίως εκεί που πάσχει το σύστημα. Το σημερινό νοσηρό καθεστώς της πλήρους απμωρησίας θα σταματήσει.

Τέταρτον, θα ενισχύσουμε την προστασία του πολίτη από τη γραφειοκρατία, με τη θεσμοποίηση του συνηγόρου του πολίτη.

Πέμπτο, θα ενισχύσουμε τον εσωτερικό έλεγχο της Δημόσιας Διοίκησης, διευρύνοντας το ρόλο των Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και των Επιθεωρητών Οικονομικής Διαχείρισης, που ήδη συστήσαμε στο Υπουργείο Οικονομικών.

Θέλουμε και θα δουλέψουμε για μια αξιοκρατική Δημόσια Διοίκηση, που αξιοποιεί το προσωπικό της. Για να μπορεί επιτέλους ο δημόσιος τομέας να διαμορφώσει μια πραγματική πολιτική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, θα ακολουθήσουμε τρεις απλές αρχές. Στελέχωση του δημόσιου τομέα σύμφωνα με τις πραγματικές του ανάγκες, ενίσχυση της κατάρτισης του προσωπικού, αξιοκρατία στην αξιοποίηση και εξέλιξή του.

Βεβαίως υπάρχουν συγκεκριμένα μέτρα, που λόγω χρόνου δεν μπορώ να αναφερθώ, αλλά απλώς θα αναφέρω ότι ανάμεσα στα άλλα, εκτός από τον κώδικα διοικητικών διαδικασιών, θα υπάρξει και ένας δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας σε τέσσερις μήνες, με αξιοκρατικό βαθμολόγιο.

Τέλος, θα προχωρήσουμε το θέμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και όχι στη βάση -θέλω να είμαι ξεκάθαρος- μιας μονομερούς, λεόντειας συμφωνίας σε βάρος του Κράτους, αλλά στη βάση ενός δημόσιου-παλληλικού μοιραίου υποχρεώσεων και δικαιώματα.

Για, δε, το νέο μισθολόγιο, υπάρχει ήδη εξαγγελία του

Πρωθυπουργού, καθώς επίσης και για το μισθολόγιο των στρατιωτικών και των Σωμάτων Ασφαλείας, που θα κατατεθεί αμέσως ξανά στη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία και η ελληνική οικονομία έχουν μεγάλες αντοχές. Δεν υπάρχουν πολλές χώρες, όπου η ανεργία του 10% συμβιβάζεται με την απορρόφηση ενός ποσοστού ξένων εργατών, ίσως με το 1/5 του εργατικού δυναμικού της Χώρας.

Δεν πρέπει, όμως, να κάνουμε το λάθος να θεωρήσουμε αυτές τις αντοχές ως δεδομένες. Έτσι μόνο τις εξαντλούμε, ενώ θα μπορούσαν να αποτελέσουν την πρώτη ύλη μιας πορείας προς το μέλλον.

Αποκτήσαμε, όμως, ως Λαός κακές συνήθειες και σχέσεις εξάρτησης με τον κρατικό μηχανισμό. Πώς φτάσαμε να καμωνόμαστε τους ανάπηρους για μια θέση στο δημόσιο, για ένα επίδομα ή για ένα αδοσολόγητο αυτοκίνητο; Πώς μάθαμε να απαιτούμε και να ζητάμε τα πάντα, χωρίς να θέλουμε να δώσουμε τίποτα; Πώς, τέλος, φέραμε το στενά εννοούμενο προσωπικό συμφέρον πάνω από αυτό της κοινωνίας;

Τα πράγματα δεν είναι εύκολα. Ο καθένας, για να υποστηρίξει το συμφέρον του, είναι έτοιμος να ποδοπατήσει κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Έχουμε, πια, εθιστεί στις αντικοινωνικές συμπεριφορές, συμμετέχοντας κι εμείς οι ίδιοι μερικές φορές σ' αυτές.

Υπάρχουν ακτίδες ελπίδας μέσα σ' αυτό το σκοτεινό τοπίο που σας περιέγραφα, αλλά όλοι μας γνωρίζουμε -το πιστεύω- ότι βρίσκμαστε σε ένα οριακό σημείο. Είτε θα ξεφύγουμε προς τα εμπρός, προς το μέλλον μιας κοινωνίας ανοιχτής στις προκλήσεις και ικανής να ανταπεξέλθει σ' αυτές είτε θα μείνουμε κολλημένοι στο τέλμα, που το σήμερα αντιπροσωπεύει.

Για να κατορθώσουμε να ξεφύγουμε, όμως, από το τέλμα, χρειάζεται πολιτικό θάρρος από την Κυβέρνηση και αταλάντευτη πολιτική βούληση. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι τα διαθέτουμε. Χρειάζεται, όμως, αντίστοιχο θάρρος και από την Αντιπολίτευση στο σύνολό της. Η άρνηση δε βοηθάει ποτέ έναν τόπο και ένα λαό να πάει μπροστά.

κυρίου Υπουργού) (Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ.Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Πέρα από το αντιπολιτεύεσθαι, πρέπει να υπάρχουν και πραγματοποιήσιμες προτάσεις. Πολλές φορές και ακόμη περισσότερο σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, έχουμε σιγματίσει δυσλειτουργίες, προβλήματα, αυθαιρεσίες στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και του κρατικού μηχανισμού στο σύνολό του.

Πρέπει, πλέον, να μας γίνει συνείδηση ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Η Κυβέρνηση δε θα το επιτρέψει, με όποιο κόστος αυτό συνεπάγεται. Η αναδιάρθρωση του Κράτους, της Δημόσιας Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι συνθήκη επιβίωσης του Έθνους. Το χρωστάμε σε μας τους ίδιους, το χρωστάμε στα παιδιά μας, στις νέες γενιές, το χρωστάμε στην ιστορία μας να προχωρήσουμε.

Σήμανε η ώρα, κύριοι συνάδελφοι, όπου θα πρέπει να κατακτήσουμε, να καθλώσουμε, να κάνουμε πραγματικότητα της ζωής μας εκείνη την καινούρια μέρα που όλο την περιμένουμε, όπως μας είπε στην αρχή του αιώνα ο Παλαμάς, "και όλο κινάει για νάρθει και όλο συντρίμια γίνεται στο γύρισμα των κύκλων". Ας μη μας ξεφύγει για άλλη μια φορά η καινούρια μέρα. Καιρός πια. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε

με προσοχή τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης και πρέπει να σημειώσουμε απ' την αρχή ότι η φιλοσοφία αυτών των δηλώσεων, είναι πως βρισκόμαστε σ' ένα μονόδρομο υποχρεωτικό για τη Χώρα, που δεν είναι άλλος από την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η υλοποίηση των όσων προβλέπουν οι συμφωνίες του Μάαστριχτ. Αυτή η ενσωμάτωση, προβάλλεται σαν "πρόκληση" για την ελληνική κοινωνία, στην οποία η Χώρα μας πρέπει να ανταποκριθεί. Δηλαδή, αποτελεί "πρόκληση" η κατάκτηση των όρων που προβλέπει το Μάαστριχτ για να ενταχθεί η Χώρα μας στην Οικονομική Νομισματική Ένωση.

Την ενσωμάτωση της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο κύριος Πρωθυπουργός την ταυτίζει στην ομιλία του με την ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πικρή αλήθεια είναι ότι είτε κατακτηθούν οι δείκτες και μπούμε στην πρώτη ταχύτητα, όπως λένε, της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε μείνουμε στη δεύτερη ταχύτητα, η πραγματικότητα για την Ελλάδα θα είναι να ακολουθεί τις αποφάσεις του διευθυντηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποφάσεις που σαν μοναδικό κριτήριο, έχουν την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των πολυεθνικών και των ισχυρών χωρών, ενώ σε κάθε περίπτωση, οι συνέπειες για τους εργαζόμενους θα είναι το ίδιο αρνητικές. Η ανεργία θα συνεχίσει να αυξάνει και οι ζώνες φτώχειας συνεχώς θα διευρύνονται. Αυτά τα είκοσι εκατομμύρια ανέργων και τα εξήντα εκατομμύρια Ευρωπαίων που ζουν κάτω από το επίπεδο φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δε βρίσκονται μόνο στις φτωχές και τις αδύναμες χώρες, βρίσκονται και στις ισχυρές χώρες του διευθυντηρίου. Όμως και η δική μας εμπειρία δείχνει ότι και στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ παράγεται όλο και περισσότερος πλούτος, οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι, δηλαδή αυτό τον πλούτο τον καρπώνονται οι λίγοι. Από τότε που υπογράψαμε σαν χώρα, με την έγκριση αυτού του Κοινοβουλίου με την έγκριση του Π.Α.Σ.Ο.Κ., της Νέας Δημοκρατίας, του Συνασπισμού τότε, τις συμφωνίες του Μάαστριχτ και άρχισαν αυτές να υλοποιούνται, επιταχύνθηκε η αποδυνάμωση της βιομηχανικής βάσης της χώρας, η εφαρμογή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής σε συνδυασμό με την GATT που έφερε την απόγνωση σε μεγάλες κατηγορίες αγροτών αφού εκατοντάδες χιλιάδες -το γνωρίζουμε όλοι- θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν βίαια τους αγρούς τους.

Στο χώρο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, άρχισε να γίνεται αισθητή η πίεση των πολυεθνικών, με αποτέλεσμα να αυξηθεί κατακόρυφα ο αριθμός των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που βάζουν λουκέτο. Ιδιωτικοποιούνται τα πιο παραγωγικά και επικερδή τμήματα του δημόσιου τομέα ξεπουλώντας τα στους ξένους. Και με την ευκαιρία ν' ανοίξω μια παρένθεση. Άρχισαν οι ιδιωτικοποιήσεις με την υπόθεση Α.Γ.Ε.Τ. που σήμερα πάλι βρίσκεται στη δημοσιότητα με την πώληση των μετοχών από μέρος της Εθνικής Τράπεζας στην Καλτσεστρούτσι, έτσι ώστε να αποκτήσει η καλτσεστρούτσι την πλειοψηφία των μετοχών.

Θα επθυμούσα να δεσμευθεί η Κυβέρνηση αυτή η διαδικασία ολοκλήρωσης του ξεπουλήματος της Α.Γ.Ε.Τ. να μην προχωρήσει, να παραμείνει τουλάχιστον με τους όρους που υπάρχουν σήμερα. Σήμερα όλες οι ΔΕΚΟ μπορούν πια να πουληθούν στους ιδιώτες. Ο δρόμος είναι ανοικτός.

Εξαρτάται από το πώς θα το χειριστεί η κυβέρνηση. Το θεσμικό πλαίσιο υπάρχει. Είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτές οι επιλογές που έγιναν από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στηρίζονται απ' όσους θεωρούν ότι ο δρόμος της ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος αυτές οι επιλογές πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να έχουν την έγκριση του Ελληνικού Λαού. Είναι ανάγκη να ερωτηθεί ο Ελληνικός Λαός κατά πόσο δέχεται αυτές τις συμφωνίες του Μάαστριχτ.

Πιστεύουμε ότι πρέπει στη Χώρα μας - μπορεί και τώρα ακόμα - να γίνει δημοψήφισμα για το αν δεχόμαστε αυτές τις συμφωνίες του Μάαστριχτ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η εξωτερική πολιτική που καθόρισε ο Πρωθυπουργός για τη Χώρα μας κινείται στα ίδια αδιέξοδα πλαίσια της προσκόλλησης και της υποταγής στην πολιτική και στους σχεδιασμούς που προωθούν οι ιμπεριαλι-

στές στη περιοχή μας. Ουσιαστικά ο κύριος Πρωθυπουργός μας είπε πως η Χώρα πρέπει να συμμετέχει ενεργά στις προσπάθειες που κάνουν οι μεγάλες δυνάμεις, οι ιμπεριαλιστές να οικοδομήσουν το δικό τους σύστημα, αυτό που ονομάζουν νέα τάξη πραγμάτων στην περιοχή.

Η Κυβέρνηση αποδέχεται τον ηγετικό ρόλο των Η.Π.Α. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή μας και μας καλεί να παίξουμε σαν χώρα το ρόλο του χωροφύλακα και του οχήματος των συμφερόντων τους στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Δίνει υποσχέσεις στους "συμμάχους" που θα υπηρετήσει και θα προωθήσει με συνέπεια τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Χώρα. Είμαστε μάρτυρες μιας πολιτικής που στην πράξη συμβάλει στην εδραίωση της κυριαρχίας των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Συμμετέχει η Χώρα μας με αποστολή ελληνικού Στρατού και στήριξε με κάθε είδους διευκολύνσεις τις εδώ εγκατεστημένες στρατιωτικές βάσεις, τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ στη Βοσνία και γενικότερα στη Γιουγκοσλαβία.

Σημειώνουμε για μια ακόμα φορά που υπήρχε δέσμευση από τους Αρχηγούς των Κομμάτων, με τον τότε Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας για τη μη εμπλοκή της Χώρας μας στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Βοσνία. Η παραβίαση της συμφωνίας ποτέ δε συζητήθηκε στη Βουλή. Με αυτή την αποστολή του Στρατού μας στη Βοσνία αναδεικνύεται ένα σοβαρό ζήτημα. Μπορεί η κάθε κυβέρνηση όποτε αυτή το κρίνει απαραίτητο να στέλνει στρατιωτικά τμήματα των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων έξω από τα σύνορα της Χώρας χωρίς να υπάρχει ενημέρωση και έγκριση του Ελληνικού Κοινοβουλίου;

Όμως, η αποστολή αυτή δείχνει και ένα άλλο σοβαρότερο ζήτημα που έχει να κάνει με τη συμμετοχή της Χώρας μας στους διάφορους διεθνείς οργανισμούς οι οποίοι για τους δικούς τους λόγους, για διάφορους λόγους παραβιάζουν τις καταστατικές τους αρχές. Κατά πόσο η χώρα πρέπει να συμμετέχει σε τέτοιες παράνομες πράξεις και μάλιστα χωρίς να υπάρχει συζήτηση στη Βουλή; Το ΝΑΤΟ παραβιάζει στη Βοσνία τα όρια δράσης του. Αυτή η αλλαγή στο καθεστώς λειτουργίας του ΝΑΤΟ ποτέ δε νομιμοποιήθηκε από την Ελληνική Βουλή.

Τέλος στις προγραμματικές δηλώσεις του ο κύριος Πρωθυπουργός δε μας ενημέρωσε τι θα κάνει με τη στρατιωτική δύναμη που διαθέσαμε στη Βοσνία. Θα τους ανακαλέσουμε στο τέλος του 1996 όπως προβλεπόταν; Ή θα ακολουθήσουμε και εμείς τους προγραμματισμούς των Η.Π.Α. ανάλογα με το πώς θα πάνε οι εκλογές και του ΝΑΤΟ που ετοιμάζονται να παρατείνουν την παρουσία των στρατιωτικών δυνάμεως στη Βοσνία;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κύριος Πρωθυπουργός μας διαβεβαίωσε ότι ο ελληνοτουρκικός διάλογος, για θέματα κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Την ίδια στιγμή, όμως, μας λέει πως για όποια ζητήματα η Τουρκία θεωρεί ότι υπάρχουν διαφορές, υπάρχει ανοιχτή η θύρα του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης στο οποίο μπορεί να προσφύγει. Αμέσως μετά την κρίση στα 'Ιμια, αν θυμάστε είχαμε υπογραμμίσει το γεγονός ότι η Χώρα μας μπήκε σε καθεστώς περιορισμένης κυριαρχίας στα 'Ιμια.

Η ιδέα που τότε προβλήθηκε για πρώτη φορά, να απευθυνθεί η Τουρκία στο Δικαστήριο της Χάγης και που αποτέλεσε - και φαίνεται ότι εξακολουθεί να αποτελεί - το πρώτο βήμα στη διαδικασία βήμα προς βήμα προσέγγισης, ουσιαστικά άνοιξε το δρόμο στην Τουρκία να αμφισβητεί κάθε περιοχή που κατά τη γνώμη της δεν καλύπτεται από τις υπάρχουσες διεθνείς συνθήκες.

Είχαμε επισημάνει τότε πως η αποδοχή από τη Χώρα μας αυτής της διαδικασίας του Δικαστηρίου της Χάγης δεν είναι σωστή και περικλείει κινδύνους για τα κυριαρχικά δικαιώματα της Χώρας πάνω στα 'Ιμια. Θεωρούσαμε ακόμη πως η αποδοχή της διαδικασίας του δικαστηρίου προϋποθέτει και αποδοχή του όποιου αποτελέσματος αυτής της διαδικασίας.

Ακόμα και αρνητική απόφαση του δικαστηρίου θα έπρεπε να την αποδεχθούμε.

Χθες στις προγραμματικές δηλώσεις ο κύριος Πρωθυπουργός όπως ανέφερα και πριν, κάλεσε την Τουρκία να πάει στο Δικαστήριο της Χάγης για όποιο ζήτημα θεωρεί ότι υπάρχουν διαφορές. Ουσιαστικά δίνει το πράσινο φως για μια οποιαδήποτε αμφισβήτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων στο Αιγαίο από την Τουρκία με τη διαδικασία του Δικαστηρίου της Χάγης.

Πολύ φοβόμαστε πως αυτή η γενίκευση έχει να κάνει με την αμερικάνικη πρωτοβουλία που ετοιμάζεται και εμφανίζεται στη κοινή γνώμη σαν πρωτοβουλία για το Κυπριακό, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για μια γενικότερη προσπάθεια των Η.Π.Α. να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στην περιοχή. Και επειδή σ' αυτόν το σχεδιασμό έχουν καθορίσει τους ρόλους που πρέπει να παίξουν και η Τουρκία και η Ελλάδα σαν χωροφύλακες των συμφερόντων τους, επείγονται να παρέμβουν ώστε να διευθετηθεί αυτό που οι Αμερικάνοι ονομάζουν ελληνοτουρκικές διαφορές. Η πρωτοβουλία αυτή θεωρεί κλειδί στις ελληνοτουρκικές σχέσεις το Κυπριακό. Έτσι η πρωτοβουλία θα εκδηλωθεί με το Κυπριακό και θα αγκαλιάσει όλο το φάσμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Από όσα ακούγονται και γράφονται για το Κυπριακό ανησυχούμε πως ετοιμάζεται λύση τύπου Ντέιτον, όπου τα στρατεύματα του Ο.Η.Ε. θα μπορούσαν να αντικατασταθούν από αντίστοιχα στρατεύματα του ΝΑΤΟ και θα συμμετέχουν σε αυτά τούρκα και ελληνικά τμήματα. Θα προωθηθούν μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης στο ίδιο πνεύμα φαίνεται που σκέπτονται να προχωρήσουν και στο Αιγαίο όπου θα προταθούν μέτρα εμπιστοσύνης και θα μεθοδευθεί τρόπος προώθησης της διαδικασίας διαλόγου.

Νομίζουμε πως πάνω σ' αυτά τα ζητήματα η Κυβέρνηση θα πρέπει να ενημερώσει τη Βουλή και τα Κόμματα και να ξεκαθαρίσει τι από αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και ποια θα είναι η στάση της σε αυτή τη διαδικασία που φαίνεται πως αναθερμάνθηκε τις τελευταίες μέρες με την παράλληλη παρουσία των Υπουργών των Εξωτερικών της Τουρκίας και της Ελλάδος στην Ουάσινγκτον.

Φοβόμαστε ότι το τέλος αυτής της διαδικασίας θα είναι η de jure διχοτόμηση του νησιού και η διχοτόμηση ουσιαστικά του Αιγαίου.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω πως σχετικά με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, είχαμε εκφράσει εδώ στη Βουλή τις ανησυχίες μας για το πως προχωράει αυτή η υπόθεση. Η ανησυχία μας ποια ήταν; Όχι το ότι η διαδικασία αυτή έχει επιδιαιτητή τις Η.Π.Α., που αυτό νοθεύει τη διαπραγμάτευση, αλλά το γεγονός ότι ενώ έχει ανοίξει, έστω και έτσι, ένας δρόμος για να κλείσει αυτό το ζήτημα με ένα συμβιβασμό απαραίτητο για τέτοια προβλήματα, η ανησυχία μας είναι ότι αυτός ο δρόμος μπορεί να κλείσει. Οι ανησυχίες μας είναι ότι αυτός ο δρόμος μπορεί να ανατραπεί μέσα από διαδικασίες της ίδιας της πλειοψηφίας. Και εμείς -και κλείνω με αυτό- πιστεύουμε πως θα πρέπει η Κυβέρνηση με τόλμη να προχωρήσει προς την κατεύθυνση του να κλείσει επιτέλους αυτή τη πηληγή και να αποκατασταθούν πλήρως οι σχέσεις μας με τη βόρεια γείτονά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουβέλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα που επικαλείται η Κυβέρνηση αναφορικά με το Κράτος είναι βέβαιο ότι δεν προέκυψε ξαφνικά. Είναι το αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης πολιτικής, που περιφρόνησε τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, αρνήθηκε επί της ουσίας τον κοινωνικό έλεγχο της πολιτικής εξουσίας και συντήρησε συστηματικά το στερεότυπο του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης. Ένα στερεότυπο γηρασμένο, αναχρονιστικό, έντονα συγκεντρωτικό, που είναι ανίκανο να υπηρετήσει και να στηρίξει ένα ανθρωπινό πρόγραμμα της χώρας.

Υπάρχει η ανάγκη για ριζική μεταρρύθμιση του πολιτικού συστήματος. Υπάρχει ανάγκη για διεύρυνση της λειτουργίας

του με νέους θεσμούς, που να ενισχύουν συνεχώς τη διάσταση της δημοκρατίας, της αποκέντρωσης και της περιφερειακής ανάπτυξης σε καινούρια πεδία κοινωνικής δραστηριότητας. Το Κράτος πρέπει να αλλάξει, η Δημόσια Διοίκηση να μεταρρυθμιστεί, να αποκεντρωθεί, να διαρθρωθεί ορθολογικά, να γίνει ευέλικτη και παραγωγική. Τέλος, να απαλλαγεί από τον κυβερνητικό εναγκαλισμό και να καταστεί λειτουργικά αυτοτελής.

Οι κυβερνητικές παρεμβάσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτές που στηρίζουν την αναξιοκρατία και μετατρέπουν τη Δημόσια Διοίκηση σε πεδίο εξυπηρέτησης και προώθησης των ημετέρων και όχι των αξίων και των ικανών.

Ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για συναίνεση. Υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η Εθνική Διακομματική Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Εμπρός, λοιπόν, σ' αυτή να ανατεθεί η μελέτη και η διαμόρφωση των στόχων της διοικητικής μεταρρύθμισης. Αν η Κυβέρνηση θέλει πραγματικά μια σύγχρονη, παραγωγική και διαφανή λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, οφείλει να δεχθεί τον κοινοβουλευτικό και κοινωνικό έλεγχο της Δημόσιας Διοίκησης. Να δεχθεί τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής, των ετήσιων εκθέσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, της έκθεσης της Εθνικής Διακομματικής Επιτροπής για τη Δημόσια Διοίκηση. Οφείλει να δεχθεί την ενεργοποίηση του θεσμού της ολομέλειας των υπαλλήλων σε κάθε διοικητική διεύθυνση και σε κάθε μεγάλη αυτοτελή υπηρεσιακή μονάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημόσια Διοίκηση έχει ένα ανθρωπινό δυναμικό, που μπορεί και πρέπει να αξιοποιηθεί με επαναπροσδιορισμό των αρμοδιοτήτων και των αναγκαίων θέσεων εργασίας και με την κατάρτιση νέων οργανισμών των δημοσίων υπηρεσιών, μια υπόθεση που συστηματικά καθυστερεί. Να δεσμευθεί η Κυβέρνηση ότι δε θα κάνει νέες προσλήψεις, παρά μόνο για απολύτως αναγκαίες θέσεις και για εξειδικευμένο προσωπικό και με την προϋπόθεση ότι θα εξαντληθούν οι δυνατότητες του υπάρχοντος προσωπικού.

Είναι αναγκαίο, τέλος, να θεσμοθετηθούν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και το νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, για να καταργηθεί η επιδοματική πολιτική και να προκύψει ως αποφασιστικό κριτήριο του μισθολογίου η δικαιοσύνη, ο βαθμός ευθύνης, ο βαθμός γνώσεων, οι συνθήκες εργασίας, για να υπάρξει σύνδεση του μισθολογίου με τον δείκτη τιμών καταναλωτή, αλλά και με το ακαθάριστο εθνικό προϊόν.

Ο κύριος Πρωθυπουργός εξάγγειλε το "Συνήγορο του Πολίτη", ως μηχανισμό ελέγχου της διοίκησης. Δε μας βρίσκει αντιθέτους, αν και έχουμε τις έντονες επιφυλάξεις μας, με δεδομένη την εμπειρία του παρελθόντος για το θεσμό των Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης.

Όταν, κύριοι συνάδελφοι, λειτουργεί η Δημόσια Διοίκηση με σαφείς κανόνες, όταν αυτή είναι ταγμένη στην υπηρεσία του πολίτη, τότε αυτός, ο πολίτης, δεν έχει ανάγκη συνηγόρου. Ο συνηγόρος χρειάζεται, όταν ο πολίτης έχει αντίδοκο τη Δημόσια Διοίκηση. Και τέτοια Δημόσια Διοίκηση δεν πρέπει να υπάρξει. Αντιθέτως, μας χρειάζεται μια Δημόσια Διοίκηση που να λειτουργεί για τον πολίτη, να λειτουργεί για να μπορεί να στηρίζει την ανάπτυξη αυτής της Χώρας.

Η Κυβέρνηση αποκεντρώνει το Κράτος για να ελέγξει την αποκέντρωση στους νομούς. Με ανησύχησαν οι διατυπώσεις του κ. Παπαδόπουλου, του αρμόδιου Υπουργού. Εμείς υποστηρίζουμε την περιφερειακή οργάνωση του Κράτους με την ουσιαστική αποκέντρωση, που σημαίνει ανάπτυξη όλων των βαθμών Αυτοδιοίκησης στον πραγματικό τους ρόλο, με τη σαφή και συγκεκριμένη μεταφορά ουσιαστικών αρμοδιοτήτων για την υγεία, την παιδεία, τη χωροταξία, το περιβάλλον, την ανάπτυξη. Κυρίως, όμως, με τη μεταφορά οικονομικών πόρων και την απόκτηση ιδίων πόρων.

Το ερώτημα είναι: Δεσμεύεται η Κυβέρνηση για αποκέντρωση της Δημόσιας Διοίκησης με μετατροπή των κεντρικών Υπουργείων σε επιτελικά όργανα; Αυτό είναι το ερώτημα και αυτό περιμένει απάντηση.

Η δική μας πρόταση: Να υπάρξει μία συνολική μεταρρύθμιση. Μία μεταρρύθμιση, που να εξασφαλίζει την πλήρη διαφάνεια

και αξιοπιστία στις μεγάλες προμήθειες του Δημοσίου, στις αναθέσεις των δημοσίων έργων, στις χορηγήσεις πιστώσεων, στη διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων, στην εξασφάλιση της επιχειρηματικής και λειτουργικής αυτονομίας των ΔΕΚΟ και τον έλεγχο από την Βουλή των προϋπολογισμών και των επενδυτικών τους προγραμμάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιος έχει αντίρρηση; Πρέπει να δεσμευθεί η Κυβέρνηση.

Απαιτείται ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, που θα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τα φαινόμενα της υπερασυγκέντρωσης των Μ.Μ.Ε., αλλά και την τηλεοπτική ευτέλεια και παραπληροφόρηση. Η κατάσταση που υπάρχει, εγκυμονεί κινδύνους για την εύρυθμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, τον πολιτισμό, αλλά αρκετές φορές εγκυμονεί κινδύνους και για αυτόν τον ίδιο τον πολίτη.

Για όλα αυτά θα κριθούν οι πολιτικές πράξεις και συμπεριφορές της Κυβέρνησης. Και θα κριθούν, όχι με γενικότητες, αλλά πολύ ειδικά και συγκεκριμένα, στη βάση των ρυθμίσεων, που θα αποφασίσει ή θα παραλείψει.

Ο Πρωθυπουργός διακήρυξε ότι βασική αρχή της Κυβέρνησης είναι η υποστήριξη της δημόσιας παιδείας.

Ποια βασική αρχή, όμως, όταν σήμερα, στην κυριολεξία σήμερα, στην έναρξη λειτουργίας των σχολείων, λείπουν έξι χιλιάδες πεντακόσιοι περίπου εκπαιδευτικοί και είκοσι δύο χιλιάδες περίπου αίθουσες διδασκαλίας, για να λειτουργούν όλα τα σχολεία σε πρωινή βάρδια και σε δικό τους κτίριο.

Όταν η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης είναι στο χαμηλότερο ποσοστό δαπανών από όλες τις χώρες της Ευρώπης, όταν η μέχρι σήμερα απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων είναι σε τραγικό επίπεδο, όταν οι εκπαιδευτικοί παίρνουν μισθούς ντροπής, όταν η μόρφωση και η έρευνα παραδίδονται στο έλεος της ανεξέλεγκτης αγοράς, όταν η δημόσια παιδεία βρίσκεται σε τροχιά υποβάθμισης και η ιδιωτική σε άνοδο, η Κυβέρνηση δεν μπορεί να μας πείσει ότι βασική αρχή της είναι η δημόσια παιδεία.

Απουσιάζει από τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβερνήσεως η οποιαδήποτε αναφορά στην Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλει να αγωνιστεί και θα ζητήσει να υπάρξει μια νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, που θα στηρίζει την παραγωγή αγροτικών προϊόντων και ιδιαίτερα αυτών, που είναι ελλειμματικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τα μεσογειακά και θα ενισχύει την παραμονή των αγροτών στη γεωργία;

Είναι ανάγκη να προστατεύσουμε τους παραγωγούς μας και το εισόδημά τους. Να επαναδιαπραγματευθούμε τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς όφελος της Χώρας. Να επαναδιαπραγματευθούμε το βαμβάκι για μεγαλύτερες ποσότητες και μεγαλύτερο προϋπολογισμό. Να ζητήσουμε την πλήρη κάλυψη του κόστους των αναδιαρθρώσεων των πλεονασματικών παραγωγών.

Αντί να εμπνεύσουμε το Λαό μας με το όραμα μιας άλλης ανάπτυξης στηριγμένης στις πραγματικές δυνατότητες αυτής της Χώρας στη γη της, στους αγρότες της, στους συνεταιρισμούς της και στους επαγγελματίες του τομέα...

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος της λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, το προνόμιο του τελευταίου ομιλητή, κατά δύο λεπτά, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεχίστε, κύριε Κουβέλη. Μη στεναχωριέστε. Έχει γνώση το Προεδρείο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Να έχει πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Βλέπουμε σήμερα την αποβιομηχάνιση του αγροτικού τομέα, την εκποίηση των αγροτικών βιομηχανιών από την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος και την αγωνία χιλιάδων αγροτών, που πνίγονται από τα υψηλά επιτόκια και τους τόκους υπερημερίας. Αυτά παρατηρούμε και βλέπουμε.

Ο αγροτικός τομέας χρειάζεται μια άλλη πολιτική.

Η ανταγωνιστική γεωργία, την οποία όλοι επικαλούμαστε, δε θα υπάρξει αν δεν προωθηθούν άμεσα μέτρα. Μέτρα

ενίσχυσης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, βελτίωσης της υποδομής, συγκέντρωσης των αγροτεμαχίων και αύξησης του αγροτικού κλήρου.

Είναι καιρός να προγραμματιστούν και να πραγματοποιηθούν οι αναγκαίες υποδομές στον αγροτικό τομέα. Εκσυγχρονισμός των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και ανταγωνιστικότητα δε γίνονται χωρίς την απαραίτητη υποδομή.

Πρέπει να γίνει σαφές, ότι πέρα από τα κονδύλια του Πακέτου Ντελόρ Β' χρειάζεται και η παρέμβαση του κρατικού Προϋπολογισμού στην υποδομή, την έρευνα και την εκπαίδευση.

Η παθητική εναπόθεση της λύσης των προβλημάτων στην Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα οδηγήσει την γεωργία σε πλήρη και ολοσχερή αποδιοργάνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος είναι αμείλικτος και πρέπει να τελειώσω.

Ο Συνασπισμός έχει τη δική του πρόταση για το ανορθωτικό πρόγραμμα και το πρόβλημα της σύγκλισης. Πιστεύουμε ότι στις σημερινές συνθήκες σταθερή επιδίωξη πρέπει να αποτελεί η μείωση των ανισοτήτων, η ενίσχυση της απασχόλησης και του εισοδήματος από μισθωτή εργασία. Η ενίσχυση της παραγωγικής οικονομίας σε βάρος της κερδοσκοπίας και του παρασιτισμού. Αυτό απαιτεί και επιβάλλει μια ριζική φορολογική μεταρρύθμιση, με ανακατανομή των φορολογικών βαρών, με ουσιαστική ανακατανομή της σχέσης άμεσων προς έμμεσους φόρους, με ουσιαστική φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων που ενισχύθηκαν την τελευταία πενταετία, με τη φορολόγηση των κερδών από ομόλογα και έντοκα γραμμάτια.

Πρέπει να φορολογηθεί η ακίνητη περιουσία πάνω από ένα όριο και η Κυβέρνηση οφείλει να μιλήσει καθαρά για το ζήτημα αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, δε θέλουμε εμείς την Ελλάδα απομακρυσμένη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Διεκδικούμε, όμως, την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Τα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα αυτής της Συνθήκης δεν μπορούν να εφαρμοστούν. Τα προγράμματα σύγκλισης που επιτηρεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οδηγούν την ελληνική οικονομία σε περαιτέρω απόκλιση από τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες και σε συνεχή οικονομική λιτότητα. Γι'

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

αυτό, στο κέντρο της δικής μας πρότασης βρίσκεται η πραγματική και όχι η ονομαστική σύγκλιση, με άλλη, διαφορετική λογική από αυτή της Κυβέρνησης, με αναπτυξιακή λογική.

Η πορεία μας προς την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση θα ασθμαίνει, όταν ο κοινωνικός ιστός της Χώρας είναι τραυματισμένος και είναι τραυματισμένος από την οικονομική πολιτική της λιτότητας, που περιθωριοποιεί τους εργαζόμενους και τους καθηλώνει κάτω και από τα όρια της βιωσιμότητας. Δεν είμαστε εισηγητές της αποδέσμευσης της Χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκεί πρέπει να δώσουμε τη μάχη με σχεδιασμό και συγκεκριμένες προτάσεις, για την ενίσχυση των κοινωνικών χαρακτηριστικών της Ευρώπης. Και δεν είμαστε μόνοι. Είναι και οι άλλες προοδευτικές και αριστερές δυνάμεις της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς καταψηφίζουμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Και είμαστε εδώ για να ελέγχουμε αποφασιστικά την κυβερνητική εξουσία και ταυτόχρονα να προωθούμε προτάσεις και ρυθμίσεις που πράγματι μπορούν να οδηγήσουν στην ανόρθωση της Χώρας και στην ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων των ανθρώπων της εργασίας αυτού του Τόπου. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη σημερινή συζήτηση. Είχαμε αποφασίσει να σταματήσει η συζήτηση στη 01.00'. Εξάλλου για την ενότητα του διαλόγου αύριο θα ξεκινήσουμε με τον κ. Κουρουμπλή από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Πολύδωρα από τη Νέα Δημοκρατία, τον κ. Κωστόπουλο από το Κ.Κ.Ε., τον κ. Δραγασάκη από το Συνασπισμό και τον κ. Ιντζέ από το ΔΗ.Κ.ΚΙ. και θα συνεχιστεί ο κατάλογος.

Στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση:

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.04' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Σάββατο, 12 Οκτωβρίου 1996 και ώρα 11.00' με θέμα ημερήσιας διάταξης συνέχιση της συζητήσεως επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης και ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ